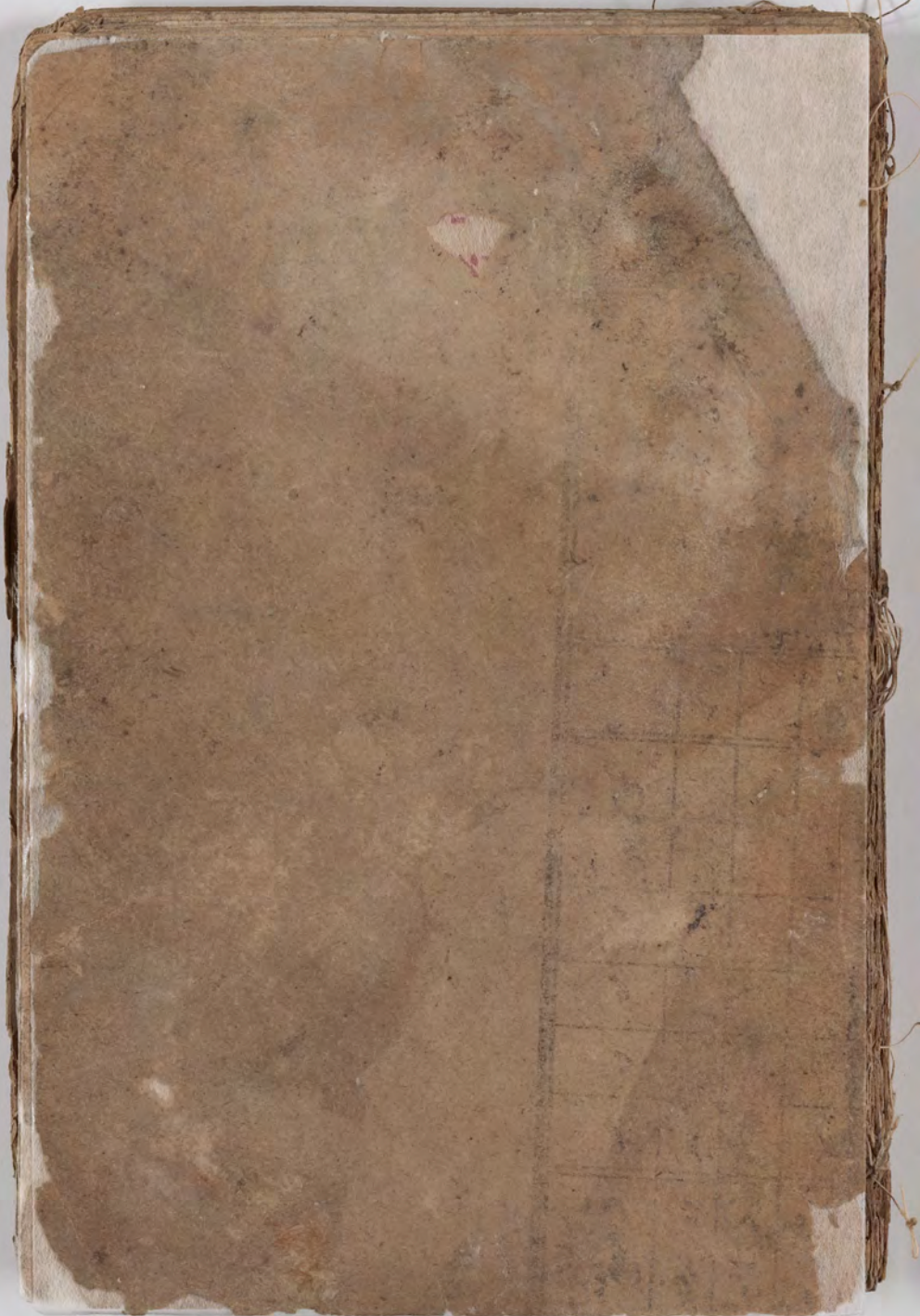

IJA # 271

סדר קריאי מועד חלק שני

Seder Keri'e Mo`ed Heleḳ Sheni

Baghdad, 5670 (1909 or 1910)

סדר
קריאי מועד

חלק שני

וכוא תקון

ליל שבועות

מדפס בלוחיות גדולות וסדר נכון כפי סזו"ה
ורבינו סאר" ז"ל עס כמה הוספזת על הראשונים
כמו שפראה בהקדמה אחר"ה וסקורה בו ירון ולא
ילטרך להביא ספר מן הסוץ כאשר עינין הקורה
תחזינה משריס: וברוך המאיר לארץ ולדרים:

פס בנדאר יע"ה

שנת שלש רגלים תמוז ל'י

בדפוס ת' עזרא רא"בן דגור ס"ט

לפי זכרון ועדות

חקון ליל שבועות

קורס הלימוד יאמר בקשה זו . הועתק מס' לשון חכמים ה"א

רבון העולמים מורים אכתנו לך על אשר קדשתנו במלותיך
 ובקרת בנו מכל העמים אחבת אותנו וריתת בנו .
 ותתן לנו ה' אלהינו את תורתך הקדושה . תורה שככתב
 ותורה שכעל פה . וקרכתנו לעבודתך . ותודיענו משפטי
 לך . ותלמדנו לעשות כחס חלקי רבונך . ותתן לנו כאחבת
 משפטים ישרים ותורות אמת . חקים ומלות טובים . ותנחילנו
 ומני ששון ומועדי קדש ומני כרבה .
 אתה נגלית בענין כבודך . על עמ קדשך לדבר עממס .
 מן השמים השמעתם קולך . ונגלית עליהם כערפלי
 טוהר . ונס כל העולם כולו חל מלפניך . וכריות בראשית
 חדרו ממך . כהגלותך מלכנו על הר סיני . ללמד לעמד
 תורה ומלות . ותשמיעם את סוד קולך . ודברות קדשך
 מלשכות אש . כקולות וברקים עליהם הופעת . ככתוב בתורתך .

עבודת ליל שבועות

ויהי ביום השלישי בתיות הבקר ויהי קלת וברקים
 וענן כבד ער־החר וקר שופר חזק מאד ויחרד
 כל־העם אשר במחנה : ויהי קול השפר הולך וחזק
 מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול : וכל־העם
 ראים את־הקולת ואת־הקפידם ואת קול השופר ואת
 החר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק : ונאמר
 אלהינו ברת עמנו ברית כהרב : לא את־אבותינו ברת
 את־חברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
 כלנו חיים : פנים בפנים דבר : עמכם בהר מתוך
 האש : ונאמר ולא אתכם לבדכם אנכי ברת את־חברית
 הזאת ואת־האלה הזאת : כי את־אשר ישנו פה עמנו
 עמד היום לפני : אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
 היום : ונאמר ויאמר מסיני בא ורת משעיר קמו

הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קרש מימינו אש דת
קמו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
ברברי קרשך כתוב לאמור * מניד דבריו ליעקב הקיו ומשפטיו
לישרא : לא עשה כן דבר נוי ומשפטים בר ידעום
הדרורה :

מה אכחנו מה זיינו אשר עשית עמנו חסדים גדולים
רכים ועלומים כלא * לפיכך אכחנו חייבים להודות לך
תמיד ולומר לפניך שירם בכל יום תמיד כי לך נאה ה'
אהינו ואפי אבותינו לעולם ועד * שיר ושבחה * הלל *
וזמרה * עז * וממשלה * נלח * גדולה נכורה * תהלה *
ותפארת * קדושה * ומלכות * והרי אכחנו מקבלים עלינו
מלות עשה של התשובה * ככתוב בתורה * ושבת עד ה'
אסיך ושמעת בקולו * והרי אכחנו מתחרטים על אשר
נדרש לנו מלעסוק בתורתך הקדושה * ועל אשר פגמנו בלימודנו
ואתה א רחום וחנון הטוב והמטיב כוחן לבות וכליות גלוי
וידוע לפניך שרנון נפשנו לעשות רלוך ולעסוק בתורתך
הקדושה לשמה * לא שיצרכו הרע הוא מעכב * וגלוי וידוע
לפניך שאין בנו כח לעמוד בו :

ובכן אין לנו נושא ומושיע בלתיך * ואין לנו עוזר וסומך
לא אתה * הנשמה לך והנוף פעולך חוסה על עמלך
ולמען שמך הגדול ולמען רחמיך וחסדיך * ולמען תורתך
הקדושה * אשר נתת לנו על ידי משה עבדיך * ולמען עשרת
הדברות אשר השמעתנו על הר סיני ביום הזה * ולמען
סודתיהם ושמותיהם הקדושים הכתובים בהם והרמוזים בהם
ולמען מלות ספירת שבועה שבועות אשר קיימנו * ולמען
קדושת חג השבועות הזה יוס טוב מקרא קדש הזה * תתמלא
רחמים עלינו * השיבנו אבינו לתורתך * וקרבנו מלכנו
לעבודתך * ויתמתקו הדינים וגמלנו חסדים טובים * ויתבררו
כל כלוי הקדושה אשר נתפזרו על ידינו ויהלכנו כמדת
טובך * ותשבית סילר הרע מעלינו * ותעזור אותנו להכניעו
קמיר ונעשה רלוך כלכב שלם * ותעזרנו לעשות תשובה

שלימה לפניך * ותסמכנו ותסעדנו ותסויענו להשלים תיקון
נפשנו ורוחנו ונשמחנו בהיותנו חיים כנופנו זה * ולא נכוש
מאבותינו לעולם הבא * ותזכנו לעסוק בחורתך הקדושה
לשמה (ללמוד וללמד לשמור ולעשות * ולהויל כל חלקי
פשטים ורמוזים ודרשים וסודות התורה השייכים לנפשנו ורוחנו
ונשמחנו ותחננו מאתך חכמה בינה ורעת להבין ולהשיג סכרות
וטעמים וחשי הלכות להמתה של תורה) * וכרוכ רחמיך
תזכנו לזרע של קדש * בניס חכמים לדיקים וחסדים * זרע
אנשים ובריא מזליהו * ותקיים בנו מקרא שכתוב * ואני
זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתו
בפיך לא ימוש מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה'
וקיים בנו מקרא שכתוב על ידי ירמיה נביאך כי זאת הכרית
אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאום ה' נתתי
את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם ללשון
והמה יהיו לי לעם * ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
את אחיו לאמר רעו את ה' כי כולם ידעו אותי למקטנס
ועד גדולם נאום ה' כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכור
עוד * ונאמר על ידי ישעיה נביאך * כי מלאה הארץ רעה
את ה' כמים לים מכסים :

ברכנו אבינו כולנו יחד כאור פניך * ותשפיע לנו ברכה
תורה וחיים אהבה וחסד לדקה ורחמים ברכה ושלום *
ושבע את העולם כולו מטיבך * ומלא ידיו מברכותיך *
ומעושר מתנות ידיך * ויכבשו רחמיך את כעסיך * ויגול
רחמיך על מדותיך * ותתנהג עמנו ה' אהינו כמדת חסד
ובמדת הרחמים * ותכנס לנו לפנינו משורת הדין * וכטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארץ ומנחלתך *
ויעלה ויבוא ויגיע ויראה וירלה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד
עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום * ביום חג השבועות
הזה * ביום טוב מקרא קדש הזה * ותשוב ותרחם עלינו
ועל מקדשך ברחמיך הרבים * ותכנהו ותגדל כבודו כמהרה
ביומו * אבינו מלכנו אהינו * גלה כבוד מלכותך עלינו :

והופע והנשא עלינו לעינו כל חי וקרב פזורנו מכין הגוים
ונפולותינו כנס מירכתי ארץ והכיאלו ה' אהינו לזיון עירך
ברנה ולירושלים עיר מקדשך כשמחת עולם אנה ה' אהינו
ואסי אכותינו שם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים
כסדרם ומוספים כהלכתם

ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לרורשיך
ופתחון פה לימחלים לך שמחה לארץך ששון לעירך
למיחת קרן לרוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה
כימינו : ובכן לדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה ותרשעה כולה כעשן תבלה
כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ ותמלוך אתה הוא ה'
אהינו על כל מעשיך כהר לזיון משכן כבוד ובירושלים עיר
מקדשך ככתוב בדברי קדשך ימלוך ה' לעולם אלהיך לזיון
לרוד ורוד הללויה

והור כן יאמרו בקשה זו

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (ו"ה י"א ה"ד
ו"ה ה"י) ברחימו ורחילו (י"א ה"ה ו"י ה"ה) ורחימו
ורחילו (א"י ה"ה ו"י ה"ה) ליחדא אוקיות י"ה באוקיות ו"ה
ביחדא שלים (יח"ה) כשם כל ישראל וכשם כל נפש רוש
ונשמה תיה יחידה המתווחסים א שורשי נפשנו רוחנו ונשמתינו
חיותנו יחידתנו ומלכושיהם והקרובים איהם והנלוים להם
שמבללות אילנות כריאה יתרה עשית ומכל פרטיו אילנות
כריאה יתרה עשית רכל פרטוף וספירה הרי אהנו מוכנים
ומזומנים בכל אכרים של עור ובשר וגידיס ועלמות ומוח
שבעלמות פנימיים וחיונויים ובראיה ושמייעם וריח וקול ודבור
ובכל חושים של גופינו לקבל עלינו אהות ה' שהינו ואסי
אכותינו כמו שזנו כמעמד הר סיני אכני ה' אהיק אשר
הולאתיך מארץ מלרים מבית עבדים ומלות את ה' אהיק
תירא ומלות ליחד את ה' יתברך כמו שכאמר שמע ישראל
א' אהינו ה' אחד ומלות ואהבת את ה' אהיק והרי אהנו
אוחזים את השם יתברך בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו
והרי אהנו ויראים ממנו בנין דאיקו רב ושליו עיקרא ושרשא

דכל עלמין וכלא קמיה כלא והרי אהנו ממליכין אהנו
על כל אבר ואבר וניד וניד ממאתים ושמה וארבעים אכרים
ושלש מאות וחמשה ושיס גידיס של גופנו ונפשנו ורוחנו
ונשמתנו מלכות נמורה ושלומה יתרי אהנו מקבלים עלינו
כל מאתים ושמונה וארבעים מלות עשה ושלש מאות וחמש
וששים מלות לא תעשה הכתובים בתורה וענפיהם וגם כל
מלות דרכן מדברי קבלה ומדברי סופרים וענפיהם

והרי אהנו מאמינים בה' אהי ישראל אשר ברא שמים וארץ
וכל לבאס הוא אחד ושמו אחד הוא הים הוא הים הוא
סוה והוא יתיה הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת והוא מלוי ומשגים בעליונים ובתחתונים
והוא קדמון לכל הקדמונים ואין עבודה לזולתו והוא
עלם כל העלות וסבת כל הסבות והוא נשמה לכל הנשמות
ומחיה לכל העולמות והוא עלאה על כל עלאין סתימא
דכל סתימין ואין מחשבה תופסת בו כלל ואין לו גוף
ואין לו רמות הגוף ואין לו שום לורה ודמיון כלל ועיקר
ועליו כאמר וא מי תדמינו ואשום ונאמר וא מי תדמיון א
ומה רמות תערכו לו אהי ה' לא שניתי :

ועוד אהנו מאמינים באמת ובאמונה נמורה ושלומה שהוא
עלם כל העלות המתבלש כעשר ספירות ראילות על
ירי שמו הגדול המתגלה בתפארת ומלכות ואיו אהנו מעלים
כוונת התפלה והברכות ולימוד התורה הקדושה וקיום המלות
ובל דברים הטובים וכל מאשבה טובה ורעותא דלכא שבקדושה
להוריד שפע וברכה מהארתו מכתר לחכמה ובינה ומחכמה
ובינה לתפארת ומלכות ליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה
יחד נמור (יאהרונתי) הוא הים והוא הים והוא יתיה
הוא הים טמיר וגניו ככתר והוא הים המתבלש בעשר
ספירות ראילות והוא יתיה שמתגלה בתפארת ומלכות
ואיו אהנו מוסרים נפשנו רוחנו ונשמתנו חיותנו יחידתנו
על קדושת שמו יתברך ומקבלים עלינו עול מלכותו ככתוב
שמע ישראל ה' אהינו ה' אחד בשכ"מלו :

ועוד אהנו מאמינים באמונה נמורה ושלומה שכל הדמויות
והליורים והתוארים אשר דברו בהם סכמים וזכרונם

לברכה כסודות התורה באורות העליונים למעלה הכל הוא לשכך את האזן כי באמת ובאמונה אין למעלה כי אם אורות זכים ודקוס בתכלית הרוחניות בלתי נחפסים במחשבה ובשכל אנושי כלל ואי אפשר לאדם לודע מהותן ואיכותן ומראיהן באמת בשום דבר ואופן כי הם אורות דקים וזכים ורוחניים בתכלית הרוחניות מאד :

והנה

אנחנו כאים כלילה הזאת ליל החמשים שהיא ליל חג השבועות הוא הלילה הזה לה' להנות בתורה ובנביאים ובכתובים ובמדרש המקראות ובסתרי תורה לתקן שורש לימוד זה במקום עליון כשיעור קומה לעשות את רזון בוראנו להשלים אילן העליון ולהשלים אדם העליון להקים סוכת רוד להחזיר עטרה ליושנה :

ויהי

רזון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב ומקובל ומרובה לפניך כלו כווננו בכל הכוונות הראויות לכיון בלימוד פסוקי התורה והנביאים והכתובים ומדרשות וסתרי תורה ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה כלמורדנו אשר נלמוד כלילה הזאת בפסוקי התורה והנביאים והכתובים אשר הם ארבעה ועשרים ספרים המכוונים כנגד ארבעה ועשרים לרופי שמך וגם בדרשות וסתרי תורה להמשיך הכתר לישראל אבינו העליון הקדוש ועטרת תפארת בראשו הוא הכתר הנקרא שער החמשים כי עם ה' הקסד וכחוכב לאינה וראינה כנות ליון כמלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו ויתפאר המלך בתפארת מפואר ובעטרת גאות וכתר תורה ובמושב זקנים והללוהו עטרת תפארת שיבה והוא יתן מעדני מלך אשת חיל רחל עקרה הבית ישיב לראשה עטרת פז בקומת הכותרת המושגב אשר על ראשו ועליה יזין נזרו נזר הקדש וישם כתר מלכות בראשה נודע בשע'רים (מספר כתר) בעלה בשבתו עם זקני ארץ :

ויהי

רזון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו למאורות כל הפסוקים של ארבעה ועשרים ספרים אשר נקרא כלילה הזאת וגם כל המדרשות וסתרי תורה אשר נלמוד כלילה הזאת לקשט ולהעדרות את רחל אמו עקרת הבית העליונה

אתן לנו כח בלימודנו לתקן עטרותיהם ולבושיהם ותכשיטיהם ולהשלים כל תקונם ותרכה ותגדל ותכובא בעדי עריים ותלכש כנוד מלכותה וככתוב :

שׁוֹשׁ אִשִּׁישׁ בִּי תִגַּד נַפְשִׁי בְּאֵתִי כִּי הִדְבִישְׁנִי בַגְדֵי-יֵשַׁע מְעִיל צַדִּיקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲתָן יִכְתֵּן פֶּאֶר וּכְפֹלֶה תְּעִדֶנָּה כְּלִיָּהּ : וְנֹאמַר נִרְדּוּ וּכְרַכְסוּ קָנָה וּקְנִימוֹן עִם כְּרֵעֵי לְבוֹנֵה מַר וְאֶהְלֹת עִם כְּרֵרְאִשֵׁי בְשָׂמִים : מַעֲיֵן נָנִים בְּאֵר מִים חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן : וְנֹאמַר בְּאֵתִי לִגְנֵי אַחֲתֵי כֹלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עֵם־בְּשָׂמֵי אֲכֹלְתִי יַעֲרֵי עֵם־דְּבָשִׁי שְׂתִיתִי יַיִנִי עִם־חֲלָבֵי אֲבָלוֹ רַעִים שְׁתוּ וּשְׁכַרוּ דוֹרִים : וְנֹאמַר וְאֶעֱבֹד עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתֶיךָ עַתַּת הַדָּיִם וְאֶפְרֹשׁ כַּנְּפֵי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עֲרוֹתֶךָ וְאֶשְׁבַּע לָךְ וְאֶבְוֹא בְּבֵרִית אִתְּךָ נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה וְתַהֲיִי־לִי : וְאֶרְחֹצֵךְ בְּמִים וְאֶשְׁטֶף דְּמִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶסַּכֶּךָ בְּשֶׁמֶן : וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעִדְךָ תַּחֲשׁ וְאֶחַבֵּשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מִשִּׁי : וְאֶעֱדֶךָ עֲדֵי וְאֶתְנֶה צְמִידִים עַל־יְדֶיךָ וְרִכְבִּיד עַל־גְּרוֹנֶךָ : וְאֶתֵּן גִּזְם עַל־אַפְּךָ וְעַנְדִּילִים עַל־אָזְנֶךָ וְעֵטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ : וְתַעֲדֵי זֶהָב וְכֶסֶף וּמִלְבוּשֶׁךָ שֵׁשׁ וּמִשֵּׁי וְרִקְמָה סָרֵת וְדָבֶשׁ וּשְׁמֹן אֲכֹלָת וְתִיפֵי בְּמֵאֵר מֵאֵר וְתַצְלִחֵי לְמִרוּכָה :

רבון

עלמא טיבו קני עבדת עם עמך ישראל דאתרעית בהו בלקורדיהו ועבדת לון עמא יחידאה בעלמא וקרית לון גוי אחר ויהבת לון אורייתא דקשוט ופקדת לון ככמה פקודין לאתעטרה בהו ויהבת לון חילא למעבד רעותך ובאתערותא דילהון לתתא במנין וכעובדא יתער חילא לעינא יתא רעוא דלקוי רעותך עם עמך ישראל לעלס ולאמטווי

לכא מטוב כהודך ולקבלא ללוקמא וליעומוכא באוריותא כרתמי :
 ויהא רעוא קמד דתתרי כמלין טבין דנפקין מפומא
 ונתקין כהון תקונא דלעילא כדקא יאות ויהא רעוא
 קמד למיחב לן חילא לתקנא תכשיתי כלה ונכחיר עטרהא
 וכשו תקונא כגון דתשתכח למחר בתכשיטא ועטרהא
 ותקונא כדקא יאות ויתחברון קורס שככתב ותורה שכעל
 עם כחבורא שלים וישתכחון כדרא כוונא חד לעילא
 ונכח לאחסנא ירותא קדושא לן ולבין כתרין עלמין ויתקיים
 כן קרא דכתיב ואני זאת כריתי אתם אמר ה' רוחי אשר
 עליו ורכיו אשר שמתי כסוד לא ימושו נסיד ומפי זרעך
 ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם ויהא רעוא
 דכזכר אכן ובין למחוי רשימין וכתיבין כספרא דרברנייא לטב
 ולחיי ולשלם ונתברך מפומא דקורשא כריך הוא כשכע כדכאן
 ועטרין דעלמא עלאה יהיו לרזון אמרי פי וגו' ויהי
 כועס ה' אסינו עלינו וגו' כ"ס :

תפלה לאומרה קודם הלימוד (הוא נוסח חקמון)

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
 ורצית בנו והבדלתנו מן הטומאה
 טומאת מצרים מחמשים שערי טומאה
 והבנסתנו לחמשים שערי קדושה ביום
 הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה
 וחקיקה הישרים בהר סיני ביום הקדוש הזה
 ותצוננו יי אלהינו להנות באמרי תורתך
 יומם ולילה כי הם חיינו ואורך ימינו לחבר
 חרעים והרודים ליחר ארבע אותיות של
 שמך הגדול וכל העורמות עד ידי עסק

תורתנו ובכך יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שיהא בנו ספוק ולח
 להמשיך בך רישא דזעיר ודעשות
 ארבעה ועשרים קשויין לשכינה על ידי
 עשרים וארבע ספריך שהם כנגד עשרים
 וארבע צירופי שמך הגדול בזכות התיבות
 ובזכות האותיות ובזכות שמות היוצאים
 מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות
 ואמצעי תיבות בכללן ובפרטן שתתן בנו
 רוח קדשך כדי שנשמור ונקיים את כל
 דברי תורתך ונהיה מהעובדים באהבה
 בארץ החיים אמן ונזכה להיות משושביני
 דמטרוניתא וחתמנו למחר בספר הזכרון
 לטובה ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר
 משם תשפיע לנו בנפש רוח ונשמרה
 לטהרנו מעוננו ולהכנס בהיכלא דמלכא
 דיעול ולא ליפוק ויקוים בנו מקרא שכתוב
 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
 טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם :

ואמר כך תפלה זו עד"ה מתוקנת

לשם יחוד הודשא כריך הוא ושכינתיה

בְּרַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ וּדְחִימוֹ לִיחֲרָא
 שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּר
 יִשְׂרָאֵל הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַגּוֹת בְּתוֹרָה
 בְּלִילָה הַזֶּה לְמִשְׁרָא אֶת נַפְשֵׁנוּ וּלְהַדְבִּיקָה
 אֶל שְׂרֵשֶׁה לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֲלִיּוֹן וּלְתַקְּנוּ
 וּלְחַבֵּר הַדּוּדִים יַחְדָּו יִהְיוּ תְּמִים : וּבְכֵן
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂבוּכּוֹת כָּל הַפְּסוּקִים שֶׁנִּקְרָא וְהַתִּיבוֹת
 וְהַאֲוִתִּיּוֹת וְהַנְּקוּדוֹת וְהַטְּעָמִים וְשִׁמּוֹת
 הַקִּדְשׁ הַכְּתוּכִים בָּהֶם וְשִׁמּוֹת הַקִּדְשׁ
 הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשֵׁי תִיבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת
 וְחֲלוּפֵי תִיבוֹת וְהַסּוּדוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים
 הַיּוֹצֵאִים מִכָּל קְרִיאָתָנוּ שֶׁנִּקְרָא בְּלִילָה
 הַזֶּה שֶׁתְּהֵא שְׁעָה זוֹ שַׁעַת רַחֲמִים וְרְצוֹן
 לְחַיּוֹת לְמוֹדֵנוּ נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסָּא כְבוֹדָךְ
 וַיְהִי עוֹדָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוּ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת
 הַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בָּהֶם וּבְכַח
 קְרִיאַת וְלִמּוּד אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים סְפָרֶיךָ
 הַמְּכוּוֹנִים לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים צִדּוּפֵי שִׁמְךָ
 הַנְּדוּד יִתְפָּאֵר הַמֶּלֶךְ בְּתַפְאֵרַת מְפֹאֶר
 וּבְעֶטְרַת נְאוֹת וְכַתְּרֵי נוֹרָא וּבְמוֹשָׁב זְקִנֵי"ם

יְהַלְלוּהוּ • וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁת חֵיל
 בְּקוֹמַת הַכּוֹתֶרֶת הַמְּשֻׁבָּב אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ
 וְעֵרִיָּה יְצִיץ נִזְרוֹ כַּחֲתָן יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלָה
 תַּעֲדָה כְּלִיָּה • וְהִיוּ לְמַאֲוֹרוֹת אַרְבָּעָה
 וְעֶשְׂרִים סְפָרֶיךָ לְקִשְׁט וּלְהַעֲדוֹת אֶת
 הַמֶּלֶכֶה בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים עֲרֵי עֲדִיִּים
 וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יוֹפִיָּה • וּבֵין כְּתִיפָיו שְׁבֵן
 שְׂמַאֲרוֹ תַּחַת לְרֹאשׁוֹ וַיְמִינוּ תַּחֲבַקְנָה
 הָאֲחַת אֶהְיֶיבָה וּמִשֵּׁם יוֹשְׁפֵעַ לְנוּ בְּנֵי מַלְכִים
 בְּנֵי רַחֵל אֲמֵנוּ שְׁפֵעַ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים לְכַפֵּר
 בְּעֲדֵינוּ וּלְטַהַרְנוּ מִגְּלוּרֵי זֹהֲמַת הַנְּחֹשׁ
 וּלְהוֹצִיא כָּל נְצוּצֵי תוֹרַתָנוּ וּמַעֲשֵׂנוּ הַטּוֹב
 אֲשֶׁר נִדְּרוּ הֲלָכוּ בְּעוֹן פְּשַׁעֵנוּ אֶל גְּבוּר
 הַרְשָׁעָה חֵיל בְּדַע וַיְקִיֵּאֵנוּ מִכַּטְּנוּ יוֹרֵישָׁנוּ
 אֶל בְּכַח לְמוֹדֵנוּ בְּלִילָה הַזֶּה • וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 מְשׁוֹשְׁבֵינֵינוּ דְּמִטְרוּנֵינוּ וּמִבְּנֵי הַיְכָלָהָ •
 וַיַּעֲלֵה וַיְבֵא יִגְיַע יִרְאֵה וַיִּרְצָה זְכוּרֵנוּ
 לְטוֹבָה לְפָנֶיךָ לְחַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכוּרֵנוּ
 הַרַחֲמִים וּמְזִיו שְׁפַעְךָ אֲשֶׁר תִּשְׁפִיעַ בְּשִׁכְנֵינוּ
 עוֹזֵךְ תִּשְׁפִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמַתֵּינוּ
 וּלְטַהַר פְּגָמֵינוּ בְּכְבוֹד תוֹרַתְךָ הַתְּמִימָה

ותוציא לאור משפטינו בקומך למשפט
 על פירות האילן הקדוש * ובכח סגולת
 למודינו הלילה הזה נזכה ונחיה ונירש
 נחלת עבדי * וצדקתם ולא ימוש ספר
 התורה הזה מפנינו ומפי זרעינו ומפי זרע
 זרעינו בדבר שנאמר ואני זאת בריתי וכו'
 לא ימוש מפך וכו' ואשר קמט שינה
 מעינינו נהר יוצק יסודנו בדבר שנאמר
 אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם אני
 בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך
 ופרוס עלינו סבת שלומך מראשית השנה
 ועד אחרית השנה ובצל כנפך נחסה
 ונתלונן להציל ממות נפשנו ולחיותנו חיים
 של שלום ורחמים דשנים ורעננים ולא
 יכרת כל בשר עוד :

ובכן תטהר ותזכך נפשנו ורוחנו ונשמתנו
 ותזכנו להיות ראויים לעורר מיין
 מתאין בקריאתנו זאת לעורר אהבת דודים
 ביחודא שלים ואר יעכב שום חטא ועון
 והרהור רע אר קריאתנו * ויהי גועם *
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו

ומעשה ידינו כוננהו :

עזרנו בשם * עושה שמים וארץ : תורתנו
 תהיה אומנותנו ואר שדי יברכנו והוא
 יהיה בעזרתנו : תורה צוה לנו משה
 מורשה קהלת יעקב * וחפץ * בידינו יצלח
 ברוך אתה * למדני חקך :

בסימנא טבא

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 הארץ : * והארץ היתה תהו ובהו וחשך
 על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על
 פני המים : * ויאמר אלהים יהי אור ויהי
 אור : * וירא אלהים את האור כי טוב
 ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : *
 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד :

* ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
 מבדיל בין מים למים : * ויעש אלהים את
 הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
 לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
 כן : * ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
 ערב ויהי בקר יום שני :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן :
 יא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וְלַמְּקוֹה
 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : יב
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּרְשָׁא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב
 מִזֵּרַע זֵרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר
 זֵרְעוּבֹו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן : יג וְתוֹצֵא הָאָרֶץ
 דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֵרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־
 פְּרִי אֲשֶׁר זֵרְעוּבֹו לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־
 טוֹב : יד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

טו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת
 וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם : טז וְהָיוּ לְמֵאֲרֶת
 בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן :
 יז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמֵּאֲרֹת הַגְּדֹלִים
 אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־
 הַמָּאוֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֶת־
 הַכּוֹכָבִים : יח וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהָאֵיר עַל־הָאָרֶץ : יט וּלְמַשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב : כ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי :

כא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם :
 כב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֵת
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שְׂרְצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : כג וַיְבָרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף
 יִרָב בָּאָרֶץ : כד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
 חַמִּישִׁי :

כה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינֵהָ בַּהֵמָה וּרְמֵשׁוֹתֶיהָ וְאֶת־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וַיְהִי־
 כז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינֵהָ
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהָ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
 לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : כח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ : כט וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא
 אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם : לו וַיְבָרַךְ אֹתָם
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ
 אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּה וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף

השמים ובכר-חיה הרמשת ער-הארץ : 5
 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את-כל עשב ו
 זרע זרע אשר על-פני כל-הארץ ואת-כל
 העץ אשר-בו פרי-עץ זרע זרע לכם יהיה
 לאכלה : 6 ולכל-חית הארץ ולכל-עוף
 השמים ולכל ירומש על-הארץ אשר-בו
 נפש-חיה את-כר-ירק עשב לאכלה ויהי-כן :
 7 וירא אלהים את-כל אשר עשה והנה טוב
 מאד ויהי-ערב ויהי-בקר יום הששי :

8 ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם : 9 ויכל
 אלהים ביום השביעי מדאכתו אשר עשה
 וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר
 עשה : 10 ויברך אלהים את-יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו
 אשר-ברא אלהים לעשות :

11 ורא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכד-
 יעד מחשבות לבו רק רע כל-היום : 12 וינחם
 יהוה כי עשה את-האדם בארץ ויתעצב
 אל-לבו : 13 ויאמר יהוה אמהה את-האדם
 אשר-בראתי מעל פני האדמה מאדם ער-
 בהמה עדרמשוער-עוף השמים כי נחמתי

כי עשיתים : 14 ונח מצא חן בעיני יהוה :
 15 אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה
 בדרתיו את-האלהים התהלק-נח : 16 ויולד
 נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת :
 17 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
 חמס : 18 וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה
 כי השחית כל-בשר את-דרכו על-הארץ :
 19 ותהי שרי עמרה אין לה ולד : 20 ויקח תרח
 את-אכרם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו ואת
 שרי כלתו אשת אכרם בנו ויצאו אתם
 מאור פשדים ללכת ארצה כנען ויבאו ער-
 חרן וישבו שם : 21 ויהיו ימיתרח חמש שנים
 ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

22 ויאמר יהוה אל-אכרם לך-לך מ-ארצה
 וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ
 אשר אראך : 23 ואעשך לגוי גדול ואברכך
 ואגדלה שמך והיה ברכה : 24 ואברכה
 מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל
 משפחת האדמה : 25 וישמעאל בנו בן-ישמעאל
 עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו :
 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל

בְּנוּ : וּכְדֹ-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יִלִּיד בַּיּוֹם וּמִקַּנְת־כֶּסֶף
מֵאֵת בְּזָנְכֶר נִמְרוּ אֹתוֹ :

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָיו מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב
פֶּתַח הָאֵהֶל בַּחֹם הַיּוֹם : וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׂרֵשֶׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא
וַיִּרֶץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל וַיִּשְׁתַּחֲוּ
אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִנָּא מִצֵּאתִי חַן
בְּעֵינֶיךָ אֲרִנָּא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ : * וַיְהִי
אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יֵלְדָה מֶלֶכָה גַם־הוּא בְנִים לְנַחֲוֹר
אֲחִיךָ : אֶת־עֹוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת־בְּנוֹ אֲחִיו וְאֶת־
קְמוּאֵל אֲבִי אַרְס : וְאֶת־כְּשֹׁד וְאֶת־חִזּוֹ וְאֶת־
פִּלְדֵּשׁ וְאֶת־יִדְרֵךְ וְאֶת־בְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל
יֵלֵד אֶת־רִבְקָה שְׂמֵנָה אֵלֶּה יֵלְדָה מֶלֶכָה
לְנַחֲוֹר אֲחִי אַבְרָהָם : וּפִילְגֵּשׁוֹ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה
וְתֵלֵד גַּם־הוּא אֶת־טִבְחָה וְאֶת־גַּחֶם וְאֶת־
הַחֹשׁ וְאֶת־מַעֲכָה :

וַיְהִי חַיֵּי שְׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שְׂרָה : וַתָּמֹת
שְׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסַפֵּר לְשָׂרָה וּלְבַכְתָּהּ : וַיִּקָּם

אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַת
לֵאמֹר : * הֲאֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה
שְׂמֵתָם בְּחֲצֵרֵיהֶם וּבְטִירְתָם שְׁנַיִם־עֶשְׂרִים
נְשִׂאִים לְאִמָּתָם : וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל
מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁרָשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים וַיָּנוּעַ
וַיָּמֹת וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוּיֹו : וַיִּשְׁכְּנוּ מִחֹוּלָה עַד־
שׁוּר אֲשֶׁר עַד־פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָה אֲשׁוּרָה
עַל־פְּנֵי כְדֹ-אֲחִיו נָפַל :

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק : וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּקְחָתוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־
בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֹן אַרְס אַחֹות רִבְזָן
הָאֲרָמִי לֹוּלָאֵשָׁה : וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לִיהוָה לְנִכְחַ
אֲשֶׁתוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהֶרֶל
רִבְקָה אֲשֶׁתוֹ : * וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶד־אֲבִיו וַאֲדֹ-
אָמוֹ וַיֵּלֶךְ פָּרְנָה אַרְס : וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי רָעוּת
בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָיו יִצְחָק אֲבִיו : וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו
אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מַחְלַת בֵּת־יִשְׁמָעֵאל
בֶּן־אַבְרָהָם אַחֹות נְבִיּוֹת עַל־נִשְׂוֵי לֹוּלָאֵשָׁה :
וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שִׁבְעֵי וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה : וַיִּפְגַּע
בְּמַקְוֵם וַיִּרֶץ שֵׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח

מֵאֲבֵנֵי הַמִּקְוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב
 בַּמִּקְוֹם הַהוּא : וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מֵצֵב
 אֶרֶץ וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי
 אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ : * וַיִּשְׁכַּם לִבָּן
 בַּבֶּקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְכַנּוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֹתָהֶם
 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב לִבָּן לַמִּקְוֹם : וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ דְּרָכּוֹ
 וַיִּפְגַּעוּבּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 כַּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמִּקְוֹם הַהוּא מַחֲנֵים :

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאֲכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו
 אֶרֶץ שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוּם : וַיֵּצֵא אֹתָם
 לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂו כֹּה אָמַר
 עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עֹסֵלִבָּן גֵּרְתִּי וְאַחַר עַד־עַתָּה :
 וַיְהִי־לִי שׂוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וּשְׂפָחָה
 וְאֲשַׁלְּחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְאָתְךָ בְּעֵינַיִךְ : *
 אֱלֹהִים אֶהְלִיכֶמָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים פִּינֵן :
 אֱלֹהִים קָנָו אֱלֹהִים תִּימָן אֱלֹהִים מִבְּצָר : אֱלֹהִים
 מִגְּדִיאֵל אֱלֹהִים עִירֹם אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֲדוּם
 לְמִשְׁכַּתְּם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עֵשָׂו אָבִי
 אֲדוּם :

וַיִּשְׁכַּב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

אֱלֹהֵי תַלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שֶׁבַע־עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר
 אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׂי אָבִיו
 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַתָּם רָעָה אֶל־אָבִיהֶם :
 וַיִּשְׂרָאֵל אָהֵב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בָן
 זָקֵנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֵנֶת פָּסִים : * וַיִּשְׁכַּב
 אֶת־שֵׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
 עַל־כַּף פְּרֻעָה : וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים תַּלְהָה כַּאֲשֶׁר
 פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא־זָכַר שֵׁר הַמִּשְׁקִים
 אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרֻעָה חָלַם וְהִנֵּה
 עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר : וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֵת
 שֶׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאֹת בִּשְׂר
 וְתַרְעִינָה בָּאָחוּ : וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מְרֹאָה וְדַקּוֹת
 בִּשְׂר וְתַעֲמֹדָנָה אֶצֶל הַפְּרֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר :
 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הִמְעַשָּׂה הַזֶּה אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתֶם הַלּוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נַחֲשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ
 אֲשֶׁר כִּמְנִי : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי
 מַה־נִּגְדַּבֵּר וּמַה־נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־
 עֵוֹן עַבְדֶּיךָ הִנְנּוּ עֹבְדִים לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנַחְנוּ

גם אשר נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה
 לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע
 בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
 אל אביכם :

ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדני ידבר נא
 עבדך דבר באזני אדני ואדני יחר אפק
 בעבדך כי כמודך כפרעה : אדני שאל את
 עבדיו לאמר הישר לכם אב או אח : ונאמר
 אל אדני יש לנו אב זקן ויירד זקנים קטן
 ואחיו מת ויותר הוא רבדו לאמו ואביו
 אהבו : ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני
 אדני והיינו עבדים לפרעה : וישם אתה
 יוסף לחק עדיהיום הזה על אדמת מצרים
 לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם
 לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ
 מצרים בארץ גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו
 מאד :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
 וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל
 למות ויקרא לבניו ויאמר לו אסגא

מצאתי חן בעיניך שישגא ירך תחת ירכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אלגא תקברני
 במצרים : ושכבתי עם אבותי ונשחתני
 ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
 אעשה כדברך : ויאמר השבעה לי וישבע
 לו וישתחו ישראל על ראש המטה : ויאמר
 יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד
 אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
 הארץ אשר נשבע לאבותם ליצחק
 וליעקב : וישבע יוסף את בני ישראל
 לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
 את עצמתי מזה : וימת יוסף בגמאה ועשר
 שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים :

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
 את יעקב איש וביתו באו : ראובן
 שמעון לוי ויהודה : יששכר זבולן ובנימן :
 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה
 הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני : ומאז
 באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם
 הזה והצל לאי הצלת את עמך : ויאמר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה עָתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
 לְפָרְעֹה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַח־ם וּבִיד חֲזָקָה
 יִגְרָשׂם מֵאֶרֶצוֹ :

וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲנִי
 יְהוָה : וְאַל אֲלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֲלֵי־צַחֲקֶיךָ
 וְאַל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׂדֵי וְשְׂמִי יְהוָה לֹא נֹדַעְתִּי
 לָהֶם : וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־כִּבְרִיתִי אִתָּם לְתַת
 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־
 גָּדְרוּ בָהּ : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהוֹ אֶת־הָעִיר
 וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וַהֲבִרְד
 וּמָטָר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה : וַיֵּרָא פְּרַעֲהוֹ כִּי חָדַל
 הַמָּטָר וַהֲבִרְד וְהַקְּלוֹת וַיִּסַּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד
 לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו : וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲהוֹ וַיֵּרָא
 שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 בְּיַד־מֹשֶׁה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהוֹ כִּי־
 אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו
 לִמְעַן שְׂתִי אֶתְתִּי אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ : וּלְמַעַן
 תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וּבְנֵי־בְנֵי אֶת אֲשֶׁר
 הִתְעַלְלְתִּי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
 בָם וַיִּדְעֶתְם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהוֹ וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָי כֹּה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנַת
 מִפְּנֵי שִׁלַּח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : וְהִיָּה כִּי־יִשְׁאַלְךָ
 בְּנֵיךָ מָחָר לֵאמֹר מָה־זֹּאת וַאֲמַרְתָּ אֲדֹנָי
 בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
 עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְּרַעֲהוֹ לְשַׁלַּח־נוֹ
 וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר
 אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בַּהֲמָה עַד־כֶּן אֲנִי זָכַח
 לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רַחֵם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי
 אֶפְרַיִם : וְהִיָּה לְאוֹת עַד־יִדְכָה וּלְטוֹטַפֶּת בֵּין
 עֵינַיִךְ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :
 וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעֲהוֹ אֶת־הָעַם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים
 דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי
 אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה
 וְשָׁבוּ מִצְרַיִם : וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעַם
 דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
 עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
 וְהָעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּתֹב זֹאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים

באזני יהושע כימחה אמהרה אתזכר
 עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח
 ויקרא שמו יהוה ינסי : ויאמר כייד עלכם
 יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :
 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל
 אשר עשה אלהים למשה ולישראל
 עמו כיהוציא יהוה את ישראל ממצרים :
 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה
 אחר שדוחיה : ואת שני בניה אשר שם
 האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
 נכריה : * בחדש השלישי לצאת בני
 ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
 סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
 ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר :
 ומשה עלה אלהים ויקרא אליו יהוה
 מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב
 ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר
 עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי
 נשרים ואביא אתכם אלי : ועתה אם שמוע
 תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם
 לי סגדה מכל העמים כי ילי כלהארץ :

ואתם תהיו לי ממדכת כהנים וגוי קדוש
 אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל :
 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם
 את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה :
 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
 יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל
 יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא
 אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
 עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגר משה
 את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל
 משה לך אלה העם וקדשתם היום ומחר
 וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי
 כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם
 על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כד
 הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי
 סקוד יסקל אוריה ירה אם בהמה אם
 איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו
 בהר : וירד משה מן ההר אלה העם ויקדש
 את העם וכבסו שמלתם : ויאמר אלה העם
 היו נכנים לשלשת ימים אריתגשו צאשה :

ויהי ביום השלישי בהית הפקר ויהי קלת
 וברקים וענן כבד על־ההר וקל שפר חזק
 מאד ויחרד כד־העם אשר במחנה : ויוצא
 משה את־העם לקראת האלהים מן־המחנה
 ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו
 מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויער עשנו
 כעשן הכבשן ויחרד כד־ההר מאד : ויהי
 קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול : וירד יהוה על־הר
 סיני אל־ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל־
 ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה אל־
 משה רד הער בעם פני־הרסו אל־יהוה
 לדאודה ונפל ממנו רב : וגם הכהנים
 הנגשים אל־יהוה יתקדשו פני־פרץ בהם
 יהוה : ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם
 לעלת אל־הר סיני כי־אתה העדתה בנו
 לאמר הגבל את־ההר וקדשתו : ויאמר
 אליו יהוה לך־רד ועלית אתה ואהרן עמך
 והכהנים והעם אל־יהרסו לעלת אל־יהוה
 פני־פרץ כם : וירד משה אל־העם ויאמר
 אלהם : וידבר אלהים את כל־הדברים

האלה לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים :
 לא־יהיה לך אלהים אחרים על־פני : לא־
 תעשה לך פסל וכד־תמונה אשר בשמים
 ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
 מתחת לארץ : לא־תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
 עון אבות על־בנים על־שלישים ועל־רבעים
 לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי
 ולשמרי מצותי : לא תשא את־שם־יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
 ישא את־שמו לשוא : זכור את־יום השבת
 לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כד־
 מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
 לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך ובתך
 עבדך ואמרתך ובהמתך וגרך אשר
 בשערך : כי ששת־ימים עשה יהוה את־
 השמים ואת־הארץ את־הים ואת־כל־אשר
 כם וינח ביום השביעי על־כן ברך יהוה
 את־יום השבת ויקדשוהו : כבד את־אביך
 ואת־אמך למען יארכון ימך על הארמה

אשר יהוה אלהיך נתן לך : לא תרצה
 לא תנגח לא תגנב לא תענה ברעך
 עד שקר : לא תחמד בית רעך לא
 תחמד אשר רעך ועבדו ואמתו ושורו
 וחמרו וכל אשר לרעך : וכל העם ראים
 את הקולת ואת הדפידם ואת קול השפר
 ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
 מרחק : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
 ונשמעה ואליך דבר עמנו אלהים פן נמות :
 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
 נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
 יראתו עד פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד
 העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר
 שם האלהים : ויאמר יהוה אל משה כה
 תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
 השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי
 אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם :
 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
 עלתיך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך
 בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
 אליך וברכתך : ואם מזבח אבנים תעשה

לי לא תבנה אתהן גזית כי חרפך הנפת
 עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת עד
 מזבחי אשר לא תנלה ערותך עליו :
 ואלה המשפטים אשר תשים לפנים : כי
 תקנה עבד עבדו שש שנים יעבד
 ובשבעת יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא
 בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו
 עמו : * ואל משה אמר עלה אלי יהוה אתה
 ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
 והשתחויתם מרחק : ונגש משה לבדו אל
 יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו :
 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
 ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
 ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה :
 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם
 בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה
 מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח
 את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו
 זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה
 חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
 המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני

העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע : ויקח משה אתהדס ויזרק על-
העם ויאמר הנה דם-הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל-הדברים האלה : ויעל
משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת
רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
דטהר : ואר-אצילי בני ישראל לא שרח
ידו ויחזו את-האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר
יהוה אל-משה עלה אלי ההרה והיה שם
ואתנה לך את-לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם : ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה אר-הר האלהים : ואר-
הזקנים אמר שכולנו בזה ער אשר-נשוב
אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי-בעל
דברים יגש אלהם : ויעל משה אר-הר
ויבס הענן את-ההר : וישכן כבוד-יהוה
על-הר סיני ויבסחו הענן ששת ימים ויקרא
אל-משה ביום השביעי מתוך הענן :
ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך

הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בחר ארבעים
יום וארבעים לילה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-
בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת
כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-
תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת : * כר-עמודי החצר
סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם
נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש
משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המשכן
בכר עבדתו וכר-יתדתו וכר-יתדת
החצר נחשת :

ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך בתית למאור להעלת נר תמיד :
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדות
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד-בקר
לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני
ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן
אחיק ואר-בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנודי אהרן נדב ואביהוא אלעזר

ואיתמר בני אהרן: ובהעלת אהרן את
הנדרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם: לא יתעלו עליו
קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו
עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה
מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר
עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את
ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה
בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
ליהוה: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
מסוה: ובכא משה לפני יהוה לדבר אתו
יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני
ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו
לדבר אתו:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר

אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא
תבערו איש בכל משבתיכם ביום השבת:
ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני ויש משור ועשרים
אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת
קלעי החצר: ועמריהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף: וכל היתדרת למשכן
ולחצר סביב נחשת:

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
פקד ערפי משה עבדת הלויים כיד
איתמר בן אהרן הכהן: ובצאל בן אוהי
בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר
צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן
אחיסמר למטה דן חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש:
ויכם הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא

אֲדַאֲהֵל מוֹעֵד בֵּי־שָׁכֵן עֲלֵי הָעֵנָן וּכְבוֹד
 יְהוָה מֵלֹא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן
 מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם :
 וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם
 הָעֲלֹתוֹ : כִּי עֵנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם
 וְאִשׁ תִּהְיֶה לִילָה בּוֹ לְעֵינַי כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־מַסְעֵיהֶם :

ספר ויקרא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל
 מוֹעֵד לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קֹרְבָן
 לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבֶּקֶר וּמִן־הַצֹּאן
 תִּקְרִיבוּ אֶת־קֹרְבַנְכֶם : אִם־עֲלֶה קֹרְבָנוּ מִן־
 הַבֶּקֶר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶת־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרַצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה : * אוֹ
 מִכָּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עֲלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁדָם אֹתוֹ
 בְּרֹאשׁוֹ וְחִמְשָׁתָיו יִסֹּף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ
 יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ : וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה
 אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶרֶץ־
 חֶבְלֹן : וּכְפָר עָלָיו חֶבְלֹן לִפְנֵי יְהוָה וּנְסַלַח
 לוֹ עַל־אֲחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמַה בָּהּ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־אֶהֱרֹן
 וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֲלֹה
 הִיא הָעֲלֹה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־
 הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ :
 וּלְבִשׁ חֶבְלֵן מְדוּבָר וּמְכַנְסֵי־כַד יִלְבֹּשׁ עַל־
 בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ
 אֶת־הָעֲלֹה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ : *
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁכּוּ
 יוֹמָם וּלְיַלְיָה שְׁבַעֲרַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי :
 וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו
 וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן קַח־
 לָךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחֹטְאֵת וְאֵיל לְעֹלָה
 תָּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תְּדַבֵּר לֵאמֹר קַחוּ שְׁעִיר־עִזִּים לְחֹטְאֵת וְעֵגֶל
 וּכְבֹשׂ בְּנֵי־שֵׁנָה תָּמִימִם לְעֹלָה : * כִּי אֲנִי
 יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהִיִּת
 לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי :

זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
 הרמשת במים ולכל נפש השרצת ער-
 הארץ : להכדיל בין הטמא ובין הטהור
 ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא
 תאכל :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה
 זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
 תטמא : וביום השמיני ימול בשר ערלתו : *
 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב
 או בכד כלי עור פרחת היא באש תשרפנו
 את אשר בו הנגע : והבגד או השתי או
 הערב או כד כלי העור אשר תכבס וסר
 מהם הנגע וכבס שנית וטהר : זאת תורת
 נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או
 השתי או הערב או כד כלי עור לטהרו
 או לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה
 תורת המצרע ביום טהרתו והובא
 אל הכהן : ויצא הכהן אל מחוץ למחנה
 וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן

הצרוע : * והזרתם את בני ישראל מטמאתם
 ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני
 אשר בתוכם : זאת תורת הזב ואשר תצא
 ממנו שכבת זרע לטמאה בה : והדוה
 בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש
 אשר ישכב עם טמאה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
 אהרן בקרבנותם לפני יהוה וימתו :
 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
 ואל יבא בכרעת אל הקדש מבית לפרכת
 אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות
 כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא
 אהרן אל הקדש בפר בן נקר לחטאת
 ואיל לעלה : * ולא תקיא הארץ אתכם
 בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר
 לפניכם : כי כד אשר יעשה מכל התועבת
 האלרה ונכרתו הנפשות העשות מקרב
 עמם : ושמרתם את משמרת לבלתי עשות
 מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל

כל-עדרת בני-ישראל ואמרת אלהם
 קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
 איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו
 אני יהוה אלהיכם: * והבדלתם בין-הבהמה
 הטהרה לטמאה ובין-העוף הטמא לטהר
 ולא-תשקצו את-נפשתיכם בבהמה ובעוף
 ובכל אשר תרמש האדמה אשר-הבדלתי
 לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש
 אני יהוה ואכדל אתכם מן-העמים להיות
 לי: ואיש אוראשה כי-יהיה בהם אוב או
 ידעני מורת יומרתו באבן ירגמו אתם
 דמיהם בם:

ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני
 אהרן ואמרת אלהם לנפש לא-יטמא
 בעמיו: כי אם-לשאריו הקרוב אליו לאמו
 ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו
 הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה
 לאיש לה יטמא: * ומכה בהמה ישלמנה
 ומכה אדם יומת: משפט אחר יהיה לכם
 כגד כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה אל-בני ישראל ויוציאו את-

המקלל אל-מחויץ למחנה וירגמו אתו אבן
 ובני-ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה:
 וידבר יהוה אל-משה בהר סיני לאמר:
 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם
 כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם
 ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים
 תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת
 את-תבואתה: * כי-לי בני-ישראל עבדים
 עבדי הם אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם: לא-תעשו לכם אילים
 ופסל ומצבה לא-תקימו לכם ואבן משכית
 לא תתנו בארצכם להשתחור עליה כי
 אני יהוה אלהיכם: את-שבתתי תשמרו
 ומקדשי תיראו אני יהוה:

אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו
 ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם
 ונתנה הארץ יכולה ועץ השרה יתן פרו:
 והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-
 זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
 לבטח בארצכם: * וכל-מעשר בקר וצאן
 כל אשר-יעבר תחת השבט העשירי יהיה

קדש ליהוה : לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואס-המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש לא יגאל : אלה המצות אשר
 צוה יהוה את משה אל בני ישראל
 בהר סיני :

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל
 מועד באחד לאחד לחדש השני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר : שאו
 את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות כל זכר
 לגגדתם : מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
 אתה ואהרן : * וידבר יהוה אל משה ואל
 אהרן לאמר : אל תכריתו ארץ שבת
 משפחת הקהתי מתוך הלויים : וזאת עשו
 להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש
 הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש
 איש על עבדתו ואר-משאו : ולא יבאו
 לראות כבלע את הקדש ומתו :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את-

ראש בני גרשון גסהם לבית אבתם
 למשפחתם : מבין שלשים שנה ומעלה עד
 בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא
 לצבא צבא לעבד עבודה באהל מועד :
 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם
 שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר
 ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת :
 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה
 פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים
 בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי
 המשח אתו : ובכא משה אל אהל מועד
 לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
 מעד הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני
 הכרבים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 אהרן ואמרת אליו בהעלתך את
 הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת
 הנרות : ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה
 העלה נרתייה כאשר צוה יהוה את משה :
 וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה
 עד פרתה מקישה הוא כמראה אשר הראה

יהוה את־מִשֶׁה בֵּן עֵשָׂה אֶת־הַמְּנַרְהָ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק
 בַּפְּנֵיהֶ הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר
 שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֲסֹף
 וְתִסְגֹּר מָרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים
 וְהָעָם לֹא נִסְעוּ עַד־הָאֲסֹף מָרִים : וְאַחַר נִסְעוּ
 הָעָם מִחֲצֹרוֹת וַיִּחַנו בְּמִדְבַר פָּאֲרָן :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שְׁלַח־לְךָ
 אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־
 אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
 לְמִטָּה אַבְתִּיו תִּשְׁלַחוּ כָּר נְשִׂיא בָהֶם :
 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאֲרָן עַל־פִּי
 יְהוָה כָּל־אֲנָשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמָּה : *
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַד־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַד־צִיצִית
 הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם :
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם

קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קֹהַת בֶּן־לוּוִי וְדָתָן
 וְאַבִּירָם בְּנֵי אֶלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי
 רְאוּבֵן : וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי
 מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שָׁם : וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
 אֹהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה
 כָּל־אֲנָשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְּנֵשְׂאוּ
 עַד־קֹהַל יְהוָה : * וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיַמְכֶם
 אֶת־חַלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנַחֲשָׁב לְלוּיִם כְּתִבּוּאֹת
 גֵּרִן וּכְתִבּוּאֹת יָקֹב : וְאֶכְלַתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־
 מְקוֹם אֹתָם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׁכַר הוּא לָכֶם
 חֶלֶף עֲבוֹדַתְכֶם בְּאֵהֶל מוֹעֵד : וְלֹא־תִשְׂאוּ
 עֲדֵיו חֲטָא בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חַלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֹת־
 קְדָשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחַלְלוּ וְלֹא תָמוּתוּ :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֹהֲרֹן לֵאמֹר :
 זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר

לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עַל : וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־
 אֶרְעוֹר הַכֶּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מְחוּץ
 לַמַּחֲנֶה וּשְׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵינוּ : * וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה אֲלֵתִירָא אֹתוֹ כִּי בִידֶךָ נִתְּתִי אֹתוֹ
 וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
 בַּחֲשֹׁבוֹן : וַיְכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
 עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שְׂרִיר וַיִּירָשׁוּ אֹת־
 אֶרְצוֹ : וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת
 מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן יַרְחוֹ :

וַיֵּרָא בַלֵּק בֶּן־צְפוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרָיו : וַיָּגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם
 מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מְדִין עִתָּהּ
 יִלְחָכוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סִבִּילֵינוּ כְּלַחֵךְ
 הַשּׁוֹר אֶת יֶדֶק הַשֶּׁרֶה וּבַלֵּק בֶּן־צְפוֹר מֶלֶךְ
 לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא : וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר
 בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ הָעֵדוּת וַיִּקַּח
 רֶמֶחַ בִּידּוֹ : וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 הַקֶּבֶה וַיִּדְקֶר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגֵּפָה

מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגֵּפָה
 אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אָדָם :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : פִּינְחָס בֶּן־
 אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־
 חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּקְּנָאוֹ אֶת־קִנְאַתִּי
 בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּקְּנָאוֹתִי :
 לָכֵן אֹמַר הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם :
 וּבְיוֹם הַכְּבוֹרִים בַּהֲקָרִיבְכֶם מִנְחַח חֲדָשָׁה
 לַיהוָה בִּשְׁבַע־תִּיבֹכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מִדְּאֹכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהַקְרַבְתֶּם
 עוֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
 שְׁנַיִם אִיל אֶחָד שְׁבַעַה כִּבְשִׂים בְּנֵי שְׁנָה :
 וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
 רֶפֶר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים דָּאִיל הָאֶחָד :
 עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן רֶכֶבֶשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
 הַכִּבְשִׂים : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :
 מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחַתוֹ תַעֲשׂוּ תָמִיד
 יְהוֹדֶכֶם וְנִסְפִיהֶם : וְשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
 מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחַתָּהּ וְנִסְכָּהּ : אֵלֶּה
 תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדְרֵיכֶם
 וּנְדָבְתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחַתֵיכֶם

וּלְנֹסְפִיכֶם וּלְשֹׁלְמִיכֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :
 אִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לַיהוָה אוֹת־שִׁבְעַת שָׁבָעָה
 לְאָסֵר אָסֵר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־
 הַיֵּצֵא מִפִּי יְעֹשֶׂה : וְאִשָּׁה כִּי־תִדָּר נָדָר
 לַיהוָה וְאָסְרָה אָסֵר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרִיהָ : *
 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגְּלוּעַד לְמַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 וַיֵּשֶׁב בָּהּ : וַיֹּאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־
 חֹתְמֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חֹת יֹאִיר : וַנִּבַּח
 הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קַנְתָּ וְאֶת־בְּנֵיהָ וַיִּקְרָא לָהֶן
 נִבַּח בְּשֵׁמוֹ :

אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְצַבְּאֹתָם בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :
 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־
 פִּי יְהוָה וְאֱלֹהֵי מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם : וַיִּסְעוּ
 מֵרַעַמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁרָה עֶשְׂרִי
 יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּיד רְמָה לְעֵינֵי כָד־מִצְרַיִם : *
 וְתַהֲיֶינָה מַחֲלָה תִרְצֶה וְחַגְלָה וּמַלְכָּה וְנֹעָה

בְּנוֹת צִלְפַּחַד לְבְנֵי דְרִיֶּהֵן לְנָשִׁים : מִמִּשְׁפַּחַת
 בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתַהֲיֵי נַחֲלָתָן
 עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אָבִיהֶן : אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ :

ספר דברים

אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבַת
 מוֹד סוּף בֵּין־פָּאָרֶן וּבֵין־תַּפְּלָה וּלְבָן וַחֲצֵרֹת
 וְדִי זֶהָב : אֶחָד עֶשְׂרִי יוֹם מִחֶרֶב דֶּרֶךְ הַר־
 שַׁעִיר עַד קָדֵשׁ בָּרְנֵעַ : וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
 בַּעֲשֵׂתֵי־עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 אֱלֹהֵם : עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כָּלְכֶם
 וַיִּרְשׁוּ־גִסְיָהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתְתֶם אִישׁ לִירֵשׁתּוֹ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם : וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בַעֲת
 הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה
 כִּן־עָשָׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אָתָּה
 עָבַר שָׁמָּה : לֹא תִירָאוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הוא הנלחם לכם :

ואתחנן אלהי הוה בעת ההוא לאמר : אדני
 יהוה אתה החלות להראות את-
 עבדך את גרלך ואת ירך החזקה אשר מי-
 א בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 וכגבורתך : אעברה נא ואראה את הארץ
 הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב
 הזה והלבנון : ויקרא משה אל כל ישראל
 ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת-
 המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
 ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם : יהוה
 אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : לא את-
 אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
 אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : פנים
 בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש :
 אנכי עמד בין יהוה ובניכם בעת ההוא
 להגיד לכם את דבר יהוה כי ראתם מפני
 האש ולא עליתם בהר לאמר : אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על-
 פני : לא תעשה לך פסל פלתימונה אשר

בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
 במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
 קנא פקר עון אבות על בני ועל שלשים
 ועל דבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
 לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שם-
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר ישא את שמו לשוא : שמור את יום
 השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך :
 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך :
 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך
 וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
 ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויוצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
 ובזרענטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות
 את יום השבת : כבד את אביך ואת אמך
 כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיה
 ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך : לא תרצח ולא תנאף

ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא
ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית
רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך:

את הדברים האלה דבר יהוה אל כר-
קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
אבנים ויתנם אלי ויהי כשמעכם את הקול
מתוך החושך וההר בער באש ותקרבו אלי
כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו
ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו
כי ידבר אלהים את האדם וחי: ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם
יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו
עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר מתוך האש כמני וחי:
קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם

אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו: מי יתן והיה לבכם זה להם
ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כר-
הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם:
לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה
פוח עמר עמדי ואדברה אליך את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון: וזאת המצוה החקים
והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
אתכם לעשות בארץ אשר אתם עבדים
שמה לרשתה: למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר
אנכי מצוה אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך
ולמען יארכו ימך: ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד

בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ
 זֹאת חֵרֵב וּדְבָשׁ׃
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃
 וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ
 וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מַאֲדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ׃
 וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם
 לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ׃
 וְכַתַּבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃ וַיִּדְעַת
 כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן
 שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאֲבוֹתָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָיו
 לְאֶרֶץ הַדּוֹר׃ וּמִשְׁלָם לְשֵׁנָאִיו אֶל־פְּנֵיו
 לְהֶאֱכִידוּ לֹא יֵאָחַר לְשֵׁנָאוֹ אֶל־פְּנֵיו יִשְׁלָם־
 לוֹ׃ וּשְׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֵת הַחֻקִּים וְאֵת־
 הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃
 וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה
 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וּשְׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאֲבוֹתֶיךָ׃ וְאַהֲבַךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבָרַךְ פְּרִי־
 בְטַנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ רִגְנְךָ וְחִירְשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ׃

שְׁמַר אֶלְפֶיךָ וְעִשְׂתָּרְתָּ צִוְיֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לְתַת לְךָ׃ בְּרוּךְ
 תְּהִי מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יְהִי כָךָ עִקְר
 וְעִקְרָהּ וּבְכַהֲמַתְךָ׃ כִּי אִם־שֹׁמֵר תִּשְׁמַר
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֹאֲהַבְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
 לִלְכַת בְּכָל־דְּרֹכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ׃ וְהוֹרִישׁ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם
 וַיִּרְשַׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם׃ כִּי־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כִּפְּדִגְלֶכֶם בּוֹ לָכֶם
 יְהִי מִן־הַמְּדַבֵּר וְהַלְבִּנוֹן מִן־הַנְּהַר נְהַר־
 פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהִי גְבֻלְכֶם׃ לֹא־
 יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פֹּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם יִתֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 תִּדְרֹכֶנָּה כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

רֵאָה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה׃
 אֶת־הַבְּרַכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּן אֶל־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם
 הַיּוֹם׃ וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמַעוּן אֶל־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם וּסְרַתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לִלְכַת אַחֲרַי אֶל־הַיָּם

אחרים אשר לא ידעתם : שבעה שבועות
 תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר
 שבעה שבועות : ועשית חג שבועות ליהוה
 אלהיך מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר
 יברכך יהוה אלהיך : ושמת לפני יהוה
 אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית
 במצרים ושמת ועשית את החקים האלה :
 חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך
 מגרנך ומיקבך : ושמת בחגך אתה ובנך
 ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
 והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים
 תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה פי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך
 ובכל מעשה ירך והיית אך שמח : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
 יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו

כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך :
 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לשכטיך ושפטו
 את העם משפט צדק : לא תטה משפט לא
 תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחר יעור
 עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק
 תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך : וענו ואמרו ירינו לא
 שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
 לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואר תתן
 דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
 הדם : ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי
 תעשה הישר בעיני יהוה :

ביתצא למלחמה עראיבך ונתנו יהוה
 אלהיך בירך ושבת שכיו : וראית בשביה
 אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך
 לאשה : והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה
 את ראשה ועשתה את צפרניה : זכור את
 אשר עשה לך עמרק בדרך בצאתכם
 מצרים : אשר קרך בדרך ויזנב בך כל
 הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ורא

יֵרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בַּהֲנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
מִכָּל־אִיבֶיךָ מִסֹּכִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוּרֶה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־
זְכַר עַמְלֹק מִתַּחַח הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח :

וְהָיָה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה וּרְשִׁתָּהּ וּישָׁבַת בָּהּ :

וּלְקַחְתָּ מִרְאשִׁית יְכָל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר

תָּבִיא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
וּשְׂמַת בַּטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם : וּבֹאת אֶל־

הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיּוֹם הַהוּא וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֹאתִי אֶל־

הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּנִינוּ לְתַת
לָנוּ : וּתְבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וּיצִיא־סִיתָן

מִלְךְ־חֲשֹׁבוֹן וְעוֹג מִלְךְ־הַבְּשָׁן לְקִרְאֹתֵינוּ
לְמַדְחָמָה וְנָכֶם : וּנְקַח אֶת־אֲרָצִים וְנִתְּנָה

לְנַחֲלָה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וּלְחֻצֵי־שֶׁבֶט הַמְּנַשִּׁי :
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְעִשִּׂיתֶם

אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :
אֹתָם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלֹכֹו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רֹאשְׁכֶם שִׁבְטֶכֶם וְקִנְיֹכֶם וְשִׁטְרֹכֶם כָּל

אִישׁ יִשְׂרָאֵל : טַפְּכֶם נִשְׁיָכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּ
מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵב עֲצִיב עַד יִשָּׂאב מִימֶיךָ :

לְעַבְרְךָ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלָתוֹ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם : הִגַּדְתִּי לָכֶם

הַיּוֹם כִּי אֶכְדֵּר תִּאֲבָדוּן לֹא־תֵאָרִיכֵן יָמִים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן

לָבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : הִעַדְתִּי בָכֶם הַיּוֹם
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי

לְפָנֶיךָ הַבְּרִכָּה וְהַקְּלָלָה וּבִחְרַת בְּחַיִּים
לְמַעַן תַּחֲיֶה אֹתָהּ וּזְרַעָהּ : לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ כִּי־יֹא
חִיךָ וְאָרְךָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר

נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ לְאַכְרֵהֶם לִיצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָהֶם :

וַיִּלֶּךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּדַמְאָה וְעֵשְׂרִים

שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹסֵל־אוֹכֵל עוֹד לְצֹאת וּרְכֹבָא
וְיְהוָה אָמַר אֵלָי לֹא תֵעָבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה :

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמַד
אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וּרְשַׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ

הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה : הִמְחִירוֹ

אלי את כל זקני שכטיכם ושטרכם
 ואדברה באזניהם את הדברים האלה
 ואעידה גם את השמים ואת הארץ כי
 ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון
 וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת
 אתכם הרעה באחרית הימים כירגעשו
 את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
 ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל
 את דברי השירה הזאת עד תמס:

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ
 אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזר
 כפול אמרתי בשערים עלי דשא וכרביבים
 עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הכו גדר
 לאלהינו: * וידבר יהוה אל משה בעצם
 היום הזה לאמר: עלה אליהר העברים
 הנה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על
 פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר
 אתה עלה שמה והאסף אל עמך כי אשר
 מת אהרן אחיך בהר ההר והאסף אל עמיו:
 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל

במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא
 קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד
 תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל
 הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האהים
 את בני ישראל לפני מותו: ויאמר
 יהוה כפיני בא וזרח משעיר למוהו פועמהר
 פארן ואתה מרבכת קדש מימינו אשר דת
 למו: אף חבב עמים כל קדשיו בדרך והם
 תכו לרגלך ישא מדברתיך: * ולא קם
 נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
 פנים ארפנים: לכה אתה והמופתים
 אשר שרחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל
 היר החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה
 משה לעיני כל ישראל: חוק

קודם הנביאים אומרים

ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וכיר הנביאים
 אדמה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם
 נלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא יירא
 אדני יהוה דבר מי לא ינבא: ואשים דברי בפיך וכצל

ידי כפי תיך לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עפי
אתה : בית יעקב לכו ונלכה באור יי :

נביאים

יבסע ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר
יהוה אלי הושע בן נון משרת
משה לאמר : משה עבדי מת ועתה קום
עכר את הירדן הזה אתה וכר העם הזה
אל הארץ אשר אנכי נתן להם לכני ישראל :
כר מקום אשר תדרך כפרגלכם בו לכם
נתתיו כאשר דברתי אל משה : ויעבד
ישראל את יהוה כל ימי הושע וכל ימי
הזקנים אשר האריכו ימים אחרי הושע
ואשר ידעו את כר מעשה יהוה אשר
עשה לישראל : ואת עצמות יוסף אשר
העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
כחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם במאה קשיטה והיו
לכני יוסף לנחלה : ואלעזר בן אהרן מת
ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים :

סופטים ויהי אחרי מות הושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר מי יעלה
לנו אר הכנעני בתחלה להלחם בו :
ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את
הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחיו
עלה אתי בגרלי ונלחמה בפנעני והלכתי
גם אני אתך בגרלך וירך אתו שמעון :
ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם
מן המחלות אשר גזלו וילכו וישבו אל
נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם :
ויתהלכו משם בני ישראל בערת היא
איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש
לנחלתו : בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה :

ספואל ויהי איש אחר מן הרמתיים צופים
מהר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן אליהו בן תחו בן צוף אפרתי :
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית
פננה והי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :
ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה

וישם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים
 ליהוה : הכר נתן ארונה המלך למלך
 ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך
 ירצך : ויאמר המלך אל ארונה לא כי
 קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
 ליהוה אלהי עלת חנם ויקן דויד את הגרן
 ואת הבקר בכסף שקלים חמשים : ויבן שם
 דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
 יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל :
 מלכים והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו
 בבגדים ולא יחס לו : ויאמרו
 לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה
 בתולה ועמדה לפני המלך ותהירו סכנת
 ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך : ויבקשו
 נערה יפה בכל גבור ישראל וימצאו את
 אבישג השונמית ויביאו אתה למלך :
 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא
 המלכים אשר אתו בכבל : ושנא את בגדי
 כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו :
 וארחתו ארוחת תמיד נתנה לו מאת המלך
 דבר יום ביומו כל ימי חייו :

טעים חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
 יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז
 יחזקיהו מלכי יהודה : שמעו שמים והאזינו
 ארץ כי יהוה דבר בנים גדרתי ורוממתי
 והם פשעו בי : ידע שור קנהו וחמור אבוס
 בעריו ישראל לא ידע עמי לא התבונן :
 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
 אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה
 בן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי חדש
 בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כדבש
 להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו
 בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא
 תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לך
 בשר : והיה מדי חדש וגו' :

ורמיהו דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
 אשר בענתות בארץ בנימין : אשר
 היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמוץ
 מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו :
 והיה בימי יהו קים בן יאשיהו מלך יהודה
 עריתם עשרת עשרה שנה לצדקיהו בן
 יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים

בחדש החמישי: וידבר אתו טבות ויתן
את כסאו ממעל לכסא המלכים אשר אתו
בכבל: ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כל ימי חייו: וארוחתו ארוחת
תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

יחוקק ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:
בחמשה לחדש היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין: היה היה דבר יהוה
אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ פשרים
על נהר כבר ותהי עליו שם יד ירוהו:
וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה
בען החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם
ככף רגל עגל ונצצים בעין נחשת קרר:
וירי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת

רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם:
חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו
בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ודמות
פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן
ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם
פרדות מלמעלה לאיש שתיים חוברות
איש ושתיים מכפות את גויתיהנה: ואיש
אל עבר פניו ילכו אך אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערת כמראה
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יוצא כרק: והחיות רצוצו
ושוב כמראה הכזק: וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו: מראה האופנים ומעשיהם בעין
תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
בלכתן: וגביהן ונגה להם ויראה להם
וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן:

ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
 ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים:
 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה
 הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי
 רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם
 יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו
 האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים:
 ודמות על ראשי החיה רקיע בעין הקרח
 הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת
 הרקיע כנפיהם ישרות אשה אדמותה
 לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים
 מכסות להנה את גויתיהם: ואשמע את
 קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי
 בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם
 תרפינה כנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר
 על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: וממעל
 לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר
 דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
 אדם עליו מלמעלה: וארא בעין חשמל
 כמראה אש בית ליה סביב כמראה מתניו
 ולמעלה וכמראה מתניו ולמטה ראיתי

כמראה אש וננה לו סביב: כמראה
 הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן
 מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד
 יהוה ואראה ואפל עד פני ואשמע קול
 מדבר: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
 רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:
 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים
 מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד
 שער יששכר אחד שער זבולן אחד: פאת
 ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם
 שלשה שער גד אחד שער אשר אחד
 שער נפתלי אחד: סביב שמנה עשר
 אדף ושם העיר מיום יהוה שמה:

סוֹסֵעַ דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֱלֹהֵי הוֹשֵׁעַ בֶּן־
 בְּאֵרִי בְיָמֵי עֲזִיָּה יוֹתָם אָחִיו יְחֻזְקִיָּה
 מַלְכֵי יְהוּדָה וּבְיָמַי יִרְבְּעָם בֶּן־יֹאֵשׁ מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל: תַּחֲלַת דְּבַר־יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח־לְךָ אִשָּׁת זְנוּנִים
 וַיִּלְדֵי זְנוּנִים כִּי־זָנָה תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרַי
 יְהוָה: וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת גָּמֵר בְּתֻרְבָּלִים
 וַתְּהָר וַתִּלְדֵי בָן:

מקוק כ ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו בר-
הארץ :

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה
שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חייו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכר : אלוה מתומן יבוא
וקדוש מהר פארן סלה כפה שמים הודו
ותהלתו מלאה הארץ : ונגה כאור תהיה
קרנים מידו לו ושם חביון עזה : לפניו ירך
דבר ויצא רשף לרגליו : עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו
גבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין :
הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם-
בים עברתך כי תרכב על סוסים מרכבתך
ישועה : עריה תעור קשתך שבעות מטות
אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוך יחילו
הרים זרם מים עבר נתן תהום קלו רום
ידיהו נשא : שמש ירח עמד זכרה לאור
חציק יחלכו לנגה ברק חניתך : בזעם
תצעד ארץ באף תדוש גוים : יצאת לישע

עמד לישע את משיחך מחצת ראש מבית
רשע ערות יסוד עד צואר סרה : נקבת
במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסים
חמר מים רבים : שמעתי ותרגז בטני לקול
צללו שפתי יבוא רקב בעצמותי ותחתי ארגז
אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו :
כי תאנה לא תפרח ואין יכול בגפנים כחש
מעשה זית ושרמות לא עשה אכר גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים : ואני
ביהוה אעלוה אגילה באלהי ישעי : יהוה
אדני חילי וישם רגלי כאילות ועבמותי
ידריכני למנצח בנגינותי :

מלאכי זכרו תורת משה עבדי אשר צויתני
אותו כחרב על כל ישראל חקים
ומשפטים : הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא :
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על-
אבות פן אבוא והביתי את הארץ חרם :
הנה אנכי שלח לכם את אדירה הנביא
לפני בא יום יהוה הגדול והנורא :

דות 6 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב
 בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
 לגור בשד' מואב הוא ואשתו ושני בניו :
 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם
 שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם
 יהודה ויבאו שד' מואב ויהיו שם : וימת
 אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה :
 וישאו להם נשים מאכיות שם האחת ערפה
 ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים :
 וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשא
 האשה משני ילדיה ומאשה : ותקם היא
 וכלתיה ותשב משד' מואב כי שמערה
 בשד' מואב כיפקד יהוה את עמו לתת
 להם לחם : ותצא מן המקום אשר היתה
 שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך
 לשוב ארץ ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי
 כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעש
 יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עמי
 המתים ועמדי : יתן יהוה לכם ומצאון
 מנוחה אשה בית אישה ותשק להן

ותשאנה קולן ותככינה : ותאמרנה לה כי
 אתך נשוב לעמך : ותאמר נעמי שכנה
 בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים
 במעי והיו לכם לאנשים : שכנה בנתי לכן
 כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי ישרי
 תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי
 בנים : הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו
 הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אר
 בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד
 יהוה : ותשנה קולן ותככינה עוד ותשק
 ערפה לחמותה ורות דבקה בה : ותאמר
 הנה שבה יבמתך ארעמה ואר אלהיה
 שובי אחרי יבמתך : ותאמר רות אר
 תפגעיי כי לעזבך לשוב מאחריך כי אר
 אשר תלכי אלך ובאשר תליני ארין עמך
 עמי ואלהיך אלהי : באשר תמותי אמות
 ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי
 המות יפריד ביני ובינך : ותרא כי מתאמצת
 היא ללכת אתה ותחדר לדבר אליה :
 ותלכנה שתהם עד בואנה בית לחם ויהי
 ככאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן

ותאמרנה הזאת נעמי : ותאמר אליהן א--
 תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כיהמר
 שדי לי מאד : אני מראה הלכתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
 ויהוה ענה ביושדי הרעלי : ותשב נעמי
 זרות המואביה כלתה עמה השבה משדי
 מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר
 שערים : ולנעמי מודע לאישה איש גבור
 חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז : ותאמר
 רות המואביה אלנעמי אלכהנא השדה
 ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן
 בעיניו ותאמר לה לכי בתי : ותלך ותבוא
 ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה
 חקת השדה לבעז אשר ממשפחת
 אלימלך : והנה בעז בא מבית לחם ויאמר
 לקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה
 יהוה : ויאמר בעז לנערו הנצב ער-
 הקוצרים למי הנערה הזאת : ויען הנער
 הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה
 היא השבה עסנעמי משדי מואב : ותאמר
 אלקטהנא ואספתי בעמרים אחרי

הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד
 עתה זה שבתה הבית מעט : ויאמר בעז
 אלהות הלוא שמעת בתי אליתלכי
 ללקט בשדה אחר וגם לאתעבורי מזה
 וכה תדבקין עסנעמתי : עיניך בשדה
 אשר יקצרון והלכת אחריהן הדוא צויתי
 את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת
 אלהכלים ושתית מאשר ישאכון הנערים :
 ותפל ערפניה ותשתחו ארצה ותאמר
 אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני
 ואנכי נכריה : ויען בעז ויאמר לה הגד
 הגד לי כל אשר עשית אתחמותך אחרי
 מורת אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ
 מולדתך ותלכי אלעם אשר לאידעת
 תמור שלשם : ישלם יהוה פעלך ותרוי
 משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
 אשר באת לחסות תחת כנפיו : ותאמר
 אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת
 על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחרת
 שפחותך : ויאמר לה בעז לעת האכל גשי
 הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ
 ותשב מצד הקצרים ויצבטה קלי ותאכל

וּתְשַׁבַּע וּתְתַר : וּתְקַם לְלֶקֶט וַיִּצֹ בְעֵז אֶת־
 נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הַעֲמֻרִים תִּלְקַט וְלֹא
 תִכְרִימוּהָ : וּגַם שְׁלֹתְשָׁלוּ לָהּ מִן־הַצִּבְתִּים
 וְעִזְבֹתֶם וּלְקַטָּה וְלֹא תִנְעֲרוּבָהּ : וּתִלְקַט
 בַּשָּׂדֶה עַד־הָעֶרֶב וּתַחבֹּט אֶת־אֲשֶׁר־לְקַטָּה
 וַיְהִי כִּאִפֵּה שְׁעָרִים : וּתִשָּׂא וּתִבּוֹא הָעִיר
 וּתִרְאֵה חֲמוּתָהּ אֶת־אֲשֶׁר־לְקַטָּה וּתּוֹצֵא וּתִתֵּן
 לָהּ אֶת־אֲשֶׁר־הוֹתִירָה מִשְׁבַּעָה : וּתֹאמֶר לָהּ
 חֲמוּתָהּ אִיפֹה לְקַטָּת הַיּוֹם וְאִנֶּה עֹשִׂית יְהִי
 מִכִּירְךָ בְרוּךְ וּתְגַדֵּל לַחֲמוּתָהּ אֶת־אֲשֶׁר־
 עֲשִׂתָה עִמּוֹ וּתֹאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעֵז : וּתֹאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּה בְרוּךְ
 הוּא לִיהוּה אֲשֶׁר לֹא־עִזַּב חֲסֵדוֹ אֶת־הַחַיִּים
 וְאֶת־הַמֵּתִים וּתֹאמֶר לָהּ נַעֲמִי קְרוֹב לָנוּ
 הָאִישׁ מִגְּאֻלָּנוּ הוּא : וּתֹאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
 גַּם כִּי־אָמַר אֵלַי עַם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי
 תִדְבַקְנִי עַד אֲסַכְּלוּ אֶת־כָּל־הַקְּצִיר אֲשֶׁר־
 לִי : וּתֹאמֶר נַעֲמִי אֶל־רוּת בְּלַתָּה טוֹב בְּתִי
 כִּי תִצְאִי עִם־נַעֲרוֹתַי וְלֹא יִפְגְּעוּ בְּךָ בַּשָּׂדֶה
 אַחֵר : וּתְדַבֵּק בַּנְּעֻרוֹת בְּעֵז לְלֶקֶט עַד־
 כָּלוֹת קְצִיר־הַשְּׁעָרִים וּקְצִיר הַחֲטִיִּם וּתִשָּׁב

אֶת־חֲמוּתָהּ : וּתֹאמֶר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ בְּתִי
 הֲלֹא אִבְקַשְׁלֶךָ מִנוּחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לְךָ : וְעַתָּה
 הֲלֹא בְעֵז מְדַעַתְנוּ אֲשֶׁר הֵיית אֶת־נַעֲרוֹתַי
 הִנֵּה־הוּא זָרָה אֶת־גֵּרְוֹן הַשְּׁעָרִים הַלֵּילָהּ :
 וְדַחַצְתִּי וּסְכַת וּשְׁמַת שְׁמַלְתֶּיךָ עֲלֶיךָ וַיְרַדַת
 הַגֵּרְוֹן אֶל־תּוֹדֵעֵי לְאִישׁ עַד בְּלַתּוֹ לֹא־כָלַךְ
 וּלְשֹׂתוֹת : וַיְהִי בְּשֹׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת וּגְלִית מִרְגְּלֹתַי
 וּשְׁכַבְתִּי וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין :
 וּתֹאמֶר אֵלַיָּה כָּל־אֲשֶׁר־תֹּאמְרֵי אֵלַי אַעֲשֶׂה :
 וּתְרַד הַגֵּרְוֹן וּתַעֲשֶׂשׂ כָּכָל אֲשֶׁר־צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ :
 וַיֹּאכַל בְּעֵז וַיִּשֶׁת וַיִּטַּב לָבוֹ וַיָּבֹא ל־שֹׁכֵב
 בְּקִצָּה הָעֶרְמָה וּתִבֹּא בְּלַט וּתְגַל מִרְגְּלֹתַי
 וּתִשְׁכַּב : וַיְהִי כַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיַּחֲרַד הָאִישׁ
 וַיִּלְפַת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכַבַת מִרְגְּלֹתַי : וַיֹּאמֶר
 מִי־אַת וּתֹאמֶר אֲנִי רוּת אִמְרָתְךָ וּפְרִשְׁתָּ
 כְּנַפְיְךָ עַל־אֲמֹתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה : וַיֹּאמֶר
 בְּרוּכָה אַת לִיהוּה בְּתִי הֵיטִיבְתָּ חֲסֵדְךָ
 הָאֲחֵרוֹן מִן־הָרֵאשׁוֹן לְכַלְתִּי לְכַת אַחֲרֵי
 הַבְּחוּרִים אֲסַדֵּל וְאֲסַעֲשִׂיר : וְעַתָּה בְּתִי
 אֶל־תִּרְאִי כָּל־אֲשֶׁר־תֹּאמְרֵי אַעֲשֶׂה־לְךָ כִּי

יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: ועתה
 כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב
 ממני: ליני הלילה והיה בבקר אסיגאלך
 טוב וגאל ואסירא יחפץ לגאלך וגאלתיך
 אנכי חיהוה שכבי עדה בקר: ותשכב
 מרגלתיו עדה בקר ותקם בטרם יכיר איש
 את רעהו ויאמר אדיוודע כי באה האשה
 הגרן: ויאמר הכי המטפחת אשר עריך
 ואחזיבה ותאחז בה וימד שש שערים וישת
 עליה ויבא העיר: ותבוא אר חמותה
 ותאמר מי את בתי ותגדלה את כל אשר
 עשה לה האיש: ותאמר שש השערים
 האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם
 אר חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר
 תדעין איד פל דבר כי לא ישקט האיש כי
 אספדה הדבר היום: ובעז עלה רשע
 וישב שם והנה הגואל עבר אשר דבר בעז
 ויאמר סורה שכהפה לפני אלמני ויסר
 וישב: ויקח עשרה נגשים מזקני העיר
 ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת
 השדה אשר לאחינו לאלימך מכרה נעמי

השבה משרה מואב: ואני אמרתי אנדרה
 אזנך לאמר קנה נגר הישבים ונגד זקני עמי
 אסתגאל גאל ואם לא וגאל הגידה לי
 ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך
 ויאמר אנכי גאל: ויאמר בעז כיום קנותך
 השרה מיד נעמי ומאת רות המואביה
 אשת המת קנית להקים שם המת ער
 נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי
 פן אשחית את נחלתי גאלך אתה את
 גאלתי כי לא אוכל לגאול: וזאת לפנים
 בישראל על הגאדה ועל התמורה לקים
 כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת
 התעודה בישראל: ויאמר הגאל בעז
 קנה לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים
 וכל העם עדים אתם היום כי קנית את
 כל אשר לאלימך ואת כל אשר לכליון
 ומחלון מיד נעמי: וגם את רות המואביה
 אשת מחלון קנית לי לאשה להקים שם
 המת ער נחלתו ולא יכרת שם המת מעם
 אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים

יתן יהוה את האשה הבאה צ' ביתך כרחל
 וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל
 ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית דוֹם:
 והי ביתך בבית פרץ אשר ירדה רחל
 ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן
 הנערה הזאת: ויקח בעז אתרות ותהילו
 לאשה ויבא אליה ויתן ירונה לה הריון
 ותלד בן: ותאמרנה הנשים ארנעמי ברוך
 יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא
 שמו בישרא: והיה לך למשיב נפש ולכלכל
 את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
 אשר היא טובה לך משבעה בנים: ותקח
 נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהילו
 לאמנת: ותקראנה לו השכנות שם לאמר
 ידרבן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
 אביישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ
 הוליד את הצרון: וחצרון הוליד את דם
 ודם הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד
 את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמון
 הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: ועובד
 הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

תסלים ח אשרי האיש אשר לא הלך בעצת
 רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
 רעים לא ישב: כי אם כתורת יהוה
 חפצו ובתורתו יהנה יומם ולידת: והיה
 כעץ שתור על פלגים מים אשר פרו ו
 יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר
 יעשה יצליח: לא כן הרשעים כי אם
 כמץ אשר תדפנו רוח: עד כן לא יקמו
 רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים:
 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים
 תאבד:

קו הללויה הדראר בקרשו הללויה
 ברקיע עזו: הללויה בגבורתיו הללויה ברכ
 גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בגבל
 וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במנים
 ועגב: הללויה בצלצלי שמע הללויה
 בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

ליוכ איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה
 האיש ההוא תם וישר וירא אלהים
 וסר מרע: ויולדו לו שבעה בנים ושלוש

בנות: ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושרשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמר בקר וחמש
מאות אתונות ועברה רבה מאד ויהי האיש
ההוא גדול מכל בני קדם: ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך אחיהם: ויחי איוב
אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויראה את
בניו ואת בני בניו ארבעה דרות: וימת איוב
זקן ושבע ימים:

פסלי משרי שלמה בן דוד מלך ישראל:
דרעת חכמה ומוסר להבין אמרי
בינה: לקחת מוסר השכל צדק ומשפט
ומשרים: אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים
מכרה: בטח בה לב בעדה ושלל לא יחסר:
גמלתהו טוב ולא דע כל ימי חייה: דרשה
צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה
כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: ותקסי
בעור לילה ותתן טרף לביתה והקלנערתיה
זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם:
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה: טעמה
כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה: יריה

שלחה בבישור וכפיה תמכו פלך: כפה
פרשה לעני ויריה שלחה לאביו: לא תירא
לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה:
גודע בשערים בעדה בשבתו עם זקני ארץ:
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לפני עני:
עוזוהדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה
פתחה בחכמה ותורת חסד עד לשונה:
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא
תאכר: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:
רבות בנות עשו חיל ואת עלית עד כלנה:
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא
תתהלל: תנודה מפרי יריה ויהלרוה
בשערים מעשיה:

קסלת

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבר
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל
הבר: מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל
תחת השמש: ויתר מהמה בני הזהר עשות
חפרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת
בשר: סוף דבר הבר נשמע את האלהים
ירא ואת מצותיו שמור ביזה כל האדם:

כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבִיא בְּמִשְׁפָּט
 עַד כָּל־נַעֲדָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע : סוף דבר
 הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֵת מִצְוֹתָיו שָׁמֹר כִּי זֶה
 כָּל הָאָדָם : שיר השירים

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֹׁמֵרָה : יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
 פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּרִיךְ מִיַּיִן : דְּרִיחַ שְׁמַנִּיךְ
 טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שֶׁמֶךְ עַד־בֶּן עֲלָמוֹת
 אֶהְיוּךְ : כְּרָמִי שָׁדִי לִפְנֵי הָאֵלֶף לךְ שֹׁמֵרָה
 וּמֵאֲתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיָו : הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים
 חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ הַשְּׁמַיעֲנִי : בְּרַח
 דוּדִי וְדַמְהֵלֶךְ לְצִבִּי אוֹ לַעֲפֹר הָאֵילִים עַד
 הָרִי בְּשָׁמַיִם : איכם

אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּרֹד הָעֵיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה
 כְּאֲדַמְנָה רַבְתִּי בְּגוֹיִם שָׂרְתִי בְּמַדִּינוֹת
 הַיְתָה לְמַס : בָּכוּ תִכְבֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה
 עַל לַחִיָּה אֵינְלָה מִנַּחֵם מִכָּל־אֶהְיָה כִּלִּי
 רָעִיָה בְּגָדוֹ בַּהּ הִיוּ לָהּ לְאֵיכִים : גִּלְתָּה
 יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרַב עֲבָרָה הִיא יֵשְׁבָה בְּגוֹיִם
 לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כִּלְדִּרְפִּיָה הַשְּׁגוּרָה בֵּין
 הַמִּצְרִים : לְמָה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחַנו תַּעֲזוּבְנוּ
 לְאָרֶץ יָמִים : הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה

חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : כִּי אִם־מֵאִם מֵאֲסַתְנוּ
 קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד : הַשִּׁיבְנוּ יְי אֵלֶיךָ
 וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : דניאל

בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם
 וַיִּצַר עָרֵיהָ : וַיִּתֵּן אֲדָנִי בְיָדוֹ אֶת־יְהוֹיָקִים
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמִקְצֵת כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים
 וַיָּבִיא אֶת־אֲרֶץ־שָׁנַעַר בֵּית אֱלֹהֵיו וְאֶת־הַכְּרִים
 הַכִּיָּא בֵּית אוֹצַר אֱלֹהֵיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאֲשַׁפְּנוּ רַב סָרִיסוֹ לְהַבִּיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִזְרַע הַמְּלוּכָה וּמִן־הַפְּרִתִּמִּים וּמִמֵּת הוֹסֵר
 הַתְּמִיד וּלְתַת שְׁקוּץ שְׁמֵם יָמִים אֶלֶף מֵאֲתַיִם
 וְתִשְׁעִים : אֲשֶׁר־יִמְחָכָה וַיִּגִּיעַ לִימֵים אֶלֶף
 שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁרָה : וְאֵתָה לֵךְ
 לְקֶץ וְתִנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִרְדֶּךָ לְקֶץ הַיָּמִין :

חסתר ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש
 המלך מהרו ועד־כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
 וּמֵאָה מְדִינָה : בְּיָמִים הָהֵם כָּשַׁבְתִּי הַמֶּלֶךְ
 אֶחְשׂוּרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מְלָכוֹתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן
 הַבִּירָה : בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתָּה
 לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרְסוֹ מְדֵי הַפְּרִתִּמִּים

וּשְׂרֵי הַמְדִינֹת לִפְנֵינוּ : וַיִּשַׁם הַמֶּלֶךְ
אֶחְשָׁרוּשׁ מִסַּעַד הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם : וְכָל
מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשְׁתֵּי גִדְלַת מַרְדְּכִי
אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס : כִּי
מַרְדְּכִי הִיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אֶחְשָׁרוּשׁ וְגִדְּלוּ
לַיהוּדִים וְרָצוּ לְרוֹכֵ אַחֵי דָרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ
וּדְבַר שְׁלוֹם לְכַדְזָרְעוֹ :

עזרה

וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָל־דָּבָר
יְהוֹה מִפִּי יִרְמִיָּה הַעֵיר יְהוֹה אֶת־
רוּחַ כְּרִשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכַדְזָרְעוֹ
מִכְּבוֹתָיו וְגַם בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר : כֹּה אָמַר
כְּרִשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי
יְהוֹה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לְבָנוֹת־
לוֹ בֵּית בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה : מִי־בָכֶם
מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם
אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־בֵּית יְהוֹה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא אֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם : זָכְרָה
לְהֵם אֱלֹהֵי עַל גְּאֻלֵי הַכְּהֻנָּה וּבְכִרֵי הַכְּהֻנָּה
וְהַלְוִיִּם : וְטַהֲרֵתִים מִכָּל־נֹכֵר וְאֶעֱמִידָה
מִשְׁמֵרוֹת לְכַהֲנָיִם וְלְלוֹיִם אִישׁ בְּמַלְאֲכָתוֹ :

וּלְקִרְבָּן הָעֵצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת וּלְכְבוֹרִים
זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה :

דברי סומים

אֲדָם שֵׁשׁ אָנוּשׁ : קִינָן מֵהַלְלָאֵל יָרֵד : חֲנוּךְ
מִתּוֹשְׁלַח לְמֶךְ : לְמַלְאֲת דְּבִרְיָהוּה
בְּפִי יִרְמִיָּהוּ עַד־רִצְתָה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתוֹתֶיהָ
כְּרִימֵי הַשָּׁמַיִם שִׁבְתָּה לְמַלְאֲת שְׁבָעִים
שָׁנָה : וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָל־דָּבָר
דְּבִרְיָהוּה בְּפִי יִרְמִיָּהוּ הַעֵיר יְהוֹה אֶת־רוּחַ
כְּרִשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ
וְגַם בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר : כֹּה אָמַר כְּרִשׁ מֶלֶךְ
פָּרַס כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוֹה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לְבָנוֹת־לוֹ בֵּית
בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ
יְהוֹה אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל :

ואומרים קדיש יחא שלמא

ואחר כך ימדו סדר • תרי"ג מצות • ויכווין דעתו
לשמור ולעשות ולקיים • ואז הקי"ב

מצרף מחשבה טובה למעשה :

(א) מצות פריה ורבייה (ב) מצות מילה (ג) שלא
 לאכול גיד הנשה (ד) מצות קרוש החדש
 (ה) מצות שחיטת הפסח בארבעה עשר
 בניסן (ו) מצות אכילת בשר הפסח בליל
 חמשה עשר בו (ז) מצות השבתת חמץ
 (ח) מצות אכילת מצה (ט) מצות קרוש
 בכורות בארץ ישראל (י) מצות ספור
 יציאת מצרים (יא) מצות פדיון פטר חמור
 (יב) מצות עריפת פטר חמור (יג) שלא
 לאכול הפסח נבל ומבושר (יד) שלא
 להותיר בשר הפסח עד בקר (טו) שלא
 ימצא חמץ ברשותנו בפסח (טז) שלא
 לאכול מבל דבר שיש בו חמץ (יז) שלא
 להאכיל מן הפסח לישראל מומר (יח) שלא
 להאכיל מן הפסח לגר תושב (יט) שלא
 להוציא מבשר הפסח חוצה (כ) שלא
 לשבור עצם מן הפסח (כא) שלא יאכל
 ערל מן הפסח (כב) שלא לאכול חמץ
 בפסח (כג) שלא יראה לנו חמץ בפסח
 (כד) שלא לצאת בשבת חוץ לתחום
 (כה) מצות האמנה במציאות השם

(כו) מצות קרוש שבת בדברים (כז) מצות
 כבוד אב ואם (כח) שלא נאמין באלה
 בלתי השם לבדו (כט) שלא לעשות
 פסל (ל) שלא להשתחור לעבודת
 אדילים (לא) שלא לעבוד עבודת אדילים
 במה שדרכו לעבוד (לב) שלא לשבע
 לשוא (לג) שלא לעשות מלאכה בשבת
 (לד) שלא להרוג נקי (לה) שלא לגלות
 ערות אשת איש (לו) שלא לגנוב נפש
 מישראל (לז) שלא להעיד שקר (לח) שלא
 לחמוד (לט) שלא לעשות צורת אדם
 אפילו לנוי (מ) שלא לבנות אבני גזית
 במזבח (מא) שלא לפסוע על המזבח
 (מב) מצות דין עבד עברי (מג) מצות יעוד
 שר אמה העבריה (מד) מצות פדיון אמה
 עבריה (מה) מצות בית דין להרוג בחנק
 המחייב (מו) מצות דיני קנסות (מז) מצות
 בית דין להרוג בסוף המחייב (מח) מצות
 בית דין לרוח דין בהמה שהזיקה שלא
 כדרכה (מט) מצות בית דין לרוח בנזקי
 הבור (נ) מצות בית דין לרוח גנב

בְּתִשְׁלוּמִים אוּ בְמִיתָה • (כ) מִצֹּת בֵּית
 דִּין לְדוֹן בְּנֻזְקֵי מִבְּעָה • (כג) מִצֹּת בֵּית דִּין
 לְדוֹן בְּנֻזְקֵי הָאֵשׁ • (כד) מִצֹּת בֵּית דִּין לְדוֹן
 בְּדִין שׁוֹמֵר חֲנָם • (כה) מִצֹּת בֵּית דִּין לְדוֹן
 בְּדִין טוֹעֵן וְנִטְעָן • (כו) מִצֹּת בֵּית דִּין לְדוֹן
 בְּדִין נוֹשֵׂא שִׁכְר וְשׁוֹכֵר • (כז) מִצֹּת בֵּית דִּין
 לְדוֹן בְּדִין הַשְּׁוֹאֵל • (כח) מִצֹּת בֵּית דִּין לְדוֹן
 בְּדִין הַמִּפְתָּה • (כט) שְׂלֵא לְמַכּוֹר אִמָּה
 הַעֲבֵרִיהַּ הַקּוֹנֶה אוֹתָהּ מִיַּד הָאָב • (ל) שְׂלֵא
 לְגָרוּעַ שְׂאֵר כְּסוֹת וְעוֹנָה • (לא) שְׂלֵא לְהַכּוֹת
 אָב וְאִם • (לב) שְׂלֵא לֶאֱכֹל שׁוֹר הַנִּסְקָל •
 (לג) שְׂלֵא לְחִיּוֹת מִבִּשְׂפָה • (לד) שְׂלֵא לְהוֹנוֹת
 הַגֵּר בְּדַבָּרִים • (לה) שְׂלֵא לְהוֹנוֹרַת הַגֵּר
 בְּמָמוֹן • (לו) שְׂלֵא לְעַנּוֹת יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת •
 (לז) מִצֹּת הַלּוֹאֵה לְעֵנִי • (לח) מִצֹּת הַטִּיהַּ
 אַחֲרֵי רַבִּים • (לט) מִצֹּת פְּרוֹק מִשָּׂא • (מ)
 מִצֹּת שְׂמִיטַת קַרְקָעוֹת • (מא) מִצֹּת שְׁבִיתָה
 בְּשַׁבַּת • (מב) מִצֹּת חֲגִיגָה בְּרִגְלִים • (מג)
 מִצֹּת הַבָּאֵרַת בְּכוֹרִים • (מד) שְׂלֵא יִתְבַּע
 חוֹב מֵעֵנִי שְׂאִין לוֹ מֵהַ לְפָרוּעַ • (מה) שְׂלֵא
 יִשִּׁית יָד בֵּין לְוֵה לְמִלּוּהַ בְּרַבִּית • (מו) שְׂלֵא

לְקַלֵּל הַדִּין • (מז) לֹא דְבִרְכַת הַשֵּׁם • (מח)
 שְׂלֵא לְקַלֵּל הַנְּשִׂיא • (מט) שְׂלֵא לְהַקְדִּים
 חֲקֵי הַתְּבוּאוֹת • (נ) שְׂלֵא לֶאֱכֹל טְרֵפָה •
 (נא) שְׂלֵא לְשִׁמוֹעַ טַעֲנַת בַּעַל דִּין שְׂלֵא בְּפָנֵי
 בַּעַל דִּינוֹ • (נב) שְׂלֵא יַעֲיֵד בַּעַל עֲבֵרָה •
 (נג) שְׂלֵא לְנִטּוֹת אַחֲרֵי רַבִּים בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת
 בְּשִׁבְרֵי אֶחָד • (נד) שְׂלֵא יִלְמַד הוֹכְהַ מִי
 שְׁלֵמַד זְכוֹת תְּחִלָּה בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת • (נה)
 שְׂלֵא לְרַחֵם עַל עֵנִי בְּדִין • (נו) שְׂלֵא
 לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט חוֹטֵא מִפְּנֵי רִשְׁעוֹ • (נז)
 שְׂלֵא לְחַתּוֹךְ הַדִּין בְּאוֹמֵד הַדַּעַת • (נח)
 שְׂלֵא לְקַח שׁוֹחֵד • (נט) שְׂלֵא לְשַׁבַּע
 בְּעִבּוֹרַת אֱלֹהִים • (ס) שְׂלֵא לְהַדִּיחַ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי עִבּוֹרָה זָרָה • (סא) שְׂלֵא יִשְׁחַט
 שֶׁהַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עֶשֶׂר בְּנִיסָן בְּעוֹד
 שֶׁהַחֲמִץ בְּרִשׁוֹתָנוּ • (סב) שְׂלֵא יִנִּיחַ אֲמוּרֵי
 הַפֶּסַח לְפֶסֶל בְּלִינָה • (סג) שְׂלֵא לְבַשֵּׁר
 בֶּשֶׂר בַּחֲלָב • (סד) שְׂלֵא לְכַרוֹת בְּרִית
 לְשַׁבְּעַת עַמִּמִּיא וְכֵן לְכָל עוֹבְדֵי עִבּוֹרָה
 זָרָה • (סה) שְׂלֵא לְהוֹשִׁיב עוֹבְדֵי עִבּוֹרָה
 זָרָה בְּאַרְצֵנוּ • (סז) מִצֹּת בְּנִין בֵּית

הַבְּחִירָה • (לו) מִצֹּת סְדוּר לַחֵם הַפְּנִים
 וּלְכוּנָה זֶכֶה לְפָנָי יִי בְּכֹל שִׁבְתִּי • (טו) שְׁלֹא
 לְהוֹצִיא בְּדֵי הָאָרוֹן מִמֶּנּוּ • (לס) מִצֹּת
 עֲרִיכַת נְרוֹת בַּמֶּקְדָּשׁ • (לט) מִצֹּת לְבִישֵׁת
 בְּגָדֵי כֹהֲנִים • (ק) מִצֹּת אֲכִילַת בֶּשֶׂר
 חֲטָאת וְאַשֶּׁם • (קא) מִצֹּת הַקְּטָרֶת קְטָרֶת •
 (קב) שְׁלֹא יִזַּח הַחֲשֵׁן מֵעַד הָאֶפֶוד • (קג)
 שְׁלֹא לְקַרְוֶעַ הַמַּעִיל שֶׁר כֹּהֲנִים • (קד) שְׁלֹא
 יֵאָכֵל זֶר בֶּשֶׂר קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים • (קה) שְׁלֹא
 לְהַקְטִיר וּלְהַקְרִיב עַל מִזְבַּח הַזָּהָב • (קו)
 מִצֹּת נְתִינַת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה • (קי)
 מִצֹּת קְדוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם לְפָנָי עֲבוּדָה •
 (קכ) מִצֹּת מְשִׁיחַת כֹּהֲנִים גְּדֻלִים וּמַלְכִים
 בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה • (קכט) מִצֹּת שְׁבִיתַת הָאָרֶץ
 בַּשָּׁנַת הַשְּׁמֵטָה • (קי) שְׁלֹא יִסּוּךְ זֶר בְּשֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה • (קיא) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת כְּמַתְכוּנַת
 שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה • (קיב) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת
 כְּמַתְכוּנַת הַקְּטוֹרֶת • (קיג) שְׁלֹא לֵאכֹל
 וּלְשִׁתּוֹת תְּקוּרוֹת עֲבוּדָה זָרָה • (קיד) שְׁלֹא
 לֵאכֹל בֶּשֶׂר בַּחֶלֶב • (קטו) שְׁלֹא יַעֲשׂוּ בֵּית
 דִּין מִשְׁפָּט מוֹת בַּשָּׁבֶת • (קכז) מִצֹּת מַעֲשֵׂה

הָעוֹלָה • (קיו) מִצֹּת קָרְבַּן מִנְחָה • (קיא)
 מִצֹּת מְלִיחַת הַקָּרְבַּן • (קיט) מִצֹּת קָרְבַּן
 בֵּית דִּין שֶׁטְעוּ בְּהוֹרָאָה • (קב) מִצֹּת קָרְבַּן
 חֲטָאת לִיחִיד שֶׁשָּׁנַג בְּמִצֹּת לֹא תַעֲשֶׂה
 שְׁחִיבִין עֲלֶיהָ כָּרַת • (קכא) מִצֹּת עֵדוּת •
 (קכב) מִצֹּת קָרְבַּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד • (קכג) מִצֹּת
 תּוֹסַפֵּת הוֹמֵשׁ לֹאֹכֵל מִן הַתְּרוּמָה אוֹ מוֹעֵד
 בָּהּ • (קכד) מִצֹּת קָרְבַּן אִשֶּׁם תְּלוּי • (קכט)
 מִצֹּת קָרְבַּן אִשֶּׁם וּדְאִי • (קכו) מִצֹּת הַשֶּׁבֶת
 הַגָּזֵל • (קכז) שְׁלֹא לְהַקְרִיב קָרְבַּן שְׂאוֹר אוֹ
 דְבִשׁ • (קכח) שְׁלֹא לְהַקְרִיב קָרְבַּן בְּלֹא
 מֶלַח • (קכט) שְׁלֹא לְהַבְדִּיר בְּחֲטָאת
 הָעוֹף • (קל) שְׁלֹא לְתַן שֶׁמֶן זֵית בְּמִנְחַת
 חוּטָא • (קלא) שְׁלֹא לְתַת לְכוּנָה בְּמִנְחַת
 חוּטָא • (קלב) מִצֹּת הַרְמַת הַדֶּשֶׁן • (קלג)
 מִצֹּת הַדְּלָקַת אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּכֹל יוֹם •
 (קלד) מִצֹּת אֲכִילַת שִׁירֵי מִנְחוֹת • (קלס)
 מִצֹּת קָרְבַּן מִנְחָה שֶׁל כֹּהֵן גְּדוֹל בְּכָד
 יוֹם • (קלו) מִצֹּת מַעֲשֵׂה חֲטָאת • (קלז)
 מִצֹּת מַעֲשֵׂה הָאִשֶּׁם • (קלח) מִצֹּת מַעֲשֵׂה
 זִבַּח הַשְּׂדֵמִים • (קלט) מִצֹּת שְׂרִיפַת נוֹתָר

הַקִּדְשִׁים • קמ) מִצֹּת שְׂרִיפֹת בִּישׁר קוֹדֵשׁ
 שְׁנַטְמָא • קמא) שְׂלֵא לִכְבוֹת אִשׁ מֵעַר
 הַמִּזְבֵּחַ • קמב) שְׂלֵא לַעֲשׂוֹת שִׁירֵי מִנְחוֹת
 חֶמֶץ • קמג) שְׂלֵא תֹאכַל מִנְחַת כֹּהֵן • קמד)
 שְׂלֵא לֶאֱכֹל מִבִּישׁר חֲטָאת הַנִּעֲשֵׂת
 בַּפָּנִים • קמה) שְׂלֵא לְהוֹתִיר מִבִּישׁר קֶרֶבֶן
 הַתּוֹדָה • קמו) שְׂלֵא לֶאֱכֹל פִּגּוּל • קמז)
 שְׂלֵא לֶאֱכֹל בִּישׁר קִדְשִׁים שְׁנַטְמָא • קמח)
 שְׂלֵא לֶאֱכֹל חֶלֶב • קמט) שְׂלֵא נֹאכַר
 דָּם בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף •

קי) מִצֹּת בְּדִיקַת סִימְנֵי בְּהֵמָה וְחִירָה •
 קנא) מִצֹּת בְּדִיקַת סִימְנֵי דְגִים • קנב) מִצֹּת
 בְּדִיקַת סִימְנֵי חֲגָבִים • קנג) מִצֹּת טוֹמְאֵת
 שְׁמוֹנֶה שָׂרְצִים • קנד) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת
 אוֹכְלִים • קנז) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת נִבְלָה •
 קנו) שְׂלֵא יִכְנָסוּ הַכֹּהֲנִים לְמִקְדָּשׁ מִגְדְּרֵי
 שַׁעַר • קנז) שְׂלֵא יִכְנָסוּ הַכֹּהֲנִים לְמִקְדָּשׁ
 קְרוּעֵי כְּגָדִים • קנט) שְׂלֵא יֵצְאוּ הַכֹּהֲנִים
 מִן הַמִּקְדָּשׁ בְּשַׁעַת עֲבוֹדָה • קעט) שְׂלֵא
 לְהִכָּנֵס שְׁתוּי יַיִן בַּמִּקְדָּשׁ וְכֵן שְׂלֵא יוֹרֵחַ
 שְׁתוּי • קפ) שְׂלֵא לֶאֱכֹל בְּהֵמָה וְחִירָה טְמֵאָה

קסא) שְׂלֵא לֶאֱכֹל דָּג טְמֵא • קסב) שְׂלֵא
 לֶאֱכֹל עוֹף טְמֵא • קסג) שְׂלֵא לֶאֱכֹל שְׂרָץ
 הָאָרֶץ • קסד) שְׂלֵא לֶאֱכֹל מִיְנֵי שְׂרָצִים
 דְּקִים הַנּוֹלְדִים בְּזֵרְעִים וּבִפְרוֹת • קסה) שְׂלֵא
 לֶאֱכֹל מִשְׂרָץ הַמַּיִם • קסו) שְׂלֵא לֶאֱכֹל
 מִן הַשְּׂרָצִים הַמֵּתֵהוּיִם מִן הַזֶּעֶפּוּשׁ •
 קסז) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת יוֹלְדֵת • קסח) מִצֹּת
 קֶרֶבֶן יוֹלְדֵת • קסט) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת מְצוֹרֵעַ
 קע) הַנִּהְגָּת מְצוֹרֵעַ וְכֵל מְטֵמְאֵי אֲדָם
 בַּפְּרִיעָה וּפְרִימָה • קעא) מִצֹּת עֲנִין נִגְעֵי
 כְּגָדִים • קעב) שְׂלֵא יֹאכַל טְמֵא מִן הַקִּדְשִׁים
 קעג) שְׂלֵא לְגַלַּח שַׁעַר הַנֶּתֶק • קעד) מִצֹּת
 הַטְּהָרָה מִן הַצִּרְעָת שֶׁתְּהִיָּה בְּמִינֵים יְדוּעִים
 קעה) מִצֹּת תְּגַלְּחַת מְצוֹרֵעַ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי •
 קעו) מִצֹּת טְבִילָה לְטְמֵאִים • קעז) מִצֹּת
 קֶרֶבֶן מְצוֹרֵעַ בְּשִׁית־רֶפֶא מְצִרְעָתוֹ •
 קעח) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת בֵּית שִׁיחָה כּוֹ
 נִגְע • קעט) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת זָב לְהִיּוֹת
 טְמֵא וּמְטֵמָא • קפ) מִצֹּת קֶרֶבֶן זָב
 בְּשִׁית־רֶפֶא מְזוּכּוֹ • קפא) מִצֹּת עֲנִין טוֹמְאֵת
 שְׂכֵבֶת זֶרַע שֶׁהוּא טְמֵא וּמְטֵמָא • קפב)

מְצוֹת עֲנִין טוֹמְאֹת נְדָה שְׁטֵמָאָה וּמְטֵמָאָה •
 (קסג) מְצוֹת עֲנִין טוֹמְאֹת זָבָה שְׁטֵמָאָה
 וּמְטֵמָאָה • (קסד) מְצוֹת קֶרֶבן זָבָה כִּשְׁתֵּת־רֶפֶא
 מְזוּבָה • (קפא) מְצוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוּרִים •
 (קפב) מְצוֹת כִּסּוּי הָדָם • (קפג) שְׂלֵא יִכְנָסוּ
 הַכֹּהֲנִים בְּכָר עֵת בְּמִקְדָּשׁ וְכָר שֶׁבֶן זָרִים •
 (קפד) שְׂלֵא לִשְׁחוֹט קָרְשִׁים חוּץ לַעֲזָרָה •
 (קפז) שְׂלֵא לְהִתְקַרֵּב לְאַחַת מִכָּל הָעֲרִיּוֹת •
 (קצ) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת אָב • (קצא) שְׂלֵא
 לְגַלּוֹת עֲרוֹת אִם • (קצב) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת
 אִשְׁתֵּי אָב וְאִף עַל פִּי שְׂאִינָה אִמּוֹ • (קצג)
 שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת אַחֻתוֹ בְּכָל צַד שֶׁהִיא
 אַחֻתוֹ • (קצד) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת בֵּת
 הַבֵּן • (קצה) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת בֵּת הַבַּת •
 (קלז) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת הַבַּת • (קלח) שְׂלֵא
 לְגַלּוֹת עֲרוֹת אַחֻתוֹ מִן הָאָב וְהִיא בֵּת
 אִשְׁתֵּי אָבִיו • (קלט) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת
 אַחֻת אִם • (קמ) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת אַחֻת
 אָב • (קי) שְׂלֵא לְבֹא עַל עֲרוֹת אַחֵי הָאָב •
 (קיב) שְׂלֵא לְבֹא עַל אִשְׁתֵּי אַחֵי הָאָב • (קיג)
 שְׂלֵא לְבֹא עַל אִשְׁתֵּי הַבֵּן • (קיד) שְׂלֵא

לְבֹא עַל אִשְׁתֵּי אָב • (קיד) שְׂלֵא לְבֹא עַל
 אִשְׁתֵּי וּבִתָּה • (קיז) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת אִשְׁתֵּי
 וּבִתֵּי בָנָה • (קיח) שְׂלֵא לְגַלּוֹת עֲרוֹת אִשְׁתֵּי
 וּבִתֵּי בָתָה • (קיט) שְׂלֵא לְבֹא עַל שְׂתֵי אַחֻיּוֹת
 מִחַיִּים • (קכ) שְׂלֵא לְבֹא עַל אִשְׁתֵּי נְדָה •
 (קכא) שְׂלֵא לִיתֵן מִזְרְעוֹ לְמוֹדֵק • (קכב) שְׂלֵא
 לְשֹׁכֵב עִם הַזְּכָרִים • (קכג) שְׂלֵא לְשֹׁכֵב עִם
 בְּהֵמָה • (קכד) שְׂלֵא תִשְׁכַּבְנָה הַנְּשִׁים עִם
 הַבְּהֵמוֹת • (קכה) מְצוֹת יִרְאֵת אָב וְאִם •
 (קכז) מְצוֹת פֶּאֶה • (קכח) מְצוֹת לֶקֶט • (קכט)
 מְצוֹת הַנְּחֹת פֶּאֶת הַכֶּרֶם • (קל) מְצוֹת הַנְּחֹת
 פֶּרֶט הַכֶּרֶם • (קלא) מְצוֹת שׁוֹפֵט שֵׁי שְׁפוֹט
 בְּצַדֵּק • (קלב) מְצוֹת תּוֹכַחַה לְיִשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ
 נוֹהֲגִים בְּשׁוֹרָה • (קלג) מְצוֹת אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל •
 (קלד) מְצוֹת נִטְעַי רַבְעֵי • (קלה) מְצוֹת לִירְאֵה
 מִן הַמִּקְדָּשׁ • (קלז) מְצוֹת כְּבוֹד חַכְמַיִם •
 (קלח) מְצוֹת צְדוּקַת הַמַּאֲזֵנִים וְהַמְשַׁקְלִים
 וְהַמְדוֹת • (קכ) מְצוֹת שֵׁי שְׂרָפוּ מִי שֵׁי תַּחִיב
 שְׂרָפָה • (קכב) שְׂלֵא לְפָנוֹת אַחֵר הָעֲבוֹדָה
 זָרָה בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא אֶפִּילוּ
 בְּהַבְטָה • (קכג) שְׂלֵא לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָה זָרָה

לא דַעַצְמוּ וְלֹא לְזוֹלְתוֹ • רכח (שָׁלֵא לְאָכוֹר
 נוֹתֵר • רכט) שָׁלֵא לְכַלּוֹת הַפֶּאֶה בְּשֶׁדֶה •
 רנ (שָׁלֵא לְקַחַת שְׂבָלִים הַנוֹפְלִים בְּשַׁעַת
 הַקְּצִיר • רנא) שָׁלֵא לְכַדּוֹת פֶּאֶת הַכֶּרֶם •
 רנב (שָׁלֵא לְלָקוּט פֶּרֶט הַכֶּרֶם • רנג) שְׁלֵי
 לְנִנּוּב שׁוּם חֶפֶץ אוֹ מִמּוֹן • רנד (שָׁלֵא יִכְחַשׁ
 עַל מִמּוֹן שֵׁישׁ מֵאַחַר בִּידוֹ • רנה) שְׁלֵי
 לְשַׁבַּע עַל כְּפִירַת מִמּוֹן • רנו (שָׁלֵא לְשַׁבַּע
 לְשִׁקָּר • רנז) שָׁלֵא לְעִשׂוֹק • רנח (שְׁלֵי
 לְגִזּוֹל • רנט) שָׁלֵא לְרֵאֲחַר שֶׁכַר שְׂכִיר •
 רנא (שָׁלֵא לְקַלַּד אַחַר מִיִּשְׂרָאֵל בֵּין אִישׁ בֵּין אִשׁ •
 רנב) שָׁלֵא לְהַכְשִׁיר תֵּם בְּדֶרֶךְ • רנג שָׁלֵא
 לְעוֹד הַמְשַׁפֵּט • רנד (שָׁלֵא לְכַבֵּד גְּדוֹר
 בְּדִין • רנד) שָׁלֵא לְרַגֵּל • רנה (שְׁלֵי
 לְעַמּוֹד עַל דַּם רַעִים • רנו) שָׁלֵא לְשֵׁנֵא
 אֶחָד • רנז (שָׁלֵא לְהַלְבִּין פָּנֵי אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל •
 רנח) שָׁלֵא לְנַקּוּם • רנט (שָׁלֵא לְנַטּוֹר • רנא)
 שָׁלֵא לְהַרְבִּיעַ בְּהֵמָה מִן עֵם שְׂאִינוּ מִינוּ •
 רנב (שָׁלֵא לְזָרוּעַ כְּדֹאֵי זֵרַעִים וְלֹא לְהַרְכִּיב
 אֵילָן בְּשׁוּם מְקוֹם בְּאַרְץ • רנג) שְׁלֵי
 לְאָכוֹר עֲרֵדָה • רנד (שָׁלֵא לְאָכוֹר וּלְשִׁתּוֹת

בְּדֶרֶךְ זוֹלֵל וְסוֹבֵא • רנד (שָׁלֵא לְנַחֵשׁ •
 רנא) שָׁלֵא לְעוֹנֵן • רנז (שָׁלֵא לְהַקִּיף פֶּאֶת
 הָרֵאשׁ • רנח) שָׁלֵא לְהַשְׁחִית פֶּאֶת זֶקֶן •
 רנח (שָׁלֵא לְכַתּוּב בְּבִשְׂרוֹ כְּתוּבַת קַעֲקַע •
 רנט) שָׁלֵא לְעִשׂוֹת מַעֲשֵׂה אוֹב • רס (שָׁלֵא
 לְעִשׂוֹת מַעֲשֵׂה יַדְעוֹנֵי • רסא) שָׁלֵא לְהוֹנוֹת
 בְּמִדּוֹת וְכַד הַמִּדּוֹת בְּכָלֵל • רסב (שְׁלֵי
 לְקַלַּד אָב וְאִם • רסג) שָׁלֵא לְדַכֵּת בְּחֻקוֹת
 הַגּוֹיִם • רסד (מְצוֹת עֲנִין טוֹמְאֵת הַכֹּהֲנִים
 לְקַרְוֵיָהֶם וּבְכַלְלָהּ שִׁיתְאֲבְלוּ כָּל אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל עַל שֵׁשׁ מִקְרֻבֵיהֶם הַיְדוּעִים •
 רסה (מְצוֹת קְדוּשׁ זֵרַע אֶהָרֵן • רסז) מְצוֹת
 כֹּהֵן גְּדוֹל לִישָׂא נַעֲרָה בְּתוֹרָה • רסח (מְצוֹת
 הַקֶּרֶבֶן לְהַיּוֹת תָּמִים • רסח) מְצוֹת הַקֶּרֶבֶן
 שִׁיְהִיָּה מִשְׁמוֹנֵה יָמִים וּלְמַעֲרָה • רסט (מְצוֹת
 קְדוּשׁ הַשֵּׁם • רע) מְצוֹת שְׁבִיתָה בְּיוֹם
 רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח • רעא (מְצוֹת קֶרֶבֶן מוֹסֵף
 כֹּר שְׁבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח • רעב) מְצוֹת שְׁבִיתָה
 בְּשַׁבְּעֵי שֶׁל פֶּסַח • רעג (מְצוֹת קֶרֶבֶן הָעוֹמֵר
 שֶׁל שְׁעוּרִים בְּיוֹם שְׁנֵי שֶׁל פֶּסַח • רעד) מְצוֹת
 סְפִירַת הָעוֹמֵר • רעה (מְצוֹת קֶרֶבֶן מִנְחָה

חֲדָשָׁה מִן הַחֲטִיִּים בַּיּוֹם עֶצְרַת רַעֲו (מִצֹּת)
 שְׁבִיתָהּ מִמֶּלֶאכָה בַּיּוֹם עֶצְרַת רַעֲו (מִצֹּת)
 שְׁבִיתָהּ בַּיּוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה רַעֲו (מִצֹּת)
 קִרְבֵּן מוֹסֵף בַּיּוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה רַעֲו (מִצֹּת)
 תַּעֲנִית בַּיּוֹם עֵשִׂירי בְּתִשְׂרִי הוּא יוֹם
 הַכַּפּוּרִים רַפ (מִצֹּת שְׁבִיתָהּ מִמֶּלֶאכָה
 בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים רַפֵּא (מִצֹּת קִרְבֵּן מוֹסֵף
 בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים רַפֵּב) מִצֹּת שְׁבִיתָהּ
 מִמֶּלֶאכָה בַּיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסְּפֹת •
 מִצֹּת קִרְבֵּן מוֹסֵף בְּכָל יוֹם מִשְׁבַּעַה
 יְמֵי הַסְּפֹת רַפֵּד (מִצֹּת שְׁבִיתָהּ מִמֶּלֶאכָה
 בַּיּוֹם שְׁמִינִי שֶׁל סְפֹת שֶׁהוּא נִקְרָא שְׁמִינִי
 עֶצְרַת רַפֵּה) מִצֹּת קִרְבֵּן מוֹסֵף בַּיּוֹם שְׁמִינִי
 עֶצְרַת רַפֵּו (מִצֹּת נְטִירַת לוּלָב רַפֵּו מִצֹּת
 יְשִׁיבַת סִכָּה רַפֵּח) שְׁלֹא יִטְמָא כֹהֵן הַדְּרוֹט
 בַּמֶּת זוּלַת בְּקִרוּכִים הַמְּבֹאָרִים בְּכַרְזוּב •
 רַפֵּט) שְׁלֹא יִשְׁמַשׁ כֹהֵן טָבוֹל יוֹם עַד שִׁיעָרִיב
 שְׁמִשׁוֹ רַל (שְׁלֹא יֵשֵׂא כֹהֵן אִשָּׁה זוֹנָה •
 רַלֵּא) שְׁלֹא יֵשֵׂא כֹהֵן אִשָּׁה חַלְלָה רַלֵּב) שְׁלֹא
 יֵשֵׂא כֹהֵן גְּרוּשָׁה רַלֵּג) שְׁלֹא יִכְנֵס כֹהֵן
 גְּדוֹל בְּאֵהָל הַמֶּת אֶפִּילוֹ לְקִרוּכָיו רַלֵּד) שְׁלֹא

יִטְמָא כֹהֵן גְּדוֹל בְּשׁוּם טוֹמְאָה בַּמֶּת •
 רַלֵּח) שְׁלֹא יֵשֵׂא כֹהֵן גְּדוֹל אֶלְמָנָה רַלֵּו) שְׁלֹא
 יִבְעוֹד כֹהֵן גְּדוֹל אֶל מְנָה וְאֶפִּילוֹ בְּדַל
 קְדוּשִׁין רַלֵּו) שְׁלֹא יַעֲבֹד כֹהֵן בַּעַל
 מוֹם קָבוֹעַ בַּעֲבוּדַת הַמִּקְדָּשׁ רַלֵּח) שְׁלֹא
 יַעֲבֹד כֹהֵן בַּעַל מוֹם עוֹבֵר רַלֵּט) שְׁלֹא
 יִכְנֵס בַּעַל מוֹם בְּהִיכַל כּוֹלֹ •

ט) שְׁלֹא יַעֲבֹד כֹהֵן טְמֵא טֵא) שְׁלֹא יֹאכַל
 כֹהֵן טְמֵא תְרוּמָה טֵב) שְׁלֹא יֹאכַל שׁוּם
 זֶר תְרוּמָה טֵג) שְׁלֹא יֹאכַל תּוֹשֵׁב כֹהֵן וְשֹׁכֵד
 תְרוּמָה טֵד) שְׁלֹא יֹאכַל עֶרֶל תְרוּמָה •
 טֵה) שְׁלֹא תֹאכַל חַלְלָה מִן הַקֹּדֶשׁ טֵו) שְׁלֹא
 לֵאכּוֹל טָבֵל אֶפִּילוֹ כֹהֵן טֵז) שְׁלֹא נִקְדִּישׁ
 בַּעֲדֵי מוֹמִין לְהַקְרִיבֵן לַמִּזְבֵּחַ טֵח) שְׁלֹא
 יִתֵּן מוֹם בְּקִדְשִׁים טֵט) שְׁלֹא יִשְׁחַט בַּעֲלֵי
 מוֹמִין לְשֵׁם קִרְבֵּן טֵי) שְׁלֹא יִקְטִיר אֵימּוּרֵי
 בַּעֲדֵי מוֹמִין טֵיא) שְׁלֹא יִזְרוֹק דָּם בַּעַל מוֹם
 עַל הַמִּזְבֵּחַ טֵיב) שְׁלֹא לְסַרֵּס זָכַר אֶחָד
 מִכָּל הַמִּינִים טֵיג) שְׁלֹא לְהַקְרִיב קִרְבֵּן
 בַּעַל מוֹם מִיַּד הַנְּכָרִי טֵיד) שְׁלֹא נִשְׁחַט
 בְּהֵמָה וּבְנֵהּ בַּיּוֹם אֶחָד טֵטו) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת

דָּבָר שִׁיתְחַלֵּל בּוֹ שֵׁם שָׁמַיִם בֵּין בְּנֵי אָדָם׃
 (שטו) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל
 פֶּסַח׃ (סו) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם
 שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח׃ (סז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל
 מִתְּבוּאָה חֲדָשָׁה קֹדֶם כָּלוֹת שֵׁשָׁה עָשָׂר
 בְּנִיסָן׃ (סח) שְׁלֹא לֶאֱכֹל קִלְי מִתְּבוּאָה
 חֲדָשָׁה עַד הַיּוֹם הַהוּא׃ (סג) שְׁלֹא לֶאֱכֹל
 כְּרֵמֶל מִתְּבוּאָה חֲדָשָׁה עַד הַיּוֹם הַהוּא׃
 (סד) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם חַג שְׁבוּעוֹת
 (סה) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
 שֶׁל תִּשְׁרִי׃ (סו) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
 בַּעֲשֶׂרֶה בַּתִּשְׁרִי׃ (סז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל
 וּלְשֹׂתוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים׃ (סח) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת
 מְלָאכָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסִּכּוֹת׃
 (סח) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם שְׁמִינִי
 עֲצֵרֶת׃ (סח) מִצְוֹת סְפִירַת שִׁבְעַתְּבוּרֹת
 שְׁנַיִם׃ (סח) מִצְוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּיוֹם
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים׃ (סח) מִצְוֹת קְרוֹשׁ שְׁנַת
 הַיּוֹבֵל׃ (סח) מִצְוֹת עֲשִׂית דִּין רוֹקַח וּמוֹכֵר׃
 (סח) מִצְוֹת הַשְּׁבֵת קִרְקַע לְבַעֲלֵיהֶן בְּיוֹבֵל׃
 (סח) מִצְוֹת פְּדִיּוֹן נַחֲלָאוֹת שֶׁהֵן תּוֹךְ עִיר

חֹמֶה עַד הַשְּׁלֵמַת שָׁנָה׃ (סג) מִצְוֹת עֲבוּדָה
 בְּעֶבֶד כְּנַעֲנִי לְעוֹלָם׃ (סג) שְׁלֹא נַעֲבֹד
 הָאֲדָמָה בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית׃ (סג) שְׁלֹא נַעֲשֶׂה
 עֲבוּדָה גַם בְּאֵילָנוֹת׃ (סג) שְׁלֹא נִקְצֹר
 סְפִיחִים בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית׃ (סג) שְׁלֹא נֶאֱסֹף
 פִּירוֹת הָאֵילָן בַּשְּׁבִיעִית כְּדֶרֶךְ שְׂאוּסְפִין
 אוֹתָן בְּכָל שָׁנָה׃ (סג) שְׁלֹא נַעֲבֹד בְּאֶרֶץ
 בַּשָּׁנָה הַיּוֹבֵל׃ (סג) שְׁלֹא לִקְצֹר סְפִיחֵי
 תְּבוּאוֹת שֶׁל שְׁנַת הַיּוֹבֵל׃ (סג) שְׁלֹא לֶאֱסֹף
 פְּרוֹת הָאֵילָנוֹת בְּיוֹבֵל כְּדֶרֶךְ שְׂאוּסְפִין אוֹתָן
 בַּשָּׂאֵר שָׁנִים׃ (סג) שְׁלֹא לְהוֹנוֹת בַּמֶּקֶח
 וּמִמְכָר׃ (סג) שְׁלֹא לְהוֹנוֹת אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל
 בְּדַבְּרִים׃ (סג) שְׁלֹא תִמְכַר שָׂדֶה בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל לְצִמִּיתוֹת׃ (סג) שְׁלֹא לְשַׁנּוֹת
 מִגְרָשֵׁי עָרֵי הַלְוִיִּם וְשָׂדוֹתֵיהֶן׃ (סג) שְׁלֹא
 לְהִלּוֹת בְּרַבִּית לְיִשְׂרָאֵל׃ (סג) שְׁלֹא נַעֲבֹד
 בְּעֶבֶד עֲבָרֵי עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ כְּמוֹ עֲבוּדַת
 כְּנַעֲנִי׃ (סג) שְׁלֹא יִמְכַר עֶבֶד עֲבָרֵי עַד
 אֲבֵן הַמֶּקֶח׃ (סג) שְׁלֹא יַעֲבֹד בְּעֶבֶד עֲבָרֵי
 עֲבוּדַת פְּרֶךְ׃ (סג) שְׁלֹא לְהַנִּיחַ לְגוֹי
 לַעֲבֹד בְּעֶבֶד עֲבָרֵי הַנִּמְכָר לוֹ בַּפְּרֶךְ׃

(סז) שלא ישתהוה על אֶבֶן משכית אֶפְרוֹ לֶשֶׁם
 (סח) מצות מעריך אדם שיתן דמים
 הקצובים בתורה (סכ) מצות הממיר
 בהמת קרבן בבהמה שתהיינה שתיהן
 קדש (סכג) מצות מעריך בהמה שיתן כפי
 שיעריכנה הכהן (סכד) מצות מעריך בתים
 שיתן הערך שיעריכנה הכהן ותוספת
 חומש (סכה) מצות מעריך שדה שיתן
 בערך הקצוב בפרשה (סכו) מצות דין
 מחרים מנבסיו שהוא לכהנים (סכז) מצות
 מעשר בהמה טהורה בכל שנה (סכח) שלא
 נמיר הקדשים (סכט) שלא לישנות הקדשים
 מקרבן לקרבן (סל) שלא תמכר קרקע
 שהחרימו אותה בעליה אלא תנתן לכהנים
 (סלג) שלא תגאל שדה החרם (סלד) שלא
 לגאול מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים
 (סלז) מצות שלוח טמאים חוץ למחנה
 שבינה (סלח) מצות ודוי על החטא
 (סלט) מצות סוטה שיביאה הבעל אר
 הכהן ויעשרה לה כמשפט הכתוב
 (סמ) מצות גדול שער נזיר (סמא) מצות

גדול הנזיר והבאת קרבנותיו (סמב) מצות
 ברבת כהנים בכל יום (סמג) מצות משא
 הארון בכתף (סמז) שלא יבנס טמא בבית
 המקדש (סמח) שלא ריתן שמן בקרבן
 סוטה (סמט) שלא ישתה הנזיר יין או כל
 מיני שכר (סנא) שלא יאכל הנזיר ענבים
 לחים (סנב) שלא יאכל הנזיר צמוקים
 (סנז) שלא יאכל הנזיר זרע הענבים
 (סנח) שלא יגדח הנזיר שערו כל ימי נזרו
 (סנט) שלא יבנס הנזיר לאוהל המת
 (סס) שלא יטמא הנזיר במת (ססא) מצות
 שחיטת פסח שני בארבעה עשר באייר
 למי שהיה טמא או בדרך רחוקה
 (ססב) מצות פסח שני שיאכל על מצות
 ומרורים בליל חמשה עשר באייר
 (ססג) מצות תקיעת חצוצרות במקדש
 ובמלחמה (ססד) שלא להותיר מבשר
 פסח שני למחרתו (ססה) שלא לשבור עצם
 מעצמות פסח שני (ססו) מצות חדרה
 (ססז) מצות ציצית (ססח) שלא לתור אחר

מחשבת הלב וראית העינים * ספט (מצות
 שמירת המקדש * ט) מצות פדיון בכור
 אדם * טז (מצות עבודת הרוים במקדש *
 טזכ) מצות מעשר ראשון * טזג (מצות הרוים
 לתת מעשר מן המעשר ו' סלר) שלא לבטל
 שמירת המקדש * טלס (שלא יתעסקו
 הכהנים בעבודת דוים ודוים בעבודת
 כהנים * טלו) שלא יעבוד זר במקדש *
 טלז (שלא לפדות בכור בהמה טהורה *
 טלח) מצות פרה אדומה * טלט (מצות כל
 טומאת מת *
 ט

מצות מי נדה שמטמאין אדם טרודור
 ומטהרין אדם טמא מטומאת מת בלבד *
 טא (מצות דיני נחרות * טב) מצות הקרבת
 תמידין בכל יום * טג (מצות קרבן מוסף
 שבת * טד) מצות קרבן מוסף בכל ראש
 חדש * טה (מצות קרבן מוסף ביום הג
 השבועות * טו) מצות לשמוע קול שופר
 בראש השנה * טז (מצות הפרת נדרים *
 טז) שלא יחל דבריו בנדרים * טז (מצות
 לתת ערים ללוים לשבת בהן והן מודטות *
 טז

מצות בית דין להגלות מכה נפש
 בשגגה מעירו לערי מקלט וער הרוצח
 בעצמו לדכת שם * טיא (שלא להרוג
 הרוצח קודם שיעמוד בדין * טיב) שלא
 יורה העד בדין שהעיד בדיני נפשות *
 טיג (שלא לקח כופר להציל ממות הרוצח *
 טיד) שלא לקח כופר ממחוייב גלות לפוטרו
 מן הגלות * טיז (שלא למנות בדינין אדם
 שאינו חכם בדיני תורה אף על פי שהוא
 חכם בהכמות אחרות * טטו) שלא יראה
 הדין בדין מאדם רע * טיו (מצות אחדות
 השם * טיז) מצות אהבת השם * טיט (מצות
 תלמוד תורה * טכ) מצות קריאת שמע
 ערבית ושחרית * טכא (מצות תפילין של
 יד * טכב) מצות תפילין של ראש * טכג (מצות
 מזוזה * טכד) מצות הריגת שבעה עממים *
 טכס (שלא להתאוות מה שביד אחינו בני
 ישראל * טכו) שלא לנסות נביא אמת
 יותר מדאי * טכז (שלא לחוס על עובד
 עבודה זרה * טכח) שלא להתחתן בעבודה
 זרה * טכט (מצות ברכת המזון * טל) מצות

אֶהְבֶּת הַגֵּרִים • תל"ח (מצות יראת השם
 תלכ) מצות תפלה • תלג (מצות החברה
 והדבקה עם חכמי התורה • תלד) מצות
 על הצריך לשבע שישבע באמת בשם
 יי • תלס (שלא להנות מצפוי עבודה זרה •
 תלו) שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה
 ומשמשיה בממוננו וברשותנו להנות בה •
 תלז (מצות לאבד עבודה זרה ומשמשיה •
 תלח) מצות להקריב כד הקרבנות שיש
 על האדם בחובה או בנדבה ברגל הראשון
 שפוגע בו • תלט) מצות להקריב כד
 הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ •
 תמ (מצות פדית קדשים שנפל בהם מום
 ואחר כך מתרין באכילה תמא) מצות שחיטה
 תמב) מצות להטפל בהבאת הקרבן מחוץ
 לארץ לבית הבחירה • תמג (מצות הקירת
 עדים היטב • תמד) מצות שריפת עיר הנדחת
 וכר אשר בה • תמה (מצות בריקת סימני
 העוף • תמו) מצות מעשר שני תמו (מצות
 מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית
 וששית • תמז) מצות לנגוש את הנכרי •

תמט (מצות השמטה כספים בשנה
 השביעית

תנ (מצות צדקה • תנא) מצות הענקת עבד
 עברי • תנב) מצות להראות ברגלים במקדש
 תנג (מצות לשמוח ברגלים • תנד) שלא
 למחוק ספרי הקדש ושמות של הקדוש
 ברוך הוא הכתובים שם וכן כתי עבודת
 הקדש • תנה (שלא להעלות קדשים בחוץ •
 תנו) שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ
 לירושלים • תנו) שלא לאכול מעשר שני
 של תירוש חוץ לירושלים • תנז (שלא
 לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלים
 תנח) שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים
 תס (שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ
 לקלעים ואפילו הכהנים • תסא) שלא לאכל
 בשר העולה • תסב) שלא לאכול בשר
 קדשים קלים קודם זריקת דמים • תסג) שלא
 יאכלו כהנים בכורים קודם הנחתם בעזרה
 תסד) שלא לעזוב הלויים מלחמת להם
 מתנותיהם ולשמחם ברגלים • תסה) שלא
 לאכול אבר מן החי • תסו) שלא להוסיף

עַל מִצּוֹת הַתּוֹרָה • תכ"ו) שְׁלֵא לְגֵרוּעַ מִמִּצּוֹת
 הַתּוֹרָה • תס"ח) שְׁלֵא לְשִׁמּוֹעַ מִהַמְתַּנְכַּב בְּשֵׁם
 עֲבוֹדַת אֱלֹהִים • תס"ט) שְׁלֵא לָאֱהוּב אֶת
 הַמִּסִּית • תע) שְׁלֵא לְעֻזֹב הַשְּׂנֵאָה מִן
 הַמִּסִּית • תע"א) שְׁלֵא לְהִצִּיל אֶת הַמִּסִּית •
 תע"ב) שְׁלֵא יִלְמוּד הַנֶּסֶת זְכוֹת עַל הַמִּסִּית •
 תע"ג) שְׁלֵא יִשְׁתַּק הַנֶּסֶת מִלְּמַד חוֹבָה עַל
 הַמִּסִּית • תע"ד) שְׁלֵא לְהַסִּית אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 אַחֵר עֲבוֹדַת אֱלֹהִים • תע"ה) שְׁלֵא לְכַנּוֹת
 עִיר הַנִּדְחָת לְכַמוֹת שְׁהִיתָה • תע"ו) שְׁלֵא
 לְהַנּוֹת בְּמִמוֹן עִיר הַנִּדְחָת • תע"ז) שְׁלֵא
 לְהַתְּגוֹרֵד כְּמוֹ עוֹבְדֵי אֱלֹהִים • תע"ח) שְׁלֵא
 לַעֲשׂוֹת קִרְחָה עַל מַת • תע"ט) שְׁלֵא לֶאֱכוֹל
 פֶּסוּלֵי הַמִּקְרָשִׁין • תפ) שְׁלֵא לֶאֱכוֹל חֵגֵב
 טָמֵא וְכֹל שֶׁבֶן שְׂרִץ הָעוֹף • תפ"א) שְׁלֵא
 לֶאֱכוֹל מִבֶּשֶׂר בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף שָׁמַיִם
 מֵאֲלֵיהֶן • תפ"ב) שְׁלֵא לְתַבּוֹעַ הַהִלּוּאָה
 שְׁעֵבֵר עֲלֶיהָ זְמַן שְׁבִיעִית • תפ"ג) שְׁלֵא לְמַנּוֹעַ
 מִלְּהַחִיּוֹת הָעֵנִי מִלְּתַן לוֹ מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ •
 תפ"ד) שְׁלֵא יִמְנַע מִלְּהִלוֹת לְעֵנִי מִפְּנֵי הַשְּׂמֵטָה
 תפ"ה) שְׁלֵא לְשַׂדּוּחַ עֶבֶד עֲבָרֵי רִיקָם בְּשִׁיצָה

חֲפָשִׁי • תפ"ו) שְׁלֵא לְעַבֹּד בְּקִרְשִׁים •
 תפ"ז) שְׁלֵא לְגַזּוֹז אֶת הַקִּרְשִׁים • תפ"ח) שְׁלֵא
 לֶאֱכוֹל חֵמֶץ בְּאַרְבַּע עֶשֶׂר בְּנִיִּסֵּן אַחֵר
 הַצּוֹת • תפ"ט) שְׁלֵא לְהוֹתִיר מִבֶּשֶׂר קִרְבֵּן
 הַחֲגִיגָה שֶׁנִּקְרַב בְּיוֹם אַרְבַּעַה עֶשֶׂר בְּנִיִּסֵּן
 עַד יוֹם הַשְּׂרִישִׁי • (שְׁלֵא לְהַקְרִיב קִרְבֵּן
 פֶּסַח בְּבִמַת יַחִיד) • תפ"י) שְׁלֵא לְעַרּוֹת
 לְרִגְלֵי בְּלֵא קִרְבֵּן שִׁיְהִי עִמָּנוּ כִּשְׁנִקְרִיב
 שֵׁם • תפ"יא) מִצּוֹת מְנוּיִ שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים
 בְּכָל קָהָל מִיִּשְׂרָאֵל • תפ"ב) מִצּוֹת לְשִׁמּוֹעַ
 מִכָּל בֵּית דִּין הַגָּדוֹל שִׁיעֲמָדוּ לָהֶם לִישְׂרָאֵל
 כָּל זְמַן • תפ"ג) מִצּוֹת מְנוּיִ מִדֶּךְ יִשְׂרָאֵל
 עֲלֵינוּ • תפ"ד) מִצּוֹת לְכַתוּב הַמֶּלֶךְ סֵפֶר תּוֹרָה
 אַחַת יִתְּרָה עַל שְׂאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל • תפ"ה) מִצּוֹת
 מִתְּנֻנּוֹת זְרוּעַ לְחַיִּים וְהַקְּבָה לְכַהֵן • תפ"ו) מִצּוֹת
 הַפְּרָשָׁת תְּרוּמָה גְּדוּלָה וְלִיתֵן לְכַהֵן •
 תפ"ז) מִצּוֹת רֵאשִׁית הַגֹּז שִׁיתֵן לְכַהֵן • תפ"ח)
 מִצּוֹת לְהַיּוֹת הַכֹּהֲנִים עוֹבְרִים בְּמִקְדָּשׁ
 מִשְׁמֵרוֹת מִשְׁמֵרוֹת וּבְמַעַדִּים עוֹלִים בְּאַחֵר
 תפ"ט) מִצּוֹת לְשִׁמְעַ מִכָּל נְבִיא שִׁיְהִי בְּכָל
 דּוֹר וְדוֹר אִם לֹא יוֹסִיף וְלֹא יִגְרַע בְּמִצְוֹת

התורה (תק) מצות להכין שש ערי מקלט
 (תקא) מצות לעשות לערים זוממין כמו
 שרמו לעשות (תקב) מצות למשוך כהן
 למרחמה (תקג) מצות לעשות במרחמת
 הרשות כמשפט הכתוב בתורה (תקד) מצות
 עריפת העגלה בנחל (תקה) שלא לטעת
 אידן במקדש (תקו) שלא להקים מצבה
 (תקי) שלא להקריב קרבן בעד מום עובר
 (תקכ) שלא להמרות עד פי בית דין הגדול
 שיעמדו לישראל (תקט) שלא למנות מלך
 על ישראל כי אם מבני ישראל (תקי) שלא
 ירבה לו המלך סוסים (תקיב) שלא לשכון
 בארץ מצרים לעולם (תקיג) שלא ירבה
 לו המלך נשים (תקיז) שלא יהיה לשבט
 לוי נחלה בארץ (תקיח) שלא יטור לוי
 חלק בבזה בשעת כבוש הארץ (תקיט) שלא
 ירבה המלך כסף וזהב לבר מה שצריך
 לו (תקטו) שלא לקסום (תקיז) שלא לכשף
 (תקיח) שלא לחבר חבר (תקיט) שלא לשאול
 באוב (תקכ) שלא לשאול בידעוני
 (תקכא) שלא לדרוש המתים (תקכב) שלא

להתנבאות שקר בשם יי (תקכג) שלא
 להתנבאות בשם עבודת אלילים
 (תקכד) שלא ישמע לנביא השקר ולא יגור
 ממנו (תקכה) שלא להשיג גבור (תקכו) שלא
 לחתוך הדין על פי עד אחד (תקכז) שלא
 לרחם על המזיק בדיני קנסות (תקכח) שלא
 לערוץ מפני האויב במרחמה (תקכט) שלא
 להחיות כל נשמה משבעה עממים
 (תקל) שלא להשחית אילני מאכל במצור
 וכן כל השחתה בכלל הקאו (תקלא) שלא
 לעבוד וזרוע בנחל איתן (תקלב) מצות
 דין יפת תואר (תקלג) מצות דין תליה למי
 שיתחייב לתרות (תקלד) מצות קבורה
 לנהרג על פי בית דין וכן לכל מת
 (תקלס) מצות השבת אברה (תקלו) מצות
 הקמת משא לישראל (תקלז) מצות שרות
 הקן (תקלח) מצות מעקה (תקלט) מצות
 קדושין באשה (תקמ) מצות שתשב אשת
 המוציא שם רעתה תיול לעולם (תקמא) מצות
 על בית דין לסקול באבנים מי שנתחייב
 סמילה (תקמב) מצוה עד המאנס שישא

אָנוּסְתוּ לְאִשָּׁה : (תקמג) מִצּוֹת לְהִתְקַיֵּן יָד
 בַּמַּחְנֶה : (תקמד) מִצּוֹת לְהִתְקַיֵּן יָתֵד בַּמַּחְנֶה
 (תקמז) מוֹתֵר הַלּוֹאֵה לְנֹכְרֵי בְרֵית אֱלֹהִים
 מִצִּטְרֵךְ לָלוֹת מִהָּ שְׂאִינוּ כֵּן בִּישְׂרָאֵל :
 (תקמו) מִצּוֹת קְיוּם מוֹצֵא שְׁפָתַיִם (תקמז) מִצּוֹת
 לְעֻזּוֹב הַשִּׁבִּיר לְאֹכֹל בְּזִמְנֵי שִׁבְרֵתוֹ
 מִדְּבָרִים יְדוּעִים : (תקמח) מִצּוֹת הַרוּצָה לְגִרְשׁ
 אִשְׁתּוֹ שִׁיגְרֵשְׁנָה בְּשֹׁטֵר * (תקמט) מִצּוֹת
 שִׁישְׁמַח חֶתֶן עִם אִשְׁתּוֹ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה *
 (תקנ) מִצּוֹת הַשֶּׁבֶת הַמִּשְׁבּוֹן לְבַעֲדוֹ בַּעֲת
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹ * (תקנא) מִצּוֹת נִתְיֵנֶת שִׁבְר
 שִׁבִּיר בְּיוֹמוֹ * (תקנב) מִצּוֹת הַנְּחֹת עוֹמֵר
 הַשְּׂכַחָה * (תקנג) מִצּוֹת מִדְּקוֹת לְרִשְׁעִים *
 (תקנד) מִצּוֹת יְבוּם * (תקנה) מִצּוֹת חֲרִיצָה *
 (תקנו) מִצּוֹת לְהַצִּיל הַנֶּרְדָּף * (תקנז) מִצּוֹת
 לְזִכּוֹר מַה שֶּׁעָשָׂה עִמְלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
 מִמִּצְרַיִם * (תקנח) מִצּוֹת לְהַכְרִית זֵרְעוֹ שֶׁל
 עִמְלֶךְ * (תקנט) שְׂדֵה לְמַכּוֹר אִשְׁתֵּי יִפֹּת תּוֹאֵר
 (תקס) שְׂדֵה לְהִתְעַמֵּר בְּאִשְׁתֵּי יִפֹּת תּוֹאֵר אַחֵר
 שְׂבֵא עֲלֶיהָ * (תקסא) שְׂדֵה יֵרִין הַצְּלוּב עַל
 הָעֵץ וְכֵן הִמֵּר בְּבֵיתוֹ אֶלֶּי לְכַבּוֹדוֹ *

(תקסב) שְׂדֵה לְהִתְעַלֵּם מִן הָאֲבֹדָה (תקסג) שְׂדֵה
 לְהַנִּיחַ בְּהֵמַת חֲבָרוֹ רוֹבְצַת תַּחַת מִשְׁאָה *
 (תקסד) שְׂדֵה תַעֲדָה אִשָּׁה עֲדֵי אִישׁ (תקסה) שְׂדֵה
 יַעֲדָה הָאִישׁ עֲדֵי אִשָּׁה * (תקסו) שְׂדֵה לְקַח
 הָאֵם עַל הַבָּנִים * (תקסז) שְׂדֵה לְהַנִּיחַ
 הַמִּכְשׁוֹר * (תקסח) שְׂדֵה לְזַרְעַת כְּלָאִים
 בְּכָרֶם בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל דְּאֹרֵיתָא * (תקסט) שְׂדֵה
 לְאֹכֹל וּלְהַנּוֹת מִכְּלָאֵי הַכָּרֶם * (תקע) שְׂדֵה
 לְעִשׂוֹת מְלָאכָה בְּשָׁנֵי מִינֵי בְּהֵמָה *
 (תקעא) שְׂדֵה לְלָבוֹשׁ שְׂעִטָּנִי * (תקעב) שְׂדֵה
 יִגְרֵשׁ מוֹצִיא שֵׁם רַע אֶת אִשְׁתּוֹ * (תקעג) שְׂדֵה
 לְעִנּוֹשׁ הָאֲנוּסָה * (תקעד) שְׂדֵה יִגְרֵשׁ הָאוֹנֵם
 אֶת אֲנוּסְתּוֹ * (תקעה) שְׂדֵה יִקַּח מִמִּזְרַח בַּת
 יִשְׂרָאֵל * (תקעו) שְׂדֵה יִקַּח סָרִיס בַּת יִשְׂרָאֵל *
 (תקעז) שְׂדֵה יִשָּׂא עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי בַת יִשְׂרָאֵל *
 (תקעח) שְׂדֵה לְדַרוֹשׁ שְׂרוּם לְעִמּוֹן וּמוֹאֲבֵי *
 (תקעט) שְׂדֵה לְהַרְחִיק זֵרַע אֲדוּם מֵהַתְּחַתָּן
 עִם קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל אַחֵר שֶׁנִּתְגַּדְּרוּ אֶלֶּי עַד
 שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת * (תקפ) שְׂדֵה לְהַרְחִיק מִצְרֵי
 כְּמוֹ כֵּן אֶלֶּי עַד דוֹר שְׁלִישִׁי וְלֹא שְׁלִישִׁי
 בְּכַדָּל * (תקפא) שְׂדֵה יִבְנֶה טָמֵא לְמַחְנֶה

רוּיִם • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְהַחְזִיר עֶבֶד שְׁבֵרַח
מְאֻדוֹנָיו שְׁבַחֲוֹצָה לְאֶרֶץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל •
תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְהוֹנוֹת עֶבֶד זֶה שְׁבֵרַח מְאֻדוֹנָיו
מְחוּצָה לְאֶרֶץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
תְהִיָּה קִדְשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְהִקְרִיב אֶתְנָן זֹנָה וּמַחִיר כָּרֶב תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְלוֹת בְּרֵבִית מִיִּשְׂרָאֵל • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְאַחַר
הַנְּרָרִים וְהַנְּרָבוֹת • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא יִקַּח הַשְּׂכִיר
יֹתֵר עַל אֲבִילָתוֹ • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא יֹאכַל הַשְּׂכִיר
בְּשַׁעַת מְלֹאכָה • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא יַחְזִיר הַמְּגֵרֵשׁ
גְרוּשָׁתוֹ אַחֵר שְׁנֵשֵׂאת • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְהוֹצִיא
חֶתָן מִבֵּיתוֹ כִּד שְׁנָה רֵאשׁוֹנָה לְצַבָּא וְלֹא
לְשׁוּם דְּבָר מְצוּרְכֵי צְבוּר • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְחַבּוֹל נֶפֶשׁ • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא רְתוּשׁ סִמְנֵי
צְרַעַת • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְמִשְׁבֵּן בְּעַל חוֹב בְּזוּע
תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְמַנּוּעַ עֲבוֹט מִבְּעָלָיו בְּעַת
שְׁצִדִּיק רֹי • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא יַעִיד קְרוֹב • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט גֵּר אוֹ יְתוֹם • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְמִשְׁבֵּן אֶלְמָנָה • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְקַח עוֹמֵר
הַשְּׂכַחָה מִתְּבוּאָה אוֹ מֵאֵילָנוֹת • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְהוֹסִיף בְּמִלְקוֹת הַמְּחִיב מִלְּקוֹת וּבְכֻלָּהּ

שְׁלֵא נִכְּחָה יִשְׂרָאֵל • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְחַסּוֹם בְּהֵמָה
בְּשַׁעַת מְלֹאכָה • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא תִנְשֵׂא הַיְבָמָה
לְאַחַר חוּץ מִן הַיְבָמָה • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא לְחַסּוֹם עַל
הַרוּדֶף • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא נִשְׁהָה מְדוּת וּמִשְׁקָלוֹת
חֲסָרִים עִמָּנוּ וְאֶף עַל פִּי שְׁלֵא נִשְׂא וְנָתַן
בְּהֵם • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא נִשְׂכַּח מִעֲשֵׂה עַמְלָק
שְׁעֵשֶׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם •
תַּקֶּמֶט) מִצְוֹת קְרִיאָה עַל הַבְּכוֹרִים • תַּקֶּמֶט) מִצְוֹת
וְדוּי מְעִשֵׁר • תַּקֶּמֶט) מִצְוֹת לְהַדְמוּת בְּדַרְכֵי
הַשֵּׁם הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים שְׁנִצְטוּנוּ לַעֲשׂוֹת
כִּד מְעִשֵׁינוּ בְּדֶרֶךְ הַיּוֹשֵׁר וְהַטּוֹב • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְאֹכּוֹל מְעִשֵׁר שְׁנֵי בְּאֵינֹת • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְאֹכּוֹל מְעִשֵׁר שְׁנֵי בְּטוֹמָאָה • תַּקֶּמֶט) שְׁלֵא
לְהוֹצִיֵד מִי מְעִשֵׁר שְׁנֵי בְּשֵׂאֵר דְּבָרִים שְׂאִינָן
מֵאֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה • תַּקֶּמֶט) מִצְוֹת הַקְּהָר
בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית • תַּקֶּמֶט) מִצְוֹת לְכַתּוּב כִּד
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל סֵפֶר תּוֹרָה לְעַצְמוֹ שְׁנֵאמַר
וְעָתָה כְּתוּבוֹ לְכֶם אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ
אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

ומשה עלה אל האלהים הרא הוא דכתיב
 עלית למרום שבית שבי מהו עלית נתעלית
 נתגששת נתעסקת עם המלאכים של מעלה
 דבר אחר עלית למרום שלא שרטת
 בריה מלמעלן כשם ששרט משה :

אמר רבי ברכיה הלוחות היו ארפן ששה
 טפחים כביכול היו ביד מי שאמר והיה
 העולם שני טפחים ובירו של משה שני
 טפחים ושני טפחים היו מפרישין בין יד
 ליד : דבר אחר עלית למרום שבית
 שבי בנוהג שבועולם הנכנס למדינה נוטל
 דבר שאין עין בני המדינה עליו ומשה
 עלה למרום ונטל את התורה שהיו הכל
 נושאין עיניהם עליה הוי עלית למרום
 שבית שבי יכור מפני ששבה אורתה
 נטרה חנם תלמוד דומר לקחת מתנות
 באדם בלקיחה נתנה לו יכור יהא חייב
 ליתן לו דמים תלמוד דומר מתנורת
 במתנה נתנה לו באותה שעה בקשו
 מלאכי השרת לפגוע במשה עשה בו
 הקדוש ברוך הוא קלסטר ^{רמות} פניו של

משה דומה לאברהם אמר להם הקדוש
 ברוך הוא אי אתם מתביישין הימנו לא
 זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו
 אמר הקדוש ברוך הוא למשה לא נתנה
 לך תורה אלא בזכות אברהם שנאמר
 לקחת מתנות באדם ואין אדם האמור
 כאן אלא אברהם שנאמר האדם הגדול
 בענקים הוי ומשה עלה א האלהים :

ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר בזכות
 ההר ואין ההר אלא אבות שנאמר שמעו
 הרים את ריב ה' ומשה עלה א האהים
 עלה בענן וירד בענן וזכות אבות עולה
 ויורדת עמו : כה תאמר לבית יעקב אלו
 הנשים אמר לו אמור להן ראשי דברים
 שהן יכולות לשמוע ותגד לבני ישראל
 אלו האנשים אמר לו אמור להם דקדוקי
 דברים שהם יכולין לשמוע דבר אחר למה
 לנשים תחלה שהן מזדרזות במצורת
 דבר אחר כדי שיהיו מנהיגות את בניהן
 לתורה אמר רבי תחליפא דקסרין אמר
 הקדוש ברוך הוא כשבראתי את העולם

לא צויתי אלא לאדם הראשון ואחר כך
 נצטות תוה ועברה וקלקלה את העולם
 עכשיו אם אני קורא לנשים תחלה רזן
 מבטרות את התורה לכך נאמר כה תאמר
 לבית יעקב ורבי יוחנן אמר כה תאמר
 לבית יעקב אלו סנהדרין שנאמר בית
 יעקב לכו ונלכה באור ה' :

וידבר אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר בטכסים ^{מנקה} שר מלכים נהג
 הקדוש ברוך הוא עם ישראל שנאמר אתי
 מדבנן בלרה למה כך בזכות שאמרו
 נעשה ונשמע וישב משה את דברי העם
 אל ה' אותה שעה בקש הקדוש ברוך
 הוא ליתן להם את התורה וידבר עמהם
 והיה משה עומד אמר הקדוש ברוך הוא
 מה אעשה מפני משה אמר רבי לוי משה
 למלך שבקש לעשות אופי מטאטא ^{סדר לימוד}
 חוץ מדעתו של אפרכוס ^{מנקה למלך} אמר
 לו עשה דבר פלוני אמר ליה כבר נעשית
 שוב אמר ליה לך קרא לפלוני סוגיטיקוס
 ויבא עמה עד שהוא הולך עושה

המלך מה שבקש כך בקש הקדוש ברוך
 הוא ליתן עשרה דברות היה משה עומד
 מצדו אמר הקדוש ברוך הוא אני מגלה
 להם את הרקיע ואומר אנכי יי אלהיך
 הם אומרים מי אמר הקדוש ברוך הוא
 או משה אלא ירד משה ואחר כך אני
 אומר אנכי יי אלהיך לכך אמר הקדוש
 ברוך הוא למשה לך אל העם וקדשתם
 היום ומחר וכבסו שמלותם אמר לו כבר
 הקדשתם שנאמר כי אתה העדותה בנו
 לאמר אמר לו לך רד ועלית אתה ואהרן
 עמך עד שמשה ירד נגלה הקדוש ברוך
 הוא שנאמר וירד משה אל העם מיד
 וידבר אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר שהוא עושה הכל בבת אחת
 ממית ומחיה בבת אחת מכה ורופא
 בבת אחת אשרה על המישר יורדי
 הים והולכי מדברות וחבושים בבית
 האסורין אחר במזרח ואחר במערב
 אחד בצפון ואחר בדרום שומע כולן
 בבת אחת וכו' הוא אומר יוצר אור ובורא

חֶשֶׁךְ • עֶפֶר כְּמוֹ כֵּן נִהְפֵךְ לְאָדָם • חֹזֵר
 נִהְפֵךְ לְעֶפֶר • שֵׁנִי אָמַר וְהוֹפֵךְ לְבִקֵּר
 צְלָמוֹת • מָהוּ לְבִקֵּר בְּתַחֲלָתוֹ • בְּתַחֲלָתוֹ
 מָהוּ אֹמֵר וַיִּהְפְּכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֹר
 לְדָם • חֹזֵר וְנִהְפֵךְ הַדָּם לְמַיִם • בִּשְׂרָה הוּא
 נִהְפֵךְ לְמַת • חֹזֵר הַמַּת וְנִהְפֵךְ לְחַי • הַמַּטָּה
 נִהְפֵךְ לְנַחֵשׁ • חֹזֵר הַנַּחֵשׁ וְנִהְפֵךְ לְמַטָּה •
 הַיָּם נִהְפֵךְ לַיְבָשָׁה • חֹזֵר הַיְבָשָׁה וְנִהְפְּכָה
 לַיָּם • וְכֵן הוּא אֹמֵר הַקּוֹרָא לְמֵי הַיָּם •
 וְכֵן דְּבוּר זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ •
 וְאֹמֵר וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה •
 דְּבוּר עֲרוֹת אִשֶׁת אַחִידָה לֹא תִגָּדֶה • כִּי
 יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּיו • וְכֵלֶן אֲמָרֵן כְּבַת אַחַת •
 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 לְאֹמֵר בֹּא וּרְאֵה שָׂאִין מְדוּתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּמַדַּת בִּשְׂרָה וְדָם • מֶלֶךְ בִּשְׂרָה
 וְדָם אֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹרֵת עוֹשֶׂה מְלַחְמָה •
 וּלְהִיּוֹת סוּפֵר וּמְלַמֵּד תְּנוּקוֹת • וְהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ כֵּן אֶתְמוּל בַּיָּם עוֹשֶׂה
 מְלַחְמָה וְאֹמֵר בְּכַחוֹ רָגַע הַיָּם • וְהַיּוֹם
 בְּמַתָּן תּוֹרָה יָרַד לְלַמֵּד תּוֹרָה לְבָנָיו • וְכֵן

הוּא אֹמֵר הֵן אֵל יִשְׁגִּיב בְּכוּחוֹ מִי כְּמוֹהוּ
 מוֹרָה • דְּבַר אַחֵר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֵר • אָמַר רַבִּי יִצְחָק
 מֵה שְׂרַנְבִּיאִים עֲתִידִין לְהַתְּנַבְּאוֹת בְּכָל
 דּוֹר וְדוֹר קִבְּלוּ מֵהַר סִינַי שְׂכָן מִשְׁהָ
 אֹמֵר לְהַם לְיִשְׂרָאֵל כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנֹו
 פֶּה עֲמָנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶּה
 עֲמָנוּ הַיּוֹם עֲמָנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם אֵין כְּתִיב
 כָּאֵן אֵלֶּה עֲמָנוּ הַיּוֹם אֵלוֹ הַנִּשְׁמוֹת
 הַעֲתִידוֹת לְהִבְרָאוֹת שָׂאִין בָּהֶם מִמֵּשׁ שְׁלֵא
 נִאֲמַרְהָ בָּהֶם עֲמִידָה אַף עַל פִּי שְׁלֵא הִיוּ
 בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כָּל אַחַד וְאַחַד קִבֵּל אֶת
 שְׁרָוֹ • וְכֵן הוּא אֹמֵר מִשָּׂא דְבַר יי אֵל
 יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי • בַּיּוֹם מְלָאכִי לֹא
 נִאֲמַר אֵלֶּה בְּיַד מְלָאכִי שְׂכַבְרֵהּ הִיתָה
 הַנְּכוּאָה בְּיָדוֹ מֵהַר סִינַי וְעַד אוֹתָהּ שְׁעָה
 לֹא נִתְּנָה לוֹ דְּשׁוּרָה לְהַתְּנַבְּאוֹת • וְכֵן
 יִשְׁעִיהָ אָמַר מֵעַת הָיוֹתָה שֵׁם אֲנִי • אָמַר
 יִשְׁעִיהָ מִיּוֹם שֶׁנִּתְּנָה הַתּוֹרָה בְּסִינַי שֵׁם
 הַיִּתִּי וְקִבְּלָתִי אֶת הַנְּכוּאָה הַזֹּאת אֵלֶּה
 וְעַתָּה יי אֱלֹהִים שְׁלַחְנִי וְרוּחוֹ • עַד עַכְשָׁיו

דא ניתן לי רשות להתנבאות • ולא כל
 הנביאים בלבד קברו מסיני נבואתן אלא
 אף החכמים העומדים בכל דור ודור כל
 אחד ואחד קבל את שלו מסיני וכן הוא
 אומר את כל הדברים האלה דבר יי אל
 כל קהלכם • קול גדול ולא יסף • רבי
 יוחנן אמר קול אחד נחלק לשבעה קולות
 והם נחלקים לשבעים לשון • רבי שמעון
 בן לקיש אמר שממנו נתנבאו כל
 הנביאים שעמדו • רבנין אמרי שלא היה
 לו בת קול • אמר רבי שמעון בן גמליאל
 אמר רבי יונתן מהו קול יי בכח אפשר
 לומר כ והלא מלאך אחד אין כל בריה
 יכולה לעמוד בקולו שני אמר וגו' ותו
 כתרשיש וקול דבריו כקול המון והקדוש
 ברוך הוא שכתוב בו הלא את השמים
 ואת הארץ אני מלא צריך לדבר בכח •
 אלא קול יי בכח בכח כל הקולות ועל
 דעתיה דרבי יוחנן דדא קרא מסייע ליה
 שנאמר יי יתן אמר המבשרות צבא רב •
 אנכי יי אלהיה דדא הוא דכתיב השמע

עם קול אלהים • המינין שארו את
 רבי שמלאי אמרו ליה אלוהות הרבה
 יש בעולם • אמר להם למה • אמרו לו
 שהרי כתיב השמע עם קול אלהים •
 אמר להם שמא כתוב מדברים אלא
 מדבר אמרו לו תלמידיו לאו דחית
 בקנה רצון לנו מה אתה משיב • חזר
 רבי לוי ופרשה • אמר להם השמע עם
 קול אלהים • ביצר • אלו היה כתוב קול
 יי בכח לא היה העולם יכול לעמוד
 אלא קול יי בכח בכח של כל אחד ואחד
 הבחורים לפי כחן והזקנים לפי כחן
 והקטנים לפי כחן • אמר הקדוש ברוך
 הוא לישראל לא בשביל ששמעתם קולות
 הרבה תהיו סבורים שמא אלוהות הרבה
 יש בשמים אלא תהיו יודעים שאני יי
 אלהיך שנאמר אנכי יי אלהיך • דבר
 אחר אנכי יי אלהיך דדא הוא דכתיב
 פנים בפנים דבר יי עמכם • אמר רבי
 אבדימי דמן חיפה שנים ועשרים אלה
 מלאכים ירדו עם הקדוש ברוך הוא

לסיני שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי
 שנאן הנאים והמשובחים לפי שהיו
 רבים דחוקים היו תלמוד לומר שנאן
 שאנן והשקט אדני בס אין כתיב ביד
 אלא בארף דר"ת אדונו של כל העולם
 בהם דבר אחר כס רבנין אמרין
 שמו של אלהים היה מעורב עם כל אחר
 ואחד מיכאל וגבריאל אמר הקדוש
 ברוך הוא לישראל לא בשביל שראיתם
 פנים הרבה תהיו סוכרין שמא אלוהות
 הרבה בשמים דעו שאני הוא י אחד
 שנאמר אנכי י אלהיך אמר רבי טוביה
 בר רבי יצחק אנכי י אלהיך שעל מנת
 כן הוצאתיך מארץ מצרים שתקבר
 אלהותי עליך דבר אחר אנכי י אלהיך
 משר לבת מלכים שגשבת ביד הלסטים
 וכו' המלך והצלה לאחר ימים בקש
 לישא אותה לאשה אמרה לו מה אתה
 נוחן לי אמר לה אם אין לי עליך אלא
 שפדיתך מיר הלסטים די דבר אחר
 אנכי י אלהיך רבי אחא בר רבי חנינא

פתח בו שמעה עמי ואדברה כמו שכתוב
 בעשרת הדברות אמר רבי שמעון בן
 יוחאי אמר להם הקדוש ברוך הוא
 לישראל ארוה אני על כל באי עולם
 אבל לא יחרתי שמי אלא עליכם אני
 נקרא אלהי אומות העולם אלא אלהי
 ישראל אמר רבי לוי שני דברים שארו
 ישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שיראו
 כבודו וישמעו קולו והיו רואין את כבודו
 ושומעין את קולו שנאמר ותאמרו הן
 הראנו י אלהינו את כבודו ואת גדרו
 וכתיב ואת קולו שמענו מתוך האש ולא
 היה בהם כח לעמוד שבין שבאו לסיני
 ונגלה להם פרחיה נשמתם על שרבר
 עמהם שנאמר נפשי יצאה בדברו אבל
 התורה בקשה עליהם רחמים מלפני
 הקדוש ברוך הוא מלך משיא בתו והורג
 אנשי ביתו כל העולם כולו שמחים ובניך
 מתים מיר חורה נשמתן שנאמר תורת
 י תמימה משיבת נפש אמר רבי לוי
 וכי לא היה גלוי לפני הממוס שאם הוא

מראה כבודו לישראל ומשמיען קולו
 שאינן יכולין לעמוד אלא צפה הקדוש
 ברוך הוא שהן עתידין לעשות עבודה
 זרה שלא יהו אומרים אלו הראנו את
 כבודו ואת גדרו והשמיענו את קולו לא
 היינו עושים עבודה זרה לכך נאמר
 שמעה עמי ואדברה : דבר אחר אנכי יי
 אלהיך אמר רבי אבהו משל למלך בשר
 ודם מולך ויש לו אב או אח או בן אמר
 הקדוש ברוך הוא אני איני בן אני ראשון
 שאין לי אב ואני אחרון שאין לי אח
 ומבלעדי אין אלהים שאין לי בן : דבר
 אחר אנכי יי אלהיך הלא הוא דברתי
 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי : אנכי
 הגדתי למצרים שברחתם כדי שישמעו
 וירדפו אחריכם ויטבעו בים שנאמר ויגד
 למלך מצרים כי ברח העם והושעתי
 אתכם שנאמר וישע יי ביום ההוא את
 ישראל והשמעתי לאומות העולם
 שנאמר שמעו עמים ירגזון ואין בכם זר
 שנאמר וישלח משה את חותנו מיד

בחדש השלישי ואתם עדי נאם יי ואני
 אך אנכי יי אלהיך משל למלך בשר
 ודם שנכנס למדינה מכבדין אותה
 ומרביצין אותה ומעטרין אותה ומפרישין
 קיטאות וכלים נאים ומדליקין נרות אמר
 הקדוש ברוך הוא אני איני בן אלא
 נכנסתי בעולמי פירשתי קיטאות שנאמר
 הנוטה כדוק שמים : הדלקתי נרות
 שנאמר ויאמר אלהים יהי מאורות רבצתי
 מים שנאמר יקוו המים : עטרתי כל מה
 שעשיתי שנאמר : ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם : אנכי יי אלהיך מלך בשר
 ודם בונה פלטין שאינו יכול להזיז אותו
 ממקומו אני איני כך שנאמר אני עשיתי
 ואני אשא ואני אסבור ואמלט : אני
 עשיתי שנאמר ויעש האלהים לאדם
 ולאשתו ואני אשא ויקח אלהים את
 האדם : דבר אחר אני עשיתי כי נחמתי
 כי עשיתים ואני אשא לנח שנאמר
 ויסגור יי בערו ואני אסבור שנאמר וירד
 יי לראות את העיר ואת המגדל ואמלט

לאֲכַרְהֶם שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי אֲנִי יי
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים • דָּבָר אַחֵר
 אֲנִי עֲשִׂיתִי לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר הוּא עֲשֶׂה
 וַיְבַנְנֶךָ • וְאֲנִי אֵשׁ שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵשׁ אֶתְכֶם
 עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים • אֲנִי אֶסְבּוֹל בְּעֵגֶר •
 וְאִמְדַּט שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ:
 דָּבָר אַחֵר מֶלֶךְ בֶּשֶׁר וְדָם יוֹצֵא לְאֻמֵּי
 יוֹצֵא יְחִידֵי נַלְחָם יוֹצֵאִין עִמּוֹ רַבֵּי רַבְבוֹת •
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ כֵּן אֵלֶּא כְּשִׁיּוֹצֵא
 לְמַלְחָמָה יוֹצֵא לְעַצְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יי אִישׁ
 מִלְחָמָה • וְכִשֶּׁהוּא יוֹצֵא לְתַת תּוֹרָה בְּסִינֵי
 יֵצְאוּ עִמּוֹ רַבֵּי רַבְבוֹת שֶׁנֶּאֱמַר רַכֵּב אֵהִים
 רַבּוֹתַיִם אֶלְפֵי שְׁנָאֵן • דָּבָר אַחֵר אֲנִכִּי יי
 אֱלֹהֶיךָ הֲדָא הוּא דְכָתִיב אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי
 לֹא יִרְאֵי וְזֶהוּ דְכָתִיב מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ
 הַגּוֹיִם כִּי רַךְ יֵאָתָה • אָמְרוּ הַנְּבִיאִים
 לִירְמִיָּהוּ מָה רֵאִית לִפְנֵי לִפְנֵי מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כֹּל
 הַנְּבִיאִים קוֹרִין אוֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְאָתָה
 קוֹרֵא אוֹתוֹ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם אָמַר לְהֵן שְׁמַעְתִּי
 מִמֶּנּוּ נְבִיאֵי לְגוֹיִם נִתְתִּיךָ • וְאֲנִי אִמְרַתִּי
 מֶלֶךְ הַגּוֹיִם לֹמַר אִם עַל בְּנֵי וְעַל בְּנֵי

בִּירְתוֹ לֹא חָס • עַל אַחֵרִים הוּא חָס •
 שֶׁנֶּאֱמַר נֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ מִי לֹא
 יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם מִי לֹא יִתִּירָא מִמֶּךָ •
 מִשָּׁל דְּדַנִּיסְטוּס שְׁמֵלָא כִּיסוּ זְהוּבִים וְהִיָּה
 עוֹמֵד וְצוּחַ מִי שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ יָבֵא וַיִּשְׁאַל
 וְהִיוּ הַכֹּל שׁוֹמְעִים וְבוֹרְחִים לֹמַר כְּשִׁיבֵא
 לִפְרַע מִמִּי שְׁלוּהָ מִי יוּכַל לְעַמּוֹד • כִּךְ
 כְּבִיכּוֹל יִרְדַּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסִינֵי לִיתֵן
 הַדְּבָרוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה הָעוֹלָם מִתְמוּטָט
 שֶׁנֶּאֱמַר אֶרֶץ רַעֲשָׂה אֶף שָׁמַיִם נִטְפוּ • וְכֵן
 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יי • וְכֵן עַמּוּדֵי שָׁמַיִם
 יִרּוּפְפוּ • וַיִּשְׂרָאֵל מִרְתִּיתִין שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּחֲרַד
 כָּל הָעָם • וְהָרַר מִרְתַּת שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּחֲרַד
 כָּל הָהָר • אָמַר כָּל אֱדוֹ לְמָה • אֵלֶּא מִפְּנֵי
 שֶׁדָּבַר דְּבָרוֹת שֶׁל חַיִּים • וְהַנְּבִיא צוּחַ
 אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִרְאֵי אָמַר רַבֵּי יִרְמִיָּה
 וְמָה אִם בְּשַׁעָה שֶׁהוּא נוֹחֵן חַיִּים לְעוֹלָם
 אֶרֶץ רַעֲשָׂה כְּשִׁיבֵא לְפָרַע מִן הַרְשָׁעִים
 שֶׁעֲבָרוּ עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה עַל אַחַת כְּפָרָה
 וְכַמָּה • שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶי זַעְמוֹ מִי יַעֲמוֹד • וּמִי
 מְכַדְּכֵל אֶת יוֹם בּוֹאוֹ • כְּשֶׁהוּא רְצוּי אֵין

בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוּד בְּכַחוֹ • כִּשְׁהוּא קָם
 בַּחֲרוֹן אַפּוֹ מִי יַעֲמוּד לִפְנֵי • הוּי מִי לֹא
 יִרְאֶךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם • דְּבַר אַחַר אַרְיֵה שְׁאֵג
 הָדָא הוּא דְכָתִיב אַחֲרֵי יִי יִלְכוּ כְּאַרְיֵה
 יִשְׂאֵג • אָמַר רַבִּי סִימוֹן מִשַׁד לְמֶלֶךְ שְׁנַכְנַם
 בְּפִלְטִיז שְׁלוֹ שְׁמַעְהָ מִטְרוּנָא שְׁלוֹ וְנִתְנָה
 מְקוּם וְהִיתָה מְרֵתֶתָת • אִם הַמְטְרוּנָה
 מִתִּירָאָה מֵהַ יַעֲשׂוּ הַשְּׁפָחוֹת וְהַעֲבָדִים •
 כִּךְ כִּשְׁנַגְלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיתֵן תּוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל שְׁמַעוּ קוּלוֹ וּמִתּוֹ שְׁנַאֲמַר נַפְשֵׁי
 יֵצְאָה בְּדַבְּרוֹ • אִם יִשְׂרָאֵל כִּךְ • אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה • דְּבַר אַחַר
 אַרְיֵה שְׁאֵג • אָמַרִי רַבָּנִן בְּשֵׁם רַבִּי
 הוֹשַׁעִיָּה שְׂאֵל בְּלִצָּא אֶת רַעֲאֵל מֵהִיכָן
 הֲרַעַשׁ נַעֲשָׂה אָמַר לִיה בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּבֵתִי עֲבוּדָה זָרָה
 וּבְאוֹמוֹת הַיָּאֵךְ נִרְתּוּנִין בְּשִׁקֵּט וּבְשִׁלוּה
 בְּעוֹלָם וְרוּאָה בֵּיתוֹ חָרֵב וְנִתּוֹן בְּיָדָם שֶׁל
 עַרְלִים • כְּבִיכּוֹל הוּא מְקַנָּא וְשׂוֹאֵג וּמִיד
 הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ רוֹעֵשִׁים שְׁנַאֲמַר מִצִּיּוֹן
 יִשְׂאֵג וּמִירוּשָׁלַיִם יִתֵּן קוּלוֹ • וְיִשְׂרָאֵל מֵהַ

הָיוּ עוֹשִׂים • כְּבִיכּוֹל הוּא מִנִּין עֲלֵיהֶם
 שְׁנַאֲמַר וַיִּי מַחֲסֵה לְעַמּוֹ • דְּבַר אַחַר אַרְיֵה
 שְׂאֵג • בֵּא וְרָאָה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ נִקְרָא
 אַרְיֵה שְׁנַאֲמַר הוּי אַרְיֵאל אַרְיֵאל וּמַלְכוּת
 בֵּית דָּוִד נִקְרָא אַרְיֵה שְׁנַאֲמַר מֵהַ יִמְךְ
 לְבִיָּאָה בִּין אַרְיוֹת רַבְּצָה יִשְׂרָאֵל נִקְרָא
 אַרְיֵה שְׁנַאֲמַר גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה וּנְבוּכַדְנֶצַּר
 נִקְרָא אַרְיֵה שְׁנַאֲמַר עֲלֵה אַרְיֵה מִסַּבְּכוֹ
 וְהַחֲרִיב בֵּית הַמְּקַדָּשׁ וְנִטַּל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד וְהִגְלָה אֶת יִשְׂרָאֵל • וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אוֹמַר אִיָּה מַעוֹן אַרְיוֹת הֵיכָן הִם בְּנֵי
 בְּאוֹתָהּ שַׁעָה שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל נוֹהוֹ • דְּבַר
 אַחַר אַרְיֵה שְׂאֵג אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִין אֶתְּם עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרוֹת •
 אָמְרוּ לוֹ הֵן שְׁנַאֲמַר עֲלֵי עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נִבְל
 עֲלֵי לְקַבֵּל עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרוֹת • וּמְרוּ יִי
 אֱלֹהִים דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ
 בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן כִּשְׁנִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת הַתּוֹרָה צְפוּר לֹא צָוַח • עוֹף לֹא פָּרַח •
 שׂוֹר לֹא גָעָה • אוֹפְנִים לֹא עָפוּ • שְׂרָפִים
 לֹא אָמְרוּ קְדוּשׁ הֵיִם לֹא גִזְדַּעְזַעֵי הַבְּרִיּוֹת

לא דברו י אלא העולם שותק ומחריש
 ויצא הקול אנכי יי אלהיך וכן הוא אומר
 את הדברים האלה דבר יי אר בר
 קהלכם קול גדול ורא יסף י אמר רבי
 שמעון בן לקיש מרו ורא יסף אלא
 בשאדם קורא לחברו יש לקולו בת קול
 והקול שהיה יוצא מפי הקדוש ברוך הוא
 לא היה לקולו בת קול ואם תמה אתה
 עד זו הרי אליהו בשבא לכרמל פנס
 כל הכומרים ואמר להם קראו בקול גדול
 כי אלהים הוא מה עשה הקדוש ברוך
 הוא הדמים כל העולם והשתיק העריונים
 והתחתונים והיה העולם תוהו ובהו כאדו
 לא היה בריה בעולם שנאמר אין קול
 ואין עונה ואין קשב שאם ידבר הם
 אומרים הבעל עננו ער אחת כמה
 וכמה בשדבר הקדוש ברוך הוא על סיני
 השתיק כל העולם כדי שירעו הבריות
 שאין חוץ ממנו ואמר אנכי יי אלהיך
 ולעתיד לבא כתוב אנכי הוא
 מנחמכם :

עין יעקב לשבועות מסכת שבת

אמר רב אדא בר אבהו משה בהשכמה
 ערה ובהשכמה ירד בהשכמה
 ערה דכתיב וישכם משה בבקר ויער אל
 הר סיני בהשכמה ירד דכתיב כך רר
 ועלית אתה ואהרן עמד מקיש ירדה
 לעלייה מה עלייה בהשכמה אף ירדה
 בהשכמה תנו רבנן בששה בחדש נתנו
 עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר
 בשבעה בו אמר רבא דבולי עלמא
 בראש חדש אתו למדבר סיני כתיב הכא
 ביום הזה באו מדבר סיני וכתיב התם
 החדש הזה לכם ראש חדשים מה להלן
 ראש חדש אף כאן ראש חדש ולכורי
 עלמא בשבת נתנה תורה לישראל כתיב
 הכא זכור את יום השבת לקדשו וכתיב
 התם ויאמר משה אל העם זכור את
 יום מה להלן בעצומו של יום אף כאן
 בעצומו של יום כי פדיני בקבועא דירחא
 רבי יוסי סבר בחד בשבא איקבע ירחא
 ובחד בשבא לא אמר רהו ולא מדי

משום חולשא דאורחא בתרי בשבא אמר
 דהו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
 בתלתא בשבא אמר להו מצות הגבלה
 בארבעה עבוד פרישה ורבנן סברי
 בתרי בשבא איקבע ירחא בתרי בשבא
 לא אמר ליה ולא מדי משום חולשא
 דאורחא ובתלתא אמר דהו ואתם תהיו
 לי בארבעה אמר ליה מצות הגבלה
 בחמשה וששה עבוד פרישה מתיבי
 וקדשתם היום ומחר קשיא לרבי יוסי
 יום אחד הוסיף משה מדעתו דתניא ג'
 דברים עשה משה מדעתו והסכים הקדוש
 ברוך הוא עמו הוסיף יום אחד מדעתו
 מאי דרש היום ומחר היום כמחר מה
 למחר לילו עמו אף היום לילו עמו ולילה
 דהאידינא נפק ליה שמע מינה תרי יומי
 לבר מהאידינא ומנא לן דהסכים הקדוש
 ברוך הוא עמו דלא שריה שכינה עד
 צפרא דשבתא פירש מן האשה מאי
 דרש נשא קל וחמר בעצמו אמר ומה
 ישראל שגא דברה שכינה עמהם אלא

שעה אחת וקבע להם זמן אמרה תורה
 אך תגשו אל אשה אני שבר שעה ושעה
 שכינה מדברת עמי ואינו קובע לי זמן
 על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים
 הקדוש ברוך הוא על ידו דכתיב לך
 אמר להם שובו לכס לאהליכם וכתיב
 בתריה ואתה פה עמד עמדי ואית דאמרי
 פה אל פה אדבר בו שבר את הלוחות
 מאי דרש אמר ומה פסח שהו אחר
 מתרינג מצות אמרה תורה כר בן נכר
 לא יאכל בו התורה כלה וישרא מומרים
 על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים
 הקדוש ברוך הוא על ידו שנאמר אשר
 שברת ואמר ריש לקיש ישר כחך
 ששברת תא שמע והיו נבונים ביזם
 השלישי קשיא לרבי יוסי הא אמרינן יום
 אחד הוסיף משה מדעתו תא שמע
 שלישי בחדש ושלישי בשבת קשיא לרבנן
 אמרי לך רבנן הא מני רבי יוסי היא
 שלישי למאי לכדתניא וישב משה את
 דברי העם אל יי וכתיב ויגר משה את

דברי העם אל יי מה אמר ליה הקדוש
 ברוך הוא למשה ומה אמר משה לישראל
 ומה אמרו ישראל למשה ומה השיב
 משה לפני הגבורה זו מצות הגבלה דברי
 רבי יוסי בר יהודה רבי אומר בתחלה
 פירש עונשה דכתיב וישב משה דברים
 שמשבבין מערכבין דעתו של אדם ולבסוף
 פירש מתן שכרה דכתיב ויגד משה
 דברים שמישבין לבו שר אדם כהגדה
 ואיכא דאמרי בתחלה פירש מתן שכרה
 דכתיב וישב משה דברים שמישבין דעתו
 שר אדם ולבסוף פירש עונשה דכתיב
 ויגד משה דברים שקשין לאדם כגידין
 תא שמע ששי ששי ששי בחדש ששי בשבת
 קשיא לרבנן הא נמי רבי יוסי היא ששי
 למאי רבא אמר לחנייתן רב אחא בר
 יעקב אמר למסען וקא מפדגי בשבת
 דמרה דכתיב באשר צוך יי אלהיך ואמר
 רב יהודה אמר רב באשר צוך במרה מר
 סבר אישבתא איפקוד אתחומין לא
 איפקוד ומר סבר אתחומין נמי איפקוד

תא שמע ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים
 בארבעה עשר שחטו פסחיהם
 ובחמשה עשר יצאו ולערב לקו בכורות
 לערב סלקא דעתך אלא מכערב לקו
 בכורות ואותו היום ארבעה בשבת היה
 מרחמיסר בניסן חמשה בשבת ריש ירחא
 דאייר שבתא וריש ירחא דסיון חד בשבת
 קשיא לרבנן אמרי לך רבנן אייר דההוא
 שתא עבורי עברוה תא שמע ויהי
 בחדש הראשון בשנה השנית באחד
 לחדש הוקם המשכן תנא אאותו היום
 נטר עשרה עטרות ראשון למעשה
 בראשית ראשון לנשיאים ראשון
 לכהונה ראשון לעבודה ראשון לירידת
 האש ראשון לאכילת קרשים ראשון
 לשכון שכינה ראשון לכרך את ישראל
 ראשון לאיסור הבמות ראשון לחדשים
 ומדריש ירחא דניסן דהאי שתא חד
 בשבתא דאשתקד ארבע בשבא דתניא
 אחרים אומרים אין בין עצרת לעצרת
 ואין בין ראש השנה לראש השנה אלא

אַרְבַּעַת יָמִים בְּלִבָּד וְאִם הִיְתָה שָׁנָה
 מְעוּבֶרֶת ה' הוּה לִיה רִישׁ יְרַחֵא דְאִיר
 מְעַרְי שְׁבַתָּא וְרִישׁ יְרַחֵא דְסִיּוֹן שְׁבַתָּא
 קְשִׁיא בֵּין לְרַבִּי יוֹסִי בֵּין לְרַבִּנָּן לְרַבִּי
 יוֹסִי שְׁבַעַת חֲסְרִין עֲבוּד לְרַבִּנָּן שְׁמוֹנָה
 חֲסְרִין עֲבוּד :

דְּרִישׁ הֵהוּא גְּלִילָאָה עֲלֵיה דְרַב חֲסַדָּה
 בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהַב אֲוֵרִין תְּלִיתָאִי
 לְעַם תְּלִיתָאִי עַל יַד תְּלִיתָאִי בְּיוֹם תְּלִיתָאִי
 בִּירְחָא תְּלִיתָאִי כְּמֵאן כְּרַבְנָן וַיִּתְּצֻבוּ
 בְּתַחְתִּית הָהָר אָמַר רַבִּי אֲבָדִימִי בְּרַחֲמָא
 מְלַמֵּד שְׁכַפָּה הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם
 אֵת הָהָר כְּגִינִית וְאָמַר לָהֶם אִם אַתֶּם
 מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה מוֹטְבִּיאָם לָאוּ שֵׁם תְּהֵא
 קְבוּרַתְכֶם אָמַר רַבִּי אַחֲרָי בְּרַי עֵקֶב
 מְכַאן מוֹדְעָא רַבָּא לְאֲוֵרִיתָא אָמַר רַב
 אָף עַל פִּי בֶן הַדּוֹר קְבֻלוּה בִּימֵי אַחְשׁוּרוּשׁ
 דְּכַתִּיב קִימוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים קִימוּ מַה
 שְׁקַבְּלוּ כְּבָר :

אָמַר חֲזַקִּיה מְאִי דְכַתִּיב מִשְׁמַיִם הִשְׁמַעַת
 דִּין אֲרָץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה אִם יִרְאָה

לָמָּה שִׁקְטָה וְאִם שִׁקְטָה לָמָּה יִרְאָה
 אֲלֵא בְּתַחְלָה יִרְאָה וְלִבְסוּף שִׁקְטָה וְלָמָּה
 יִרְאָה כְּדָרִישׁ לְקִישׁ דְּאָמַר רִישׁ לְקִישׁ
 מְאִי דְכַתִּיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
 הַשְּׁשִׁי הֵיא יְתִירָה לָמָּה לִי מְלַמֵּד שֶׁהַתְּנָה
 הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם מְעִישָׁה בְּרֵאשִׁית
 וְאָמַר לָהֶם אִם יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִין אֵת
 הַתּוֹרָה אַתֶּם מִתְקַיְּמִין וְאִם לָאוּ אֲנִי
 מַחְזִיר אֶתְכֶם לְתוֹהוּ וּבוֹהוּ :

דְּרִישׁ רַבִּי סִימְאִי בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדִימוּ יִשְׂרָאֵל
 נְעִישָׁה לְנִשְׁמַע כְּאוּ שְׁשִׁים רַבּוּא שֵׁד
 מְלֵאכֵי הַשְּׂרֵת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 קָשְׁרוּ לוֹ שְׁנַי כְּתָרִים אֶחָד כְּנָגֵד נְעִישָׁה
 וְאֶחָד כְּנָגֵד נִשְׁמַע וּכְיוֹן שְׁחַטָּאוּ יִשְׂרָאֵל
 יִרְדּוּ מֵאָה וְעֵשְׂרִים רַבּוּא מְלֵאכֵי חֲבֵלָה
 וּפְרָקוּם שְׁנֵאמַר וַיִּתְּנֻצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
 עֲדִים מֵהָר חוֹרֵב אָמַר רַב חֲמָא בְּרַחֲמֵינָא
 בְּחוֹרֵב טַעֲנוּ בְּחוֹרֵב פְּרָקוּ בְּחוֹרֵב טַעֲנוּ
 כְּדֵאמְרֵינָן בְּחוֹרֵב פְּרָקוּ דְכַתִּיב וַיִּתְּנֻצְלוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וּכְלָן
 זְכָה מֹשֶׁה וְנִטְלָן דְּסַמִּיךְ לִיה וּמֹשֶׁה יִפְחַ

את האהל אמר ריש לקיש ועתיד הקדוש
ברוך הוא להחזיר לנו שנאמר ופרווי ה'
ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה
שמחה שמעולם על ראשם אמר רבי
אלעזר בשעה שהקדימו ישראל נעשה
לנשמע יצתה בת קול ואמרה להם מי
גידה לבני רו שמלאכי השרת משתמשין
בו דכתיב ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עשי
דברו לשמוע בקור דברו ברישא עשי
והדר לשמוע :

אמר רב חמא בר חנינא מאי דכתיב כתפוח
בעצי היער למה נמשרו ישראל
לתפוח לומר דך מה תפוח זה פרוי קודם
לעליו אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע
ההוא מינא דחזייה דרבא דקא מעיין
בשמעתא ויתבא אצבעתא רידה תותי
ברעיה וקמייץ בהו וקא מכען אצבעתיה
דמא אמר ליה עמא פזיזת דקדמיתו
פומייכו לאודניכו אכתי בפחזורתייכו
קימיתו ברישא איבעי לכו למשמע אי

מציתו קבליתו ואי לא לא קבליתו אמר
ליה אנן דסגינן בשלמותא כתיב בן תומת
ישראל תנחם הנך אינשי דסגן בעדילותא
כתיב בהו וסלף כוגדים ישראל :

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן
מאי דכתיב לבבתני אחותי כלה
לבבתני באחת מעיניך בתחלה באחד
מעיניך לכשתעשי בשתי עניך אמר עולא
עלובה כלה מזנה בתוך חופתה אמר רב
מרי בריה דרב שמואל מאי קרא ער
שהמלך במסבו נרדי אמר רב ועדיין
חביבותא היא גבן דכתיב נתן ולא כתיב
הסריח :

תנו רבנן הנעלבים ואינם עולבים שומעים
חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה
ושמחים ביסורים עליהם הכרתוב אומר
ואוהביו כצאת השמש בגבורתו אמר
רבי יוחנן מאי דכתיב אדני יתן אמר
המבשרות צבא רב כל דבור ודבור
שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות
תנא רבי רבי ישמעאל וכפטיש יפוצץ

סלע מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות
 אף כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש
 ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות אמר
 רב חננאל בר פפא מאי דכתיב שמעו
 כי נגידים אדבר למה נמשלו דברי תורה
 לנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית
 ולהחיות אף דברי תורה יש בה להמית
 ולהחיות היינו דאמר רבא למיימינים בה
 סמא דחיי למשמאילים בה סמא דמותא
 דבר אחר נגידים כל דבור ודבור שיצא
 מפי הקדוש ברוך הוא קושרים לו שני
 כתרים :

אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב צרור
 המור דודי לי בין שדי ילין אמרה
 בנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא
 רבוננו של עולם אף על פי שמיצר ומימר
 לי דודי בין שדי ילין אשכול הכופר דודי
 די בכרמי עין גדי מי שהכר שלו מכפר
 לי עד עון גדי שכרמתי לי מאי משמע
 דהאי כרמי לישנא דמכניש הוא אמר
 מר זוטרא בריה דרב נחמן בדתנן כסא

של בוכס שבורמין עליו את הכלים
 ואמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב לחיו
 בערוגת הבשם כל דבור ודבור שיצא
 מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל
 העולם כלו בשמים וכיון שמדבור אחד
 נתמלא דבור שני להיכן הלך הוציא
 הקדוש ברוך הוא רוח מאוצרותיו והיה
 מעביר ראשון ראשון שנאמר שפתותיו
 שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי
 שושנים אלא ששונים ואמר רבי יוסי
 בר לוי כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש
 ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל
 שנאמר נפשי יצאה בדברו ומאחר
 שמדבור ראשון יצאה נשמתן דבור שני
 היאך קבלו הוריר טל שעתיד להחיות
 בו מתים והחיה אותם שנאמר גשם נדבות
 תניף ארזים נחלתך ונלאה ארזתה
 כוננתה ואמר ר' יהושע בן לוי כל
 דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא
 חזרו ישראל לאחוריהם שנים עשר מיד
 והיו מלאכי השרת מדרין אותם שנאמר

מלכי צבאות ירדון ירדון אל התקרי
ירדון אלא ירדון :

ואמר רבי יהושע בן לוי בשעה שערה
משה למרום אמרו מלאכי השרת
לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו שר עולם
מה לילוד אשה בינינו אמר להם לקבל
התורה בא אמרו לפניו חמדה גנוזה
לך מששת ימי בראשית תתקע"ד דורות
קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה
לבשר ודם מה אנוש כי תזכרנו וכן
אדם כי תפקרנו יי ארוננו מה אדיר
שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על
השמים אמר ליה הקדוש ברוך הוא
למשה החזר להם תשובה אמר לפניו
רבוננו של עולם מתירא אני שמא ישרפוני
בהכל שבפיהם אמר ליה אחוז בכסא
כבודי והחזר להם תשובה שנאמר מאחז
פני כסא פרשו עריו עננו ואמר רבי
תנחום מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו
ועננו עליו אמר לפניו רבוננו של עולם
תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה אנכי

י אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
אמר להם למצרים ירדתם לפרעה
השתעבדתם תורה למה תהא לכם
שוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים
אחרים בין העמים אתם שרונים שעובדין
עבודת אלילים שוב מה כתיב בה זכור
את יום השבת לקדשו כלום אתם
עושים מדאכה שאתם צריכין שבות שוב
מה כתיב בה לא תשא משא ומתן יש
ביניכם שוב מה כתיב בה כבוד את
אביך ואת אמך אב ואם יש לכם שוב
מה כתיב בה לא תרצה לא תנאף לא
תגנב קנאה יש ביניכם יצר הרע יש
ביניכם משא ומתן יש ביניכם מיד הודו
לו להקדוש ברוך הוא שנאמר יי אדגנו
מה אדיר שמך בכל הארץ ואלו תנה
הודך על השמים לא כתיב מיד כל
אחד ואחד נעשה לו אוהב ומסר לו דבר
שנאמר עלית למרום שבית שכי לקחת
מתנות באדם בשכר שקראוך אדם
לקחת מתנות ואף מדאך המות מסר לו

דָּבָר • שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר
עַל הָעַם • וְאָמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין
הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה • אִי לֹאוּ דָאֵמַר
לִיה מָנָא הוּוּה יָדַע :

וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי בְּשַׁעֲרֵי שִׁירָה
מֹשֶׁה מִלְּפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • בֵּא
שְׁטָן וְאָמַר לְפָנָיו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה
הֵיכָן הִיא • אָמַר לִיה נִתְּתִיה לְאַרְצָן הַלֵךְ
אֶצֶל אֶרֶץ אֲמַר לֵה תּוֹרָה הֵיכָן הִיא •
אָמְרָה לִיה אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָבָה • הֵלֵךְ אֶצֶל
יָם וְאָמַר לִיה אֵין עִמָּדִי • הֵלֵךְ אֶצֶל תְּהוֹם
וְאָמַר לִיה אֵין בִּי • שֶׁנֶּאֱמַר תְּהוֹם אֲמַר
לֹא בִי הִיא • וַיָּם אָמַר אֵין עִמָּדִי • אֲבִרֹן
וּמֹת אָמְרוּ בְּאֲזַנֵּינוּ שִׁמְעֵנוּ שִׁמְעָה • חֹזֵר
וְאָמַר לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם חֲפִישָׁתִי בְּכָל הָאָרֶץ וְלֹא מִצְּאֵתִיה
אָמַר לִיה לֵךְ אֶצֶל בֶּן עַמָּרָם • הֵלֵךְ אֶצֶל
מֹשֶׁה וְאָמַר לִיה תּוֹרָה שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא • הֵיכָן הִיא • אָמַר לִיה וְכִי מַח
אֲנִי שֶׁנָּתַן לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה •
אָמַר לִיה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה מֹשֶׁה

בְּדַאי אַתָּה • אָמַר לְפָנָיו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
חֲמֻדָּה גְּנוּזָה יֵשׁ לְךָ שְׂאֵתָה מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהּ
בְּכָל יוֹם אֲנִי אֲחִזִּיק טוֹבָה לְעַצְמִי • אָמַר
לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה • הוֹאִיל
וּמַעֲטָת עֲצֻמְךָ תִּקְרָא עַל שְׁמֶךָ • שֶׁנֶּאֱמַר
זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי • אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן לֵוִי בְּשַׁעֲרֵי שַׁעֲרֵי מֹשֶׁה לְמַרוֹם מִצְּאוֹ
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא קוֹשֶׁר כְּתָרִים
לְאוֹתֵינוּ • אָמַר לִיה מֹשֶׁה אֵין שְׁלוֹם
בְּעִירְךָ • אָמַר לְפָנָיו כְּלוֹם יֵשׁ עֶבֶד שְׁנוֹתָן
שְׁלוֹם לְרַבּוֹ • אָמַר לוֹ הִיא לְךָ לְעוֹזְרָנִי •
מִיד אָמַר לוֹ וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַּח ה'
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :

אָמַר לִיה הֵהוּא כְּרַבָּנָן לְרַב כִּדְּנָא מִי
שְׁמִיעַ לְךָ מְאִי הֵר סִינִי • אָמַר לוֹ הֵר
שַׁעֲשָׁה בּוֹ נַפְסִים לְיִשְׂרָאֵל דֵּר נִסְפְּאֵי מִבְּעֵי
לִיה אֵלֵא הֵר שְׁנַעֲשָׁה סִימָן טוֹב לְיִשְׂרָאֵל •
הֵר סִימָנֵי מִיבְּעֵי לִיה • אָמַר לִיה מִי
טַעֲמָא לֹא שְׂכִיחַת קַמִּיה דְּרַב פִּפְּא וְרַב
הוֹנָא כְּרִיה דְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּמַעֲיֵינִי כְּאִגְדַּתָּא
דְּרַב חֲסֵדָא וְרַבָּה בְּרִיה דְּרַב הוֹנָא דְאָמְרִי

תְּרוּיֵהוּ מֵאֵי הַר סִינִי הַר שִׁירְדָה שְׁנֵאָה
 לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי אֱלִילִים עָלְיוֹ וְהֵינּוּ
 דָּאָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא חֲמִשָּׁה שְׁמוֹת
 יֵשׁ לוֹ מְדַבֵּר צִין שְׁנַצְטוּוּ יִשְׂרָאֵל עָלְיוֹ
 מְדַבֵּר קֹדֶשׁ שְׁנַתְקַדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל עָלְיוֹ מְדַבֵּר
 קִדְמוֹת שְׁנַתְנָה קְדוּמָה עָלְיוֹ מְדַבֵּר פֶּאֶרְן
 שְׁפָרוּ וְרָבוּ עָלְיוֹ יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר סִינִי שִׁירְדָה
 שְׁנֵאָה לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי אֱלִילִים
 עָלְיוֹ וְמָה שְׁמוֹ חוֹרֵב שְׁמוֹ וּפְלִיגָא דְרַבִּי
 אֲבָהוּ דָּאָמַר רַבִּי אֲבָהוּ הַר סִינִי שְׁמוֹ וְלָמָּה
 נִקְרָא הַר חוֹרֵב שִׁירְדָה חוֹרֵבָה לְאוֹמוֹת
 הָעוֹלָם עוֹבְדֵי אֱלִילִים עָלְיוֹ :

השמטה לוח שייך לעיל אחר התנ"ך

אחר לימוד התנ"ך יאמר בקשה זו (הועתק מס' לשון חכ' ח"א)

יְהִי רָצוֹן מִלַּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְחַלְּקֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לַמַּעַן
 רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ וְלַמַּעַן כְּסוּקִים שְׂכַחְמָהּ חוֹמְשֵׁי תוֹרָה
 וּפְסוּקִים שֶׁל כִּבְיֹאִים וּפְסוּקִים שֶׁל כְּתוּבִים אֲשֶׁר קִיְּנוּ לַפְּנִיךָ
 וְלַמַּעַן שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם וְלַמַּעַן כָּל שְׁמוֹת
 הַקְּדוּשׁ הַרְמוּזִים בָּהֶם כְּרָאשֵׁי תִיבוֹת וְסוּפֵי תִיבוֹת וְחִלּוּפֵי
 תִיבוֹת תַּחֲסוּם וְתַחֲמוּל וְתַרְחָס עֲלֵינוּ וְעַל כְּנִינּוֹ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ וְתִאֲחִיר לָנוּ כַּפְּטִים מֵאִירֹת כְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ
 חַיִּים וְתַחֲיִינוּ חַיִּים אֲרוּכִים טוֹבִים וּמְתוֹקִים שִׁים שְׁלוֹם
 טוֹבָה וְכִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :

וְתָן בְּלַבְנוּ כִּיכָה לַהֲבִין לַהֲשִׁיב לַשְּׂמֹרֶע לְלַמּוֹד וּלְלַמּוֹד לַשְּׂמֹרֶע
 וְלַעֲשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאִהְבָהּ וְאֶפְרַיִם עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 וְרַבֵּק לַבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לַבְנוּ לַאֲהָבָה וְלִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ
 וְתַעֲזָרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְתַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לַבְנוּ לְטוֹבָה
 לַמַּעַן שְׁמֶךָ אָמֵן יֵהוּוּ לְרָצוֹן אֲמַרְי פִּי וְגו' :

אורייתא אורייתא נהירו דכל עלמין כמה ימין ונחלין
 ומקורין ומבועין מתפשטין מנך לכל סטרא
 מנך כלא ענך קיימי עלאין ותתאין נהירו עלאה ודאי
 מנך נפקי :

אורייתא אורייתא מה חימא לגבך חילת אחבים אנת
 ויעלת חן עילא ותתא רחמין דילך מאן יזכה
 לינקא מנך כדקא יאות אנת שעשועים דמנך מאן יוכל
 לגלאה ולמימר סתרין וגניזין דילך :

אורייתא אורייתא עלך כתיב ואהיה אללו אמון ואהיה
 שעשועים יוס יוס כך אתבני עלמא ואשתכלל
 וכל דאשתרל כך שכליל עלמין וקיים לון וקיים כל עובדא
 ועובדא על תקוניה כדקא יאות וכל מאן דאשתרל כך
 ואתאחיד כך אתאחיד באולנא דקיי :

אורייתא אורייתא עלך כתיב יקרה היא מפנינו כמה
 גניזין עמירין אית כך כמה פליאן נפקין
 מנך כל אינון מלין עלאין דאתגליין ודלא אתגליין כך אינון
 כל מלין רבילא ותתא וכל מלין דעלמא דאתי כך אינון
 מאן יוכל למיקס על מלין דילך הס"ד מי ימלל גבורות ה' :

אורייתא אורייתא כמה טובין אינון ארחין ושכילין דילך
 דהא בכל מלה ומלה דילך אית בה כמה עיטין
 כמה טובין לבני נשא ואית בהון כמה מרבלין דקא מנהירין
 לכל סטרא ולית מלה כך דלית בה כמה בוטנין מנהרן לכל סטרא :

אורייתא אורייתא כמה טובין אינון מלין דילך מה
 חילנא אית ביה שרשין ואית ביה קליפין ואית
 ביה מוחא ואית ביה ענפין ואית ביה טרפין ואית ביה פרחין
 ואית ביה איבא אופ הכי אינון מלין דילך אית בהו פשטי
 דקראי דרשא ורמז דקא רמזו סכמתא גמטרייאיות דיון עמירין
 דיון סתימין אלין על אליון כשר ופסול טמא וטהור אסור

ומותר • חיוב זוכאי • ומכאן ולהלאה מתפשטן ענפין לכל סטור
רחבה אנת מני ים • לית בכך קץ ותכלית :

אורייתא אורייתא • אורייתא עלאה • אורייתא דקשוע •
כמה חכיבה אנת קמי ק"כה • חכיבה אנת לעילא
וחכיבה אנת לתתא • כל שכיילין דילך כולסון • שלם לעילא שלם
לתתא • שלם בעלמא דין שלם בעלמא דאתי :

אורייתא אורייתא • סא אהבה ורשפין רשלוכא רליכא
אכתרך • יסא רעוא תסיי אנת חקוקה כליכין •
סדרך עלן אורייתא קדישתא • וסדרן עלך אורייתא קדישתא •
דעתך עלן אורייתא קדישתא • ודעתן עלך אורייתא קדישתא •
לא כתנשי מנך ולא תתנשו מנן לא בעלמא דין ולא בעלמא
דאתי • כגנין זכותא דמשה רעיוא מהימנא • וכל זכאי לדיקון
וחסידין דקשוע • ובגנין זמלאכא (יופיש) רב ממנא וחמשין
ותלת רתיכין דתחות ידיה דמתנו בשמושא דאורייתא כל סד
ותד על אחריה וסלקין לכל פרשתא ופרשתא לאתעטרא קמי
קב"ה לאתיתידא לעילא לעילא :

אח"ך יאמרו ברוך אהינו שבראנו כבודו • ער חוקו ויאמץ
דבבכם כר המיחלים לה' : ויאמרו קדיש יסא שלמא :

סדר קרית שמע על המטה

מעט קורס חצות לילה אומר

א מרך נאמן • שמע ישראל •

וגומרה כולת ער אני ה' אלהיכם וכופל

ה' אלהיכם אמת • ואחר כך אומר

יעלו חסידים בכבוד ירננו על משבנותם : רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : הנה מטרתו
של שדמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל :
בדם אחויו חרב מלמדי מדחמה איש חרבו על ירכו

מפחד בלילות : ואח"ך ואו' שלש פעמים

יברכה יי וישמרה : יאר יי פניו אליה ויחנה : ישא :
פניו אליה וישם לה שרם :

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילה מפח
יקוש מדבר הוור : באכרתו יסה לה ותחת כנפיו
תחסה צנה וסוחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם : מדבר באמר יהלוקה מקטב ישוד
צהרים : יפל מצדה אלה ורכבה מימנה אליה לא
יגש : רק בעיניה תביט ושלמת רשעים תראה : כי
אתה יי מחסי :

אנא בכת גדולת מינה תתיר צרורה : קבל רנת עמה
שנבנו שחרנו נורא : נא גבור דורשי יחודה כבבת
שמרם : ברכם שחרם רחמי צדקתה תמיד זמלם :
חסין קדוש ברוב טובה נהל עדתה : יחיד גאה לעמה
פנה זוכרי קדושה : שועתינו קבל ושמע צעקתנו
ירע תעלומות :

וחזור פסוק שכנגד אותו היום שלש פעמים

בידה אפקיד רוחי פדית אותי יי א אמת :

ובחצות הלילה יברכו כרכות השחר ער שאינו בן ברית • רק כרכות
התורה לא יכרך ער שיעלה עמוד השחר :

תפלה קודם האדרא

רבוץ העולמים וארוני האדונים • אב
 הרחמים והסליחות • מודים אנחנו
 לפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו • בקידה
 ובהשתחויה שקרבתנו לתורתך ולעבודתך
 עבודת הקדש • ונתת לנו חלק בסודות
 תורתך הקדושה • מה אנחנו מה חיינו
 אשר עשית עמנו חסד גדול בזה • על כן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחול
 ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו • ואל יהיו
 עונותינו מבדילים בינינו לביניך • ובכך יהי
 רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך ותקשיב
 אזניך לדברינו אלה • ותפתח לבבנו
 הערר בסודות תורתך • ויהיה למודנו זה
 נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח •
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכר
 בחינתנו ושירתנו ניצוצות עבדיך
 הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה
 בעולם • וזכותם וזכות אבותם וזכות

תורתם ותמימותם וקדושתם • יעמוד לנו
 לכל נפשל בדברים אלו • ובזכותם תאיר
 עינינו במה שאנחנו לומדים • כמאמר
 נעים זמירות ישראל גל עיני ואביטה
 נפלאות מתורתך • יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה •
 רבון עלמין דאנת הוא מננה עמיקתא
 ומסתרתא וגלי רזיא • יהא רעוא מן
 קדמך לאסברא מלין בפומנא ולקיימא
 בנא מקרא שבתוב ואנכי אהיה עם פיך
 והוריתיך אישר תדבר • ולא ניעור בכסופא
 קדמך ונזכה למשמע רזין עלאין דאורייתא
 מפומא דרישא דמתיבתא עלאה אמן בן
 יהי רצון אמן סלה :

האדרא רבא קדישא

תניא אמר רבי שמעון לחבריא עד אימת
 נתיב בקיומא דחד סמכא כתיב
 עת לעשות ליי הפרו תורתך • יומין
 זעירין ומארי דחובא דחיק כרוזא קרי
 כל יומא • ומחצדי חקלא זעירין אינון •
 ואנהו בשולי כרמא • לא אשגחן ולא
 ידעין לאן אתר אזלין כמה דיאות אתכנשו
 חבריא לבי אדרא מלובשין שרין סיפי
 ורומחי בידיכון • אזדרזו בתקוניכון
 בעיטא בחכמתא בסוכלתנו בדעתא •
 בחיוז • בדין • ברגלין • אמליכו עליכון
 למאן דברשותיה חיי ומותא למגור
 מלין דקשוט • מלין דקדישי עליונין ציתי
 להו • וחדאן למשמע להו ולמנדע להו •
 יתיב רבי שמעון ובכה ואמר וי אי גלינא
 וי אי לא גלינא • חבריא דהוו תמן אשתיקו
 קם רבי אבא ואמר ליה אי ניתא קמיה
 דמר לגלאה • הא כתיב סוד יי ליריאיו
 והא חבריא אלין דחלי דקדשא בריך

הוא אינון • וכבר עלו באדרא דבי משכנא
 מנהון עאלו מנהון נפקו • תאנא אתמנו
 חבריא קמיה דרבי שמעון • ואשתכחו
 רבי אלעזר בריה • ורבי אבא • ורבי יהודה
 ורבי יוסי בר יעקב • ורבי יצחק ורבי חזקיה
 בר רב • ורבי חייא • ורבי יוסי • ורבי ייסא
 ידון יהבו לרבי שמעון ואצבעון זקפו
 לעילא ועאלו בחקרא ביני אילני ויתבו
 קם רבי שמעון וצלי צלותיה • יתיב בגויהו
 ואמר כל חד ישוני ידוי בתקפי • שווי
 ידיהו ונסיב רון • פתח ואמר ארור האי
 אשר יעשה פסל ומסכה תועבת • מעשה
 ידי חרש ושם כסתר וענו כלם ואמרו אמן •
 פתח רבי שמעון ואמר עת לעשות ליי •
 אמאי עת לעשות ליי • משום דהפרו
 תורתך • מאי הפרו תורתך תורה דלעילא
 דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד בתקונוי
 דא ולעתיק יומין אתמר • כתיב אשריך
 ישראל מי כמוך • וכתיב מי כמוך באלים
 • קרא לרבי אלעזר בריה אותביה
 קמיה • ורבי אבא מסטרא אחרא ואמר

אנן כללא דכלא • עד השתא אתתקנו
 קימין • אשתיקו שמעו קלא וארכובתן
 דא לדא נקשן • מאי קלא • קלא דכנופיא
 עלאה דמתכנפי חרי רבי שמעון ואמר •
 שמעתי שמעך יראתי • התם יאות הוה
 למהוי דחיר אנן כחכיבותא תליא מלתא
 דכתיב ואהבת את יי אלהיך • וכתיב
 מאהבת יי אתכם וכתיב אהבתי אתכם •
 רבי שמעון פתח ואמר הולך רכיל מנדה
 סוד ונאמן רוח מכסה דבר • הולך
 רכיל האי קרא קשיא • איש רכיל מבעי
 דיה למימר • מאי הולך • אלא מאן דרא
 אתישב ברוחיה ולא הוי מהימנא הוא
 מדה דשמע אזיל בגויה כחזירא במיא •
 עד דרמי לה לבר • מאי טעמא משום
 דלית רוחיה רוחא דקיומא • אבל מאן
 דרוחיה רוחא דקיומא ביה כתיב ונאמן
 רוח מכסה דבר • ונאמן רוח קיומא •
 דרוחא ברוחא תליא מלתא • וכתיב •
 תתן את פיך לחטיא את בשרך • ולית
 עלמא מתקימא אלא ברזא וכי אי במלי

עלמא אצטריך רזא • במלין רזין דרזינא
 דעתיק יומין דלא ארתמסרן אפידו
 למלאכין עלאין על אחת כמה וכמה •
 אמר רבי שמעון לשמיא רא אימא
 דיציתון • דארעא לא אימא דתשמע דהא
 אנן קיומי עלמין • תנא רזא דרזין • כד
 פתח רבי שמעון ברזא דרזין • הודעזע
 אתרא וחברין אתחלחלו גלי ברזא פתח
 ואמר כתיב • ואלה המלכים אשר
 מלכו בארץ אדום לפני מלך מרד וגו' •
 זכאין ארתון צדיקיא דאתגלי לכון רזי
 דרזין דאורייתא דלא אתגלין לקדישי
 עדיונין • מאן ישגח בהאי ומאן יזכה
 בהאי • דהוא סהדותא על מהימנותא
 דכלא • צרותא ברעוא יהא דלא יתחשב
 לחובא לגלאה דא • ומה ימרון חבריא
 דהאי קרא קשיא הוא • דהא לא הוה ליה
 למכתב הכי • דהא חזינן כמה מלכים הוו
 עד דלא ייתון בני ישראל ועד לא יהא
 מלכא לבני ישראל ומה אתחזי הכא • וכדא
 אתערנו חבריא • אלא רזא דרזין הוא דלא

יכלין בני נשוא למנדע ולאשתמודע
 ולמרחש ברעתיהו בהאי •
 תאנא עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין
 עד לא זמין תקונוי דמלכא ועטורי
 עטורין • שרותא וסיומא לא הוה • והוה
 מגליף ומשער ביה • ופרים קמיה חר
 פרסא • ובה גליף ושיער מרכין • ותקונוי
 לא אתקימו • הדא הוא דכתיב ואלה
 המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מרד-מלך לבני ישראל • מלכא קדמא
 לבני ישראל קדמא • וכלהו דגליפו
 בשמהן אתקרין ולא אתקימו • עד דאנח
 להו ואצנע להו • ולבתר זמנא הוה
 אסתלק בההוא פרסא ואתתקן בתקונוי •
 ותאנא כד סליק ברעותא למכרי
 אורייתא • טמירא תרי אלפי שנין ואפקה •
 מיד אמרה קמיה מאן דבעי לאתקנא
 ולמעבד • יתקן בקדמיתא תקונוי • תאנא
 בצניעותא דספרא עתיקא דעתיקין סתרא
 דסתרין טמיר דטמירין ארתתקן ואזדמן
 כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר

מטמירין • ובתקונתי ידיע ורא ידיע •
 מארי דחור • כסו וחיוזו בוסטא דאנפוי •
 יתיב על כרסיא דשביבין לאכפיא לון •
 ארבע מאה אלפי עלמין אתפשט חורא
 דגלגלתא דרישוי • ומנהירו דהאי
 חורתא • ירתי צדיקיא לעלמא דאתי
 ארבע מאה עלמין • הדא הוא דכתיב
 ארבע מאות שקל כסף עובר לפוחר •
 בגלגלתא יתבין תליסר אלפי רבוי •
 עלמין דנטלין עדוי רגלין • וסמכין
 עדוי • ומהאי גלגלתא נטיף טלא
 דההוא דלבר ומליא דרישיה בכר יומא
 דכתיב שראשי נמרא טר • ומההוא טלא
 דאנער מרישיה לההוא דאיהו לבר
 יתערון מתיא לעלמא דאתי • דכתיב כי
 טל אורות טקך • אורות נהורא דחורתא
 דעתיקא • ומההוא טלא מתקימין קדישי
 עליונין • והוא מנא דטחנין לצדיקיא
 לעלמא דאתי • ונטיף ההוא טלא
 לחקלא דתפוחין קדישין • הדא הוא דכתיב
 ותעל שכבת הטל והנה ער פני המדבר

דק מחספס • וחיוזו דההוא טלא חור •
 כהאי גונא דאכנא דכדולחא דאתחזיא
 כל גונין בגוה • הדא הוא דכתיב ועינו
 כעין הברולח • האי גלגלתא חורא
 דיליה אנהיר לתליסר עיבר גליפין
 בסחרנוי • לארבע עיבר בסטרא חד •
 ולארבע עיבר בסטרא דא בסטרא דאנפוי
 ולארבע עיבר בסטרא דא לסטרא
 דאחורא וחד לעיקא דגלגלתא • ומהאי
 אתפשט ארכא דאנפוי לתלת מאה
 ושבעין רבוא עלמין • וההוא אתקרי ארך
 אפים • והאי עתיקא דעתיקין אתקרי
 אריכא דאנפין • וההוא דלבר אתקרי זעיר
 אנפין • לקבליה דעתיקא סבא קדש
 קדשים דקדשיא • וזעיר אנפין כד אסתכל
 לרהאי • כלא דלתתא אתתקן • ואנפוי
 מתפשטין ואריכין כההוא זמנא • אכר
 לאו כל שעתא כמה דעתיקא • ומהאי
 גלגלתא נפיק חד עיבר חור לגלגלתא
 דזעיר אנפין לתקנא רישיה • ומהאי לשאר
 גלגלתין דלתתא דלית לון חשבנא • וכל

גלגלתא יהבין אנר חורתא לעתיק יומין
 כד עאלין בחשבנא תחות שרביטא *
 ולקביר דא בקע לגלגלת לתתא כד
 עאלין בחשבנא :

בחללה גלגלתא קרומא דאוירא
 דחכמתא עלאה סתימאה דלא
 פסק * והאי לא שכיח ולא אתפתח והאי
 קרומא אתחפיא על מוחא דאיהי חכמתא
 סתימאה * ובגניי כד אתכסיא האי
 חכמתא בההוא קרומא דלא אתפתחא *
 והאי מוחא דאיהו האי חכמתא סתימאה
 שקיט ואשתכיד באתריה * כחמר טב על
 דרדיה * והיינו דאמרי סבא דעתוי סתים
 ומוחיה סתים ושכיד * והאי קרומא
 אתפסק בזעיר אנפין * ובגניי כד מוחיה
 אתפשט ונפיק לתלתין ותריין שבירין *
 הדרא הוי דכתיב ונהר יוצא מעדן *
 מאי טעמא משום דקרומא אתפסק דלא
 מחפיא על מוחא * והיינו דתנינן ברשומי
 לתון תו רשים רשומא לעתיק יומין
 דלית דכותיה :

תאנא בגלגלתא דרישא תלין אלה
 אלפין רבוא ושבעת אלפין וחמש
 מאה קוצי דשערי חור ונקי כהאי
 עמרא כד איהו נקי דלא אסתכך דא
 כדא * דלא לאחזאה ערבביא בתקוננו *
 אלא כלא על ברייה * דלא נפיק נימא
 מנימא ושערא משערה * וכר קוצא
 וקוצא אית ביה ארבע מאה ועשר נימי
 דשערי כחשבן קדוש * וכל נימא ונימא *
 להיט בארבע מאה ועשר עלמין וכר
 עלמא ועלמא סתים וגניי ולית דידע לון
 כד איהו * ולהיט לארבע מאה ועשר
 עיבר * ובכל נימא ונימא אית מבועא
 דנפיק ממוחא סתימאה ונהיר ונגיד
 בההוא נימא לגימין דזעיר אנפין ומהאי
 מתתקן מוחיה * וכדין נגיד ההוא מוחא
 לתלתין ותריין שבירין וכר קוצא וקוצא
 מתלהטן ותלין * מתתקנן בתקונא יאה
 בתקונא שפירא מחפין על גלגלתא *
 מתתקנן קוצי דנימין מהאי סטרא ומהאי
 סטרא על גלגלתא ותאנא כל נימא

וְנִמְא אַקְרִי מְשִׁיכָא דְמְבוּעָא דְנַפְקִין
 מְמוּחָא סְתִימָאָה וְתֵאנָה מְשַׁעְרוּי
 דְבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְּמוּדַע מְאִי הוּא • אִי דִינָא
 אִי רַחֲמֵי מִכַּד עֲבָרִין עֲלוּי אַרְבַּעִין שְׁנִין
 וְאִפִּילוּ כַּד אִיהוּ עוֹלָם • בְּשַׁעְרֵיהָ בְּדִיקְנִיהָ
 וּבְגַבֵּינֵי עֵינוּי • קוֹצִין דְּשַׁעְרֵי תַלְיָן בְּתַקוֹנוּי
 נְקִי • כְּעֵמֶר נֶקָא עַד כַּתְפוּי • עַד כַּתְפוּי
 סְרְקָא דְעַתְךָ • אֶלָּא עַד רִישֵׁי דְכַתְפוּי דְלָא
 אֲתַחְזִי קוּדְלָא • מְשוּם דְכַתִּיב כִּי פָנוּ אֵלֵי
 עוֹרְךָ וְלֹא פָנִים • וְשַׁעְרָא סְלִיק אֲבַתְרוּי
 דְאֹודְנִין דְלָא דַּחֲפִיא עֲרוּי • דְכַתִּיב יְהִי
 נָא עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת וְאֲזַנְךָ קְשׁוּבוֹת • שַׁעְרָא
 דְנַפִּיק מִכַּתֵּר אֹודְנוּי כּוֹלִיהָ בְּשַׁקְלָא לָא
 נַפִּיק דָּא מִן דָּא • תְּקוּנָא שְׁלִים • תְּקוּנָא
 יָאָה • תְּקוּנָא שְׁפִירָה • תַּאִיב לְמַחְמֵי •
 תִּיאֹובָתָא וְחֻדוֹתָא דְצְדִיקָא דְאֵינוּן בּוֹזְעִיר
 אֲנַפִּין • לְמַחְמֵי וְלֹא תִדְבַקָּא בְּתַקוֹנוּי
 דְעַתִּיקָא סְתִימָאָה דְכֻלָּהָ • תַּלְתָּ עֶשֶׂר
 נִימִין דְשַׁעְרִין קִימֵי מְרָאֵי סְטְרָא וּמְרָאֵי
 סְטְרָא דְגִלְגֻלְתָּא לְקַבִּיל אֲנַפּוּי • וּבְאֵינוּן
 שְׂרִיין שַׁעְרֵי לֹא תִפְלְגָה לִית שְׁמַאלָה

בְּהֵאֵי עַתִּיקָא סְתִימָאָה כְּלָא יְמִינָא אֲתַחְזִי
 וְלֹא אֲתַחְזִי סְתִים וְלֹא סְתִים • וְהֵאֵי
 בְּתַקוֹנוּי כָּל שְׁכָן בֵּיהָ וְעַל הָאֵי תַאִיבו
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַרְפָּא בְּלִבְהוֹן • דְכַתִּיב הִישׁ
 יי בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין • בֵּין זְעִיר אֲנַפִּין דְאַקְרִי
 יי • וּבֵין אֲרִיךְ אֲנַפִּין דְאַקְרִי אֵין • אֲמַאי
 אֲתַעְנֶשׁוּ מְשוּם דְלָא עֲבָדוּ כַּחֲבִיבוֹתָא אֶלָּא
 בְּנִסְיוֹנָא • דְכַתִּיב וְעַל נְסוּתָם אֵת יי לֹאמֹר
 הִישׁ יי בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין :

בְּפִלְגוּתָהּ דְשַׁעְרֵי אֲזִיל חַד אֲרַחָא דְנְהִיר
 לְמֵאתָן וְשִׁבְעִין עֲלָמִין • וּמְנִיָּה נְהִיר
 אֲרַחָא דְזְעִיר אֲנַפִּין דְנְהִירִין בֵּיהָ צְדִיקָא
 לְעֵלְמָא דְאֵתִי • הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֹודַח
 צְדִיקִים כְּאֹור נֶגַה הוֹלֵךְ וְאֹור עַד נֶכּוֹן
 הַיּוֹם • הַהוּא אֲרַחָא אֲתַפְרֶשָׂא לְשִׁית מְאָה
 וְתַלְסִיר אֲרַחֲיָן דְאֹורֵי תָא דְפְלִיג בּוֹזְעִיר
 אֲנַפִּין דְכַתִּיב בֵּיהָ כָּל אֲרַחוֹת יי חֶסֶד וְאֵמֶת :
 מְצַחָה דְגִלְגֻלְתָּא רַעוּא דְרַעוּיָן • רַעוּתָא
 דְזְעִיר אֲנַפִּין לְקַבִּילֵי הַהוּא רַעוּתָא
 דְכַתִּיב וְהָיָה עַל מְצַחוֹ תְּפִיד לְרַצוֹן לְהֵם
 לְפָנֵי יי • וְהַהוּא מְצַחָא דְאַקְרִי רַצוֹן הוּא

גלויא דכל רישא וגלגלתא דמתכסיה
בארבע מאה ועשר עלמין • וכד אתגליא
אתקבלא צלותהון דישרש אימתי אתגליא
שתיק רבי שמעון • שאל תנינות אימתי •
אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה אימתי
אתגליא • אמר ליה בשעתא דצלותא
דמנחה דשבתא • אמר ליה מאי טעמא •
אמר ליה משום דההיא שעתא ביומי דחול
תליא דינא לתתא בזעיר אנפין • ובשבתא
אתגליא מצחא דאתקרי רצון • בההיא
שעתא אשתכיד רוגזא ואשתכח רעוא
ומתקבלא צלותא • הדא הוא דכתיב ואני
תפלתי לך • י עת רצון • ועת רצון מעתיק
יומין דגלאה מצחא • ובגין כך אתתקן האי
קרא למימריה בצלותא דמנחה בשבתא •
אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה • בריך
ברי לעתיק יומין • רעוא דמצחא תשכח
בשעתא דתצטריך ליה • תא חזי בשאר
דלתתא כד אתגלי מצחא אשתכח הצפא
הדא הוא דכתיב ומצח אשה זונה היה
לך מאנת הפלם • והכא כד אתגלי מצחא

תיאובתא ורעוא שלים אשתכח • וכד
רוגזין אשתככו ומתכפין קמיה • מהאי
מצחא נהרין ארבע מאה כתי דינין • כד
אתגליא האי עת רצון • וכלהו משתכבין
קמיה • הדא הוה דכתיב דינא יתיב •
ותאנא שערא לא קאים בהאי אתר •
משום דמתגליא ולא אתכסיא • אתגליא
דיסתכלון מארי דדינא וישתכבון ולה
יתעבידו • תאנא האי מצחא אתפשט
כמאתן ושבעין • הדפין נהורין דבוצינין
מעדן עלאה • דתניא אית עדן דנהיר
לעדן • עדן עלאה לא אתגליא • והוה
סתים בסתימא • ולא מתפרשא לארחין
כראמרן • ורהאי עדן דלתתא מתפרש
בשבילוי לתלתין ותרין שבילין • ואף על
גב דמתפרש האי עדן בשבילוי לית דידע
ליה בר האי זעיר אנפין • ועדן דלעילא
לית דידע ליה ולא שבילוי בר ההוא אריך
אנפין • הדא הוא דכתיב אלהים הבין דרכה
והוא ידע את מקומה אלהים הבין דרכה •
דא עדן דלתתא דידע זעיר אנפין • והוא

ידע את מקומה דא עדן דלעילא דידע
 עתיק יומין סתימאה דפלא :
 עינוי דרישא חורא משתניין משאר עינין
 לית כסותא על עינא ולית גבינין
 על עינא מאי טעמא דכתיב הנה לא
 ינום ולא יישן שומר ישראל ישראל
 דלעילא וכתיב אשר עיניך פקוחות
 ותאנא כל מה דאתי כרחמי לית כסותא
 על עינא ולית גבינין על עינא כד
 שבן רישא חורא דלא בעי מדוי :
 אמר רבי שמעון דרבי אבא דמאי הוה
 רמיזא אמר ליה לנוני ימא דלית
 כסותא על עינא ולית גבינין על עינא
 ודא ניימין ודא בעיין נטורא על עינא
 כד שבן עתיקא דעתיקי דלא בעי נטורא
 וכד שבן דאיהו משגח לפלא ופלא מתזן
 ביה ולא נאים הדא הוא דכתיב הנה
 לא ינום ולא יישן שומר ישראל ישראל
 דלעילא כתיב הנה עין י אל יראוי
 וכתיב עיני י המה משוטטים בכל הארץ
 לא קשיא הא בזעיר אנפין הא באריך

אנפין ועם כל דא תרי עיינין אנון
 ואתחזרו לחד עינא דאיהי חור בגו
 חור וחור דכליל כל חור :

חורא קדמאה נהיר וסליק ונחית
 לאסתכלא דצריך בצרורא תאנא
 בטש האי חורא ואדליק תלת בוצינין
 דאקרון חור וחדר וחדוה ולהטין בחדותא
 בשלימותא :

חורא תניינא נהיר וסליק ונחית ובטש
 ואדליק תלת בוצינין אחרנין
 דאקרון נצח וחסד ותפארת ולהטין
 בשלימותא בחדותא :

חורא תליתאה להיט ונהיר ונחית
 וסליק ונפיק מסתימותא דמוחא
 ובטש בבוצינא אמצעיתא שביעאה
 ואפיק ארחא למוחא תתאה ומתלהטין
 בלהו בוצינין דלתתא אמר רבי שמעון
 יאות הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא
 עלך בשעתא דתצטריך ליה תאנא
 חור בגו חור וחור דכליל כל חור :

חורא קדמא נהיר וסליק ונחית לתלת
 בוציני דלסטור שמאלא ולהטין
 ואסתון בהאי חורא כמאן דאסחי גופיה
 בבוסמין טבין ובריהין על מה דהוו עלוי
 בקדמיתא :

חורא תניינא נחית וסליק ונהיר לתלת
 בוציני דלסטור ימינא ולהטין ואסתין
 בהאי חורא כמאן דאסחי בבוסמין טבין
 ובריהין על מה דהוו עלוי בקדמיתא :
 חורא תליתאה נהיר וסליק ונחית ונפיק
 נהירו דחורא דלגו לגו מן מוחתא ובטש
 בשערא אופמא כד אצטריך וברישא
 ובמוחא דרישא ונהיר לתלת כתרין
 דאשתארו כמה דאצטריך לגלאה אי
 ניהא קמי עתיק סתימא דכלא ותאנא
 לא סתים האי עינא ואינון תרין ואתחזרו
 לחד כלא הוא ימינא לית ביה שמאלא
 לא נאים ולא אדמין ולא בעי נטירותא
 לית מאן דאגין עליה הוא אגין על כלא
 והוא אשגח על כלא ומאשגחותא
 דהאי עינא מתזון בלהו תאנא דהי

עינא דא אסתים רגעא חדא לא יכלין
 לקימא בלהו בגין כד אקרי עינא פקיהא
 עינא עלאה עינא קדישא עינא
 דאשגחותא עינא דלא אדמין ולא נאים
 עינא דהוא נטורא דכלא עינא דהוא
 קיומא דכלא וער האי כתיב טוב
 עין הוא יבורך אל תקרי יבורך אלא
 יברך דהאי אתקרי טוב עין ומניה מברך
 דכלא ותאנא לית נהירו לעינא תתאה
 לאתסחאה מאדמימותא מאכמותא בר
 כד ארתסחי מהאי נהורא חורא דעינא
 עלאה דאקרי טוב עין ולית דידע כד
 נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא
 תתאה דא בר איהו וזמינין צדיקיא זכאי
 עליונין למחמי דא ברוחא דחכמתא הדא
 הוי דכתיב כי עין בעין יראו אימתי
 בשוב י ציון וכתיב אשר עין בעין נראה
 אתה ואלמלא עינא טבא עלאה
 דאשגח ואסחי לעינא תתאה לא יכיל
 עדמא למיקם רגעא חדא :

תאנא בצניעותא דספרא אשגחותא

דְּעֵינָא תְּהֵאָהּ • כִּד אֲשַׁנְחָה נְהִירָה
 עֲלָאָה בֵּיהּ • וְעֵייל הֵהוּא נְהִירוּ דְעֲלָאָה
 בְּתֵתָאָה דְּמִנְיָה נְהִיר כִּלְא • הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֹתָהּ •
 כְּתִיב הִנֵּה עֵין • אֶל יִרְאִיו • וְכְתִיב עֵינִי
 • הֵמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ • זְכוּ עֵינִי
 • אֶל יִרְאִיו עֵינָא דְרַעֲיָא • דָּא זְכוּ עֵינִי
 • הֵמָּה מְשׁוּטְטוֹת • עֵינָא דְלִתְתָא • דְתִנְיָא
 מִפְּנֵי מַה זָכַר • יוֹסֵף דְלָא שָׂרְטָא בֵּיהּ
 עֵינָא בִישָׂא • מִפְּנֵי שְׂזָכְרָה לְאִשְׁתַּגְּחָא
 בְּעֵינָא טְבָא עֲלָאָה • הָדָא הוּא דְכְתִיב
 בֶּן פּוֹרֶת יוֹסֵף בֶּן פּוֹרֶת עָלַי עֵין • אֲמַאי
 הוּא בֶּן פּוֹרֶת עָלַי עֵין • כְּלוּמַר עַד סִבְת
 עֵין דְאִשְׁתַּגְּחָה בֵּיהּ • וְכְתִיב טוֹב עֵין הוּא
 יְבוּרֶךְ • מַאי טַעְמָא בִּי נָתַן מִדְּחִמוּ לְדִר •
 מַאי טַעְמָא אֶקְרִי חַד • תָּא חַיִּי בְּעֵינִן
 דְלִתְתָא אִירַת עֵינָא יְמִינָא • וְאִירַת עֵינָא
 שְׂמְאֵלָא • וְאִינוּן תְּרִי כְתָרִי גּוֹנִי • אֲבָל
 הָבָא לִית עֵינָא שְׂמְאֵלָא • וְתִרְוִיהוּ בְּרִדְגָא
 חַד סְלָקִי • וְכִלְא יְמִינָא • וְכִגְנִי בְּךָ עֵינָא
 חַד וְלָא תְרִין • וְתֵאנָא עֵינָא דָּא דְהוּא

עֵינָא דְאִשְׁתַּגְּחָתָא • פְּקִיחָא תְּדִיר • חִינְכָא
 תְּדִיר • וְחִדְרָא תְּדִיר דְלָא הוּי הָכִי לִתְתָא •
 דְכְלִילֶן בְּסוּמְקָא וּבְאוּכְמָא וּבִירוּקָא
 בְּתֵלֶת גּוֹנִי • וְלָא הוּי תְּדִיר פְּקִיחָא •
 דְרִיָּה גְבַהֲנָא סוּטְרָא עַד עֵינָא • וְעַד
 דָּא כְּתִיב עוֹרָה לְמָה תִּישֵׁן • הוּוּה פְּקַח •
 עֵינִיךָ • כִּד אֲתַפְּקָה • אִית לְמָאן דְאֲתַפְּקָה
 לְטַב • וְלְמָאן דְרָא אֲתַפְּקָה לְטַב • וְי
 לְמָאן דְאֲתַפְּקָה וְעֵינָא אֲתַעֲרַב בְּסוּמְקָא •
 וְסוּמְקָא אֲרִתְחוּי לְקַבְלִיָּה וּמְכַסִּיא עֵינָא •
 מָאן יִשְׁתַּזְיֵב מִנְיָה • אֲבָל עֲתִיק יוֹמִין טְבָא
 דְעֵינָא חוֹר בְּגוּ חוֹר וְחוֹר דְכְלִיל כָּל חוֹרֵי •
 זְכָאָה חוֹלְקִיָּה לְמָאן דִּישְׁנָה עֲלוּיָה חַד חוֹר
 מְנִיָּהוּ וְעַד הָאִי כְּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוּרֶךְ
 וְכְתִיב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וּנְלַכְהָ בְּאוּר •
 תֵּאנָא שְׂמָא דְעֲתִיקָא סְתִים מְכִלְאָ • וְלָא
 מִתְפָּרֵשׁ בְּאוּרִיָּתָא בְּד מִן אֲתֵר חַד
 דְאוּמִי זְעִיר אֲנַפִּין לְאֲבָרְהָם • דְכְתִיב בִּי
 גִשְׁבַּעְתִּי נָאִם • נָאִם דְזְעִיר אֲנַפִּין וְכְתִיב
 בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל • יִשְׂרָאֵל דְרַעֲיָא • וְכְתִיב
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר • יִשְׂרָאֵל קְאָמֵר

דא • ותנינן עתיק יומין אמרו • והאי והאי
 שפיר • תניא כתיב חזרה תוית עד די
 בורסוון רמיו ועתיק יומין יתיב • בורסוון
 רמיו מאן הוא • אמר לרבי יהודה קום
 בקיומך ואתקין בורסייא דא • אמר רבי
 יהודה כתיב בורסייה שביבין די נור •
 ועתיק יומין יתיב על האי בורסייא מאי
 טעמא דתניא אי עתיק יומין לא יתיב על
 האי בורסייא • לא יכיר לאתקימא עלמא
 מקמי ההוא בורסייא • כד יתיב עתיק יומין
 עליה ארתכפיא רהוא בורסייא • ומאן
 דרכיב שליט • בעדנא דנטיר מהאי
 בורסייא וירתיב ער בורסייא אחרא •
 בורסייא קדמאה רמיו • דלא שרטא
 אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין אמר
 רבי שמעון לרבי יהודה יתתקן ארתך
 וייתי בך מעתיק יומין • ותא חזי כרתיב
 זאני • ראשון ואת אחרונים אני הוא •
 בלא הוא והוא סתים מכל סטרוי •
 חוטמא • תאנא בחוטמא אשתמודע
 פרצופא • ותא חזי מה בין עתיקא

לזעיר אנפין • דא מארי רחוטמא מחד
 נוקבא חזין • ומחד נוקבא חזין רחזין •
 האי חוטמא • הוא פדרשקא דביה
 נשיב רוחא דחזי לזעיר אנפין • וקרנין
 ליה סליחה • והוא נחת רוח אתבסמותא
 דרוחא • דרוחא דנפיק מאינון נוקבי חד
 רוחא נפיק לזעיר אנפין לאתערא ליה
 בגנתא דערן • וחד רוחא דחזי דביה •
 זמין לאתערא לזמנא דבריה דדוד למנדע
 חכמתא • ומהוא נוקבא אתער ונפיק
 רוחא ממוחא סתימאה • וזמין לאשראה
 על מלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח
 • • רוח חכמה ובינה • רוח עצה וגבורה •
 רוח דעת ויראת • • הא הכא • ארבע
 רוחין • ורהא רוחא חדא אמרינן • אמאי
 תלת • קום רבי יוסי בקיומך • קום רבי
 יוסי ואמר ביומוי דמלכא משיחא לא
 ימרין חד לחד אליף לי חכמתא • דכתיב
 ורא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' כי
 כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם •
 וברהוא זמנא יתער עתיק יומין רוחא

דנפיק ממוחא סתימאה דכלתא • וכד
 ישרוף דא כל רוחין דלתתא יתערון עמייה
 ומאן אינון • אינון כתרין קדישין דזעיר
 אנפין • ואינון שיתא רוחין • דאינון תלת
 רוחין דכלילין תלת אחרנין • דכתיב רוח
 חכמה ובינה • רוח עצרה ונבורה רוח
 דעת ויראת • • דתנינן כתיב וישב
 שלמה ער כסא • • וכתיב שש מעלות
 לכסא • ומלכא משיחא זמין למיתב
 בשבעה • שיתא אינון • ורוחא דעתיק
 יומין דעריהו היא שבעה • כמח
 דאתמר אמר ליה רבי שמעון רוחך ינוח
 לעלמא דאתי •

תא חזי כתיב כה אמר • מארבע רוחות
 בואי הרוח • וכי ארבע רוחי עלמא
 מאי עבדי הכא • אלא ארבע רוחי יתערון
 תלת אינון • ורוחא דעתיקא סתימאה
 ארבע • והכי הוו • דכד יפוק דא נפקין
 עמייה תלתא • לילין בגו תלתא אחרנין •
 וזמין קודשא בריך הוא לאפקא חד
 רוחא דכליל מכלהו • דכתיב מארבע

רוחות בואי הרוח • ארבע רוחות בואי
 לא כתיב כאן • אלא מארבע רוחות
 בואי • וכיומוי דמלכא משיחא לא יצטרכון
 למילף חד לחד • דהא רוחא דיליהון
 דכליל מכל רוחין יודיע כלא חכמה ובינה
 עצרה ונבורה דעת ויראת • • משום דאיהו
 רוחא דכלילא מכל רוחי • בגין כך כתיב
 מארבע רוחות • דאינון ארבע דכלילין
 בשבעה דרגין עלאין דאמרן • ורתאנא
 דבלרוו כלילין בהאי רוחא דעתיקא
 דעתיקין דנפיק ממוחא סתימאה לנקבא
 דחוטמא • ותא חזי מה בין חוטמא לחוטמא
 חוטמא דעתיק יומין חזין מכל סטרוי •
 חוטמא דזעיר אנפין • כתיב עלה עשן
 באפו ואש מפיו תאכל • עלה עשן באפו
 ומה הוא עשן דליק נור כד סליק תננא •
 לבתר גחלים בערו ממנו • מהו ממנו •
 מאותו עשן • מה הוא חוטמא • מה הוא
 אשא • תאנא • כד הוה דא המנונא סבא
 בעי לצלאה צלותיה אמר • לבער
 החוטם אני מתפלל • לבעל החוטם אני

מתחנן • והיינו דכתיב ותהלתי אחטם
 לך • האי קרא עתיק יומין אמרו •
 תאנא ארכא דחוטמת תלת מאה
 וחמשה ושבעין עלמין אתמלין מן ההוא
 חוטמת • וכלהו מתרבקן בזעיר אנפין
 האי תשבחתא דתקונא דחוטמא • הוא
 וכר תקוני דעתיק יומין אתחזון ולת
 אתחזון • אתחזון למארי מדין ולא אתחזון
 לכלא :

פתח רבי שמעון ואמר • וי מאן דאשיט
 ידו בדיקנא יקרא עלארה דסבא
 קדישא טמירא סתימא דכלא • דיקנא
 דההוא תשבחתא • דיקנא דסתימא ויקיר
 מכל תקוני • דיקנא דלא ידעין עלאין
 ותתאין • דיקנא דהיא תשבחתא דכל
 תשבחין • דיקנא דלא הוה בר נש נביאה
 וקדישא דיקרב למחמי ליה • דיקנא
 דהיא תליא בשעריו עד טבורא דלבא
 חורא כתלגא • יקרא דיקירין • טמירא
 דטמירין • מהימנותא דמהימנותא
 תאנא בצניעותא דספרא •

דהאי דיקנא מהימנותא דכלא • נפיק
 מאודנוי ונחית סוחרניה דפומא קדישא •
 ונחית וסליק וחפי בתקרוכתא דבוסמא
 טבא חורא דיקרא • ונחית בשקולא וחפי
 עד טבורא • הוא דיקנא יקרא מהימנא
 שלימא • דנגדין ביה תלת עשר נביעין
 מבועין דמשח רבות טבא • בתלת עשר
 תקונין מתתקנא :

תקונא קדמאה • מתתקן שערא מדעירא
 ושאר מההוא תקונא דשער רישיה
 דסדיק בתקוני לעילא מאודנוי • ונחית
 מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא בשקולא
 טבא עד רישא דפומא :

תקונא תניינא • מתתקן שערא מרישא
 דפומא • וסליק עד רישא אחרא
 דפומא בתקונא שקיל :

תקונא תליתאה • מאמצעיתא דתחורת
 חוטמת מתחורת תרין נוקבין
 נפיק חר ארחא • ושערא אתפסק בההוא
 ארחא ומלי מהאי גסא ומהאי גסא שערא •
 בתקונא שלים סוחרניה דההוא ארחא :

תקונא רביעאה • מתתקן שערא ונחית
 תחות פומא מרישא חדא לרישא
 חדא בתקונא שלים :

תקונא חמישאה • תחות פומא נפיק
 ארחא אחרא בשקולא דארחא
 דרעילא • ואלין תרין ארחין רשימין על
 פומא מכאן ומכאן :

תקונא שתיאה • מתתקן שערא וסליק
 ונפיק מדרע לעיד לרישא דפומא •
 וחפי תקרובתא דבוסמא טבא עד רישא
 דפומא דרעילא • ונחית שערא לרישא
 דפתחא דארחא תתאה דפומא :

תקונא שביעאה • פסיק שערא ואתחזון
 תרין תפוחין בתקרובתא דבוסמא
 טבא • שפירן ויין למחזי • בניניהון
 אתקיים עלמא • חדא הוא דכתיב באור
 פני מלך חיים :

תקונא תמינאה • נפיק חד חוטיא
 דשערי סוחרניה דדיקנא • ותלין
 בשקולא עד טבורא :

תקונא תשיעאה • מתערי ומתערבין

שערי דיקנא עם אנון שערי דתלין בשקולא
 ולא נפקי דא עם דא :

תקונא עשיראה • נחתין שערי תחות
 דיקנא • והפין בגרונא תחות דיקנא :

תקונא חד סר • דלא נפקין נימא מן נימא •
 ומתשערן בשיעורא שלים :

תקונא תריסר • דלא תלין שערי על
 פומא • ופומא אתפני מכל סטרוי
 ויין שערי סחור סחור ליה :

תקונא תליסר • דתלין שערי בתחות
 דיקנא • מכאן ומכאן • ביקרא
 יאה • ביקרא שפירא • מחפין עד טבורא •
 דא אתחזי מכל אנפי תקרובתא דבוסמא
 בר אנון תפוחין שפירין חורין דמפקין חיין
 לעלמא ומחזין חרו לזעיר אנפין • בתלסר
 תקונין • אלין נגדין ונפקין תליסר מבוועין
 דמשח רבות • ונגדין לכר אינון דלתתא
 ונהירין בההוא משחא • ומשיחין מההוא
 משחא דבתליסר תקונין אלין • בתליסר
 תקונין אלין • אתרשים דיקנא יקרא
 סתימאה דכדא דעתיק דעתיקין • מתרין

תפוחין שפירן דאנפוי נהירין אנפוי דזעיר
אנפין וכל חזור ושושן דאשתכחו
לתתא נהירין ומתלהטין מההוא נהורא
דלעילא תקונין תליסר אלן אשתכחו
בדיקנא ובשלימות דיקנא בתקונוי
אתקרי בר נש נאמן דכל דחמי דיקניה
תלי ביה מהימנותא :

תאנא בצניעותא דספרא תליסר תקונין
אלין דתלין בדיקנא יקירא
בשביעאה משתכחי בעלמא ומתפתחי
תליסר תרעי דרחמי ומאן דאוישיט
ידיה לאומאה כמאן דאומי בתליסר
תקוני דיקנא האי באריך אנפין בזעיר
אנפין בכמה אמר רבבי יצחק קום
בקיומך וסלסר בסלסלא דתקונא
דמלבא קדישא היאך יתתקנון קם רבי
יצחק פתח ואמר מי אר כמוך נושיא
עון וגו' ישוב ירחמנו וגו' תתן אמת
ליעקב תאנא תליסר מכילן אתחזון
הבא וכלהו נפקין מתליסר מבויעין דמשח
רבורת דתקוני דיקנא קדישא עתיקא

דעתיקין טמירא דטמירין תאנא תקונא
דדיקנא טמיר וסתים טמיר ורא טמיר
סתים ולא סתים בתקונוי ידיע ולא ידיע
תקונא קדמאה הא תנינן דכל שיערא
ושיערא וכדנימא ונימא לא מתדבקא
לחברתה ושרונימין דדיקנא לאתתקנא
מתקונא דשער רישא הכא אית
לאסתכלא אי כל נימין דשער רישא
ונימין דדיקנא יקירא עגאה בחד נימא
אתכלרו אמאי אלן אריבין ואלין לא
אריבין אמאי נימין דדיקנא לא אריבין
כולי האי וקשין ואלין דרישא לא קשין
אלא שעיעין אלא כל נימין שקילן
דרישא ודיקנא דרישא אריבין ער
כתפין למיגר מרישא דרישא דזעיר
אנפין מההוא משיבא דמוחא דמוחא
דיליה ובגניי כך לא הוו קשין ועל דא
אתחזון למהוי רכיבי :

תאנא מאי דכתיב חכמות בחוץ תרגה
ולבסוף כתיב ברחובות תתן קולה
היא קרא לאו רישיה סיפיה ולא סיפיה

ר' ישיה אלא חכמות בחוץ תרנה כד
נגיד ממוחא סתימאה דאריך אנפין למוחא
דזעיר אנפין באינון נימין כאלו מתחברן
לבר תרין מוחין ואתעביד חד מוחא
בגין דלית קיומא למוחא תתאה אלא
בקיומא דמוחא עלאה וכד נגיד מהאי
להאי כתיב תתן קולה חד ובגין דנגיד
ממוחא למוחא באנון נימין אנון לא
אשתכחו קשישין מאי טעמא משום דאי
אשתכחו קשישין לא נגיד חכמתא
למוחא ברוזן בגיני כך לית חכמתא
נפקא מבר נש דאיהו קשישא ומארי
דרגזא דכתיב דברי חכמים בנחת נשמעים
ומהכא אוליפנא מאן דשערוי דרישיה
קשישין לאו חכמתא מתישבא עמיה
וער דא אינון אריכי למיתו תועלתא
לכלא מאי לכלא למיעל עד חוטא
דשדרא דמתשקין מן מוחא ובגין דא
לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא
דשערא דרישא תרי וסליק על אודנין
לאחורוי ודא תלי על דיקנא משום

דלית אצטריך לאתערבא אלין באלין
דכלהו מתפרשן בארתיהו
תאנא כלהו שערי בין דרישא בין דדיקנא
כלהו חורי בתלגא ותאנא אנהו
דדיקנא קשישאי כלהו מאי טעמא משום
דאנון תקיפא דתקיפין לאחסין אנון תלסר
מכילן מעתיק דעתיקין ורהני מכילן
מקמי אודנוי שרין והני מכילן סתימן
אנון דלא יתערבון באחרנין ואי תימא
דלית אחרנין כותיהו לא דתניא תליסר
מכילן דרחמי מעתיקא קרישא מי אל
כמוך חד נושא עון תרי ועובר ער
פשע תלת לשארית נחלתו ארבע לא
החזיק לער אפו חמש כי חפץ חסד הוא
שירת ישוב ירחמנו שבעה יכבוש
עונותינו תמניא ותשליך במצורות ים
כד חטאתם תשעה תתן אמת ליעקב
עשרה חסד לאברהם חד סר אשר
נשבעת לאבותינו תריסר מימי קדם
תליסר לקביל דא אל רחום וחנון וגו'
ואנון דתתא ואי תימא משה איך לא

אמר אלין עלאין אלא משה לא אצטרך
 אלא לאתך דדינא אשתכח ובאתר
 דדינא אשתכח לא בעי הכי למימר
 ומשה לא אמר אלא בעדנא דישראל
 חאבו ודינא הוה תליא ובגניי כך לא
 אמר משה אלא באתר דדינא אשתכח
 אבל בהאי אתר סרורא דשבתא דעתיק
 יומין מסדר נביאה ואגון תליסר תקונין
 דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין
 תקיפין לתברא ולאכפיא כל גזרי דינין
 מין חמי דיקנא עלאה קדישא טמירא
 דטמירין דלא אכסוף מניה ובגין כך
 כל שערוי קשישין ותקיפין בתקוניו ואי
 תימא אי הכי הוא שערי דלתתא אגון
 אוכמי אמאי לא הוה דא כדא דתניא
 כתיב קוצותיו תלתלים שחורות בעורב
 וכתיב ושער ראשיה בעמר נקא לא
 קשיא הא בדקנא עלאה הא בדקנא
 תתאה ועל דא כד אתיהיבת אוריתא
 לישראל אתיהיבת באש שחורה על גבי
 אש לבנה ועקרא דמלה משום דהני

שערי ממוחא אשתכחו לא אתמשכא
 למוחא דלתתא ואגון לעילא מן דקנא
 דקנא ברחודוי הוה וכל התקוניו
 ברחודיהון אשתכחו דקנא ברחודוי
 ושערי ברחודיהו :

תקונא קדמאה תקונא דשאר מרישא
 דשערי דרישא ותאנא כל תקוני
 דקנא לא אשתכחו אלא ממוחא דרישא
 והכא לא פריש הכי דהא לא הוי אלא
 תקונא דא דנחית מן רישא דשערי דרישא
 הכי אשתכח ומהאי דקנא אשתמודע
 כד מה דהוי ברישא מאדף עלמין דחתימין
 בעזקא דדכיא עזקא דכליל כל עזקין
 ארבא דכל שערא דנחית מקמי אודנוי
 לא הוי אריכא ולא אתרבק דא כדא
 ודא נחתין אלין שערין מכד נגדין אתמשכן
 ותלין ושרותא דתקונא קדמאה תלתין
 וחד קוצי שקילין אתמשכן עד רישא דפומא
 ותלת מאה ותשעין נימין אשתכחו בכל
 קוצא וקוצא תלתין וחד קוצי שקילין
 דהו בתקונא קדמאה תקיפין לאכפיא

לַתְּתָא בְּחוּשְׁבֵן א"ל מְהוּ א"ל תְּקִיף
 יְכוּר • וּבְכַל קוּצָא וְקוּצָא מִתְּפָרְשִׁין תְּלַתִּין
 וְחַד עֲלָמִין • תְּקִיפִין שְׁלֹשִׁין לְאַתְעִינָא •
 תְּלַתִּין וְחַד בְּהַאי סֵטֵר וְתְלַתִּין וְחַד בְּהַאי
 סֵטֵר • וְכַל עֲלָמָא וְעֲלָמָא מְנִיָּה • מִתְּפָרֵשׁ
 לְאַרְף עֲלָמִין דְּכַסְפִּין לְעֵדוּנָא רַבָּה וְכַדָּא
 סְתִים בְּרִישָׁא דְדַקְנָא דְכְּלִיל תְּקִיפָא וְכְּלִילִין
 בְּהַאי א"ל וְעַס כָּל דָּא הָאֵי א"ל אֲתַכְפִּיא
 לְרַחְמִי • דְּרַחְמִי דְעֵתִיק יוּמִין אֲתַכְרֵל
 וְאַתְפִּשֵׁט בִּיהַי אֲמָאֵי עַד פּוּמָא • מִשּׁוּם
 דְּכַתִּיב דִּינָא יְתִיב • וְסִפְרִין פְּתִיחוּ • מָאֵי
 דִּינָא יְתִיב • יְתִיב לְאַתְרֵיהּ דְּלָא שְׂרֵטָא •
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב פְּלָא יוּעֵץ אַ גְּבוּר • א
 דְּהוּא גְּבוּר • וְאַתְכַּסֵּס בְּדַקְנָא קְדִישָׁה
 דְעֵתִיק יוּמִין וְרִזָּא דְכַתִּיב מִי אַל כְּמוֹךְ
 בְּעֵתִיק יוּמִין • אֲתַמַּר בְּתַקוּנָא קְדַמָּא
 דְדַקְנָא קְדִישָׁא עֲלָהָה :

עֲלָמָא קְדַמָּא דְנִפְיָא מִתְּקוּנָא קְדַמָּא
 שְׁלִיט וְנַחֲתִית וְסִלִּיק לְאַרְף אֲלָפִין
 וְרַבּוּנָא רַבְּבִין מָאֵרִי הֲרִיסִין • וּמְנִיָּה
 מִתְּאַחַדִּין בְּקַסְטָא דְעִזְקָא רַבָּא :

עֲלָמָא הֲנִינָא דְנִפְיָא מְהַאי תְּקוּנָא •
 שְׁלִיט וְנִפְיָא • וְנַחֲתִית וְסִלִּיק לְשַׁבְעָה
 וְחַמְשִׁין אֲרָף דְרַגִּין מָאֵרִי דִיבְכָה •
 וּמִתְאַחַדִּין מְנִיָּה לְאַכְפִּיא בְּקוּדְלָא בְּחוּרָא :
 עֲלָמָא תְּלִיתָא דְנִפְיָא מְהַאי תְּקוּנָא •
 שְׁלִיט וְנַחֲתִית • וְסִלִּיק לְשֵׁתָא וְתִשְׁעִין
 אֲלָפִין מָאֵרִי דִי לְלָה • וּמִתְאַחַדִּין מְנִיָּה
 כְּבוּסִיטָה לְקוּסְטִירָא • וּמְהַאי תְּקוּנָא
 מִתְכַּפִּין כְּלָהוּ וּמִתְכַּסְמִין בְּמִרְיָא דְדַמְעִין
 דְּמִתְכַּסְמִין בִּימָא רַבָּא • מָאֵן חַמִּי תְּקוּנָא
 דָּא דְדַקְנָא קְדִישָׁא עֲלָהָה יְקִירָא דְלָא
 אֲכַסִּף מְנִיָּה • מָאֵן חַמִּי טְמִירוּתָא דְקוּצִין
 דְשַׁעְרֵי דְתִלִּין מְהַאי סְבָא יְתִיב בְּעֵטְרָא
 דְעֵטְרִין • עֵטְרִין דְכָל עֵטְרִין • עֵטְרִין דְלָא
 אֲתַכְרֵלוּ בְּעֵטְרִין • עֵטְרִין דְלָא כְּשָׂאֵר
 עֵטְרִין • עֵטְרִין דְעֵטְרִין דְלַתְּתָא מִתְאַחַדִּין
 מְנִיָּה • וּבְגִין כֶּךָ הֲנִי תְּקוּנִין • אֲנוּן תְּקוּנִין
 דְלַתְּתָא מְנִיָּה מִתְאַחַדִּין • תְּקוּנִי דְאַתְתַּקֵּן
 דְאַצְטְרִיד לְאַתְבְּרָא מָאֵן דְבַעֵי בְרַכָּה •
 דְכָל תְּקוּנִין דְאַתְתַּקֵּן • בְּקַבְלֵיהוּן בְּרַכָּאֵן
 מִשְׁתַּכְּחִין • וְאַתְעֵבִיד מְהַאי דְאַתְעֵבִיד •

כלא כליר בהני תקונין • כלא זקפן
 לקבלי תקונין דמלכא תקיפא עתיקא
 סתימא דכלא • וכלהו אתבסמן מתקונין
 אלין • תאנא אי עתיק דעתיקין קדישא
 דקדישין • לא אתתקן באלין תקונין • לא
 אשתכחו עלאין ותתאין • • וכלא הוי כלא
 הוי • ותניא עד כמה זהירין אלין תקוני
 דדקנא עד תליסר • וכל זמנא דתליסר
 אלין משתכחין • זהירין אלין דלתתא
 וכלא בחשבנא דאלין תליסר • אשתכח
 דקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא • כלא
 בחד איהו • טמירא ויקירא • ובגין דאיהו
 יקירא וטמירא מכלא • לא אדכר ביה
 באתר דאורייתא ולא אתגליא • ומה דקנא
 אתגליא • דקנא דכהנא רבא עלאה •
 ומהאי דקנא נחית לדקנא דכהנא רבא
 דלתתא • דקנא דכהנא רבא בתמניא
 תקונין • דלתתקן • ובגין כך תמניא תקונין
 דכהנא רבא כד משחא נחית על דקניה
 הדיא הוא דכתיב בשמן הטוב על הראש
 יורד על הזקן ומנא לן • דכתיב שבת

אחים גם יחד • גם לרבות כהן גדול
 דלתתא • דכר זמנא דכהנא רבא
 דלתתא משמש בכהונא רבא • כביכול
 כהן גדול דלעיקא משמש בכהונא רבא •
 דא תקונא חד דדקנא דעתיק סתימא
 דכלא • אמר ליה רבי שמעון יאות אנת
 רבי יצחק למחמי ביקרא דתקוני דדקנא
 וסבר אפי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין •
 זבאה חולקך וזבאה חולקי עמכון בעלמא
 דארתי • תקונא תנינא • מתתקן
 שערא מרישא דפומא עד רישא אחרא
 דפומא בתקונא שקיל • קום רבי חזקיה
 וקאים בקיומך • ואוקיר יקרא דתקונא דא
 דדקנא קדישא • קם רבי חזקיה שארי
 ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו מי גרם
 שאני לדודי משום דעלי תשוקתו •
 מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא
 דבוצינא עלאה • נהיר וסליק לתלת מאה
 וחמשא ועשרין עיבר • וחד חשוד הורה
 אתסחי בההוא נהורא • כמאן דאתסחי
 בההוא נהורא עמיקא דמימיו מתפלגין

ונהירין ונגדין לכל עיבר ממרה דעלוי •
 וסליק ריהוא נהורא בשפתא דימא עלאה
 עמיקא • דכל פתחין שבין ויקירין כההוא
 פתחא אתפתחן • אנא שאיל מהם פשרא
 דחמית • פתחו ואמרו נושא עון חמיתא
 אמר דא הוא תקונא תנינא • יתיב • אמר
 רבי שמעון האדנא אתקשר עלמא •
 בריך אנת רבי חזקיה לעתיקא דעתיקין •
 אמר רבי שמעון פלהו בוצינן חברין
 דאתין בהאי עזקא קדישא • אסהדנא
 עלי שמיא עלאין דעלאין • וארעא קדישא
 עלאה דעלארה • דאנא חמי השתא • מה
 דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא
 תנינא לטורא דסיני דאנא חמינא אנפאי
 נהירין כנהורא דשמישא תקיפה דזמין
 למיפק באסותא לעלמא • דכתיב וזרחה
 לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
 ועוד דאנא ידענא דאנפאי נהירין ומשה
 לא ידע ולא אסתבר • הדא הוא דכתיב
 ומשה לא ידע כי קרן עור פניו • ועוד
 דאנא חמי בעיני תלסר מכירן גליפין קמאי

ונהירין כבוצנין • וכד אתפרש כל חד מניהו
 מפומכון • אסתלק ואתתקן ואתעטר
 ואתטמר בטמירותא דתקונוי דדקנא וכל
 אחרנין אשתארן • ובעוד דכל חד מתפרש
 בפומיכו • נהיר ואתעטר ויתיב כמלכא
 בגו חליה • וכד אסתיים לאתפרשא • סליק
 ואתעטר בעטרה קדישא • ואתתקן
 ואתטמר ויתיב בתקונוי דדקנא קדישא •
 וכן לכל חד וחד • אזררו חברין קדישין
 דהא פקיומא דא לא יהא עד דייתי מלכא
 משיחא • קום רבי חזקיה תנינות • ואוקיר
 תקונא תליתאה דדקנא קדישא •
 תאנא עד לא קם רבי חזקיה • קלא נפק
 ואמר אין מדאך אחד עושה שתי
 שליחיות • אתרגיש רבי שמעון ואמר •
 ודאי כל חד וחד באתריה • ואנא ואלעזר
 ברי ורבי אבא אשתלים שלימתא עלאה
 קום רבי חייה • קום רבי חייה פתח ואמר
 ואומר אהה יי אלהים הנה לא ידעתי דבר
 כי נער אנכי • וכי ירמיה לא הוה ידע
 למדלא • והא כמה מדולין נפקו מפומוי

עד לא אמר דא • והוא אמר מלה כדביבא
 דכתיב הנה לא ידעתי דבר • אלא חס
 ושלום דאיהו אמר על דא אלא הכי תאנא
 מה בין דבור לאמירה • אמירה הוא דלא
 בעי לארמא קלא • דבור בעי לארמא קלא
 ולאכרזא מלין • דכתיב וידבר אלהים את
 כל הדברים האלה לאמר • ותאנא כד
 עלמא שמעו ההוא דבור • וכל עלמא
 אזדעזעו • ובגין כך כתיב וידבר ודל
 כתיב ויאמר • אוף הכא כתיב הנה לא
 ידעתי דבר • לאכרזא מלה ולאוכתה
 ברוח קדשא לעלמא • אי הכי הא כתיב
 וידבר • אר משה לאמר • אלא מאן הוא
 נביאה עלאה כמשה דלא זכה בר נש
 כותיה • דהוא שמע דבור בהכרזה • ולא
 דחיל ולא אזדעזע ושאר נביאים אזדעזעו
 אפילו באמירה ודחילו בדחילו ותאנא
 תקונא קדמאה דדקנא ותנינא לאתבא
 לתליתאה דכתיב הן כל אלה יפער אל
 פעמים שלש עם גבר •

תקונא תליתאה מאמצעיתא דתחורת

חוטמא מתחורת חרין נוקבין גפיק
 חד ארחה ושערא אתפסק בההוא ארחה
 אמאי אתפסק • משום דהאי ארחה אתתקן
 לאעברא ביה • ובגין כך יתיב תחורת
 נוקבי חוטמא האי ארחה ושערא דל
 אתרבי בהאי ארחה משום דכתיב ועובר
 על פשע למיהב אעברא עד פומא קדישא
 דיימא סרחתי תאנא כמדה ערקיסאורת
 מחבאן לההוא פומא ודל אתגלי לחד
 מניהו • דהא אסתלק ואתעטר ידיע ולא
 ידיע • תאנא בצניעותא דספרא מרהו
 דכתיב פשע זכו עובר • לא זכו פשע •
 האי בזעיר אנפין מרה בין האי להאי •
 בזעיר אנפין כד נחית ההוא ארחה מתחורת
 נוקבי חוטמוי כתיב ויחר אף • כס וילך
 מאי וילך דנפיק רוחא דרגזא מאינון
 נוקבי ומאן דאשכח קמיה אזיר ודל
 אשתכח דרא הוא דכתיב כי רוח • נשבה
 בו • באריך אנפין כתיב ועובר על
 פשע וכתיב ורוח עברה ותטדרם • ותאנא
 הכא כתיב עובר על פשע בההוא ארחה

התם ועבר יי לנגוף את מצרים וזכאה
 חולקיה דמאן דזכי להאי ודא הוא
 תקונא תליתאה דדקנא קירא קדישא
 עלאה עתיקא דעתיקי אמר רבי שמעון
 ודאי קדישא בריך הוא יסגי לאוטבא לך
 ויהדי לאגנא ערך ותאנא מאי דכתיב
 שוש אישיש ביי בעתיק יומין אתמר דהא
 הוא תדוּתא דכלא רתאנא בשעתא
 דאתגלי האי ארחא דדקנא דעתיק יומין
 ככהו מארי דיכבא וילדה ומאריהון דדינא
 סתימין ושתיקין ולית דפּתח פּטרא
 לאבאשא משום דהאי ארחא אתגליא
 דתקנא ומראי מאן דאחיד ואזדר
 לשתקאה להאי ארחא רשים דהוא
 סימנא דעתיקא קדישא :

תקונא רביעאה מתתקן שערא תחורת
 פומא מרישא חדא לרישא חדא
 הדא הוא דכתיב לשארית נחלתו כמה
 דאת אמר ונשאת תפלה בעד השארית
 הנמצאה הנמצאה ממש שארית דכתיב
 שארית ישראל לא יעשו עולה :

תקונא חמישא נפיק ארחא אחרא
 מתחות פומא הדא הוא דכתיב לא
 החזיק לעד אפּו קום רבי יוסי קם רבי
 יוסי פתח ואמר אשרי העם שככה לו אשרי
 העם שיי אלהיו אשרי העם שככה לו
 מהו שככה לו כמא דאת אמר וחמת
 המלך שככה שכך מרוגזיה דבר אחר
 שכך ברוגזיה הדא הוא דכתיב ואם
 ככה את עושה לי הרגני נא הרוג דא
 הוא דינא דדיני אשרי העם שיי אלהיו
 רחמי דרחמי דבר אחר שככה שמא
 דכדיל כל שמהן וקדישא בריך הוא מעבר
 רוגזיה ואנח ביה לזעיר אנפין ומעביר על
 כל אינון דלבר דרתניא ארחא עלאה
 דדקנא קדישא דאיהו נחית תחות נוקבי
 דחוטמא דעתיקא והאי ארחא דלתתא
 שקירין אנון בכלא דא לעילא ודא
 לתתא לעילא עובר על פשע דתתא לא
 החזיק לעד אפּו ותנינן לא החזיק דדא
 אית אתר למיתב כמה דלעלא יהיב אתרא
 לאעברא כך לתתא יהיב אתרא לאעברא :

תאנא בכל אתר דבהאי עתיקא טמירא
 דכלא ארחא אתגליא טב לפכהו
 דלתתא דהא אתחזי עיטא למעבד טב
 לכלא מאן דסתים ורא אתגליא לית
 עיטא ולית מאן דידע ליה אלא הוא
 בלחודוי כמה דעדן עלאה לית רידע ליה
 אלא הוא עתיקא דעתיקי ועל האי כתיב
 מה גדרו מעשיך מאד עמקו
 מחשבותיך אמר רבי שמעון יתתקנון
 עוברך לעלמא דאתי מעם עתיקא
 דעתיקין :

תקונא שתיתאה מתתקן שיערא וסליק
 מדרע לעיקא וחפי תקרובתא
 דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעיקא
 ונחירת שיערא לרישא דפתחא דארחא
 תתאה דפומא קום רבי ייסא ואתקין
 תקונא דא קם רבי ייסא פתח ואמר
 וחסדי מאתך לא ימוש וכתיב ובחסד
 עולם רחמתיך הני קראי קשין אהרדי
 ורא אקשו דתנינן אית חסד ואית חסד
 אית חסד דלגו ואית חסד דלבר חסד

דלגו הא דאמרן דעתיקא דעתיקין והוא
 סתים בסטרא דא דדקנא דאקרי פאת
 הזקן ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא
 משום האי חסד דלגו דעתיק יומין ובגין
 כך בכחן דלתתא כתיב ביה לא יקרחה
 קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו
 מאי טעמא בגין דלא לחבלא ארחוי
 דחסד דעתיקא דכהן מסטרא דא קא
 אתי ותאנא בצניעותא דספרא בכלא
 אצטריך חסד לאתרבאה ולמבני ולא
 לקטעא ליה ולא לאשתצאה מעלמא
 והאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש
 חסד דעתיק יומין ובחסד עולם רחמתיך
 חסד דאקרי חסד עולם והאי הוא אתרא
 דזעיר אנפין דכתיב אמרתי עולם חסד
 יבנה והאי חסד דעתיק דעתיקין הוא
 חסד דקשוט וחסד דקשוט לאו בתי גופא
 אתמר אלא בחיי דנשמתא ובגין כך
 כתיב כי חפץ חסד הוא דא הוא תקונא
 שתיתאה דדקנא יקירא דעתיק דעתיקי
 תקונא שביעאה פסיק שיערא ואתחזון

תרין תפוחין • בתקרוכתא דבוסמא
 שפירן ויאן למחזי פתח רבי שמעון ואמר
 כתפוח בעצי היער וגו' מה תפוח זה כליל
 בתלת גוני • כך קדשא בריך הוא תרין
 תפוחין כליל שתא גוני ותרין תפוחין
 אלין דאנון תקונא שביעאה • אנון כללא
 דכל שתא תקונין דאמינא • ובגניהון
 אתקיס באור פני מלך חיים ותאנא מהני
 תפוחין נפקין חייך לעלמא • ומחזין חירו
 לזעיר אנפין כתיב יאר יי פניו אליך •
 וכתיב באור פני מלך חיים • באור פני מלך
 אלין אנון תרין תפוחין דתקרוכתא
 דבוסמא דאמינא • יאר יי פניו אליך • פנים
 דלבר דכר נהירין מתברך עלמא ותאנא
 כל זמן דהני בוציני דלבר נהירין כל עלמא
 מתברך • ודא אשתכח רוגזא בעלמא •
 ומה אי הני דלבר כך תרין תפוחין דנהירין
 תדירא • דחדאן תדירא • על אחת כמה
 וכמרו תניא כד אתגלין תרין תפוחין אלין
 אתחזי זעיר אנפין בחדותא • וכל אנון
 בוצינין דלתתא בחדותא • וכך אנון

דלתתא נהירין • וכל עלמין חדאן • ושלמיין
 מכל שלימותא וכללא חדאן ונהירין
 וכך טיבו לא פסיק כלהו אתמלין בשעתא
 חדא • כלהו תראן בשעתא חדא • תא
 חזי פנים דלבר אית זמן דנהירין ואית זמן
 דלא נהירין • ובגין כך כתיב יאר יי פניו
 אליך • יאר פניו אתנו סלה • מכלל דלא
 הוי תדירא אלא כד אתגלין תפוחין
 דלעילא תאנא אלין תפוחין דסתימין
 נהירין וחורין תדירא • ואנון נהירין דלתת
 מאה ושבעין עיבר • וכך שתא תקונין
 קדמאין דבדקנא • ביה כלילין • הדא הוא
 דכתיב ישוב ירחמנו • ישוב מכלל דזמנין
 טמירין וזמנין אתגלין • הכא הוא ישוב
 ירחמנו • ובהאי דלתתא הוא ואמת דא
 הוא תקונא שביעאה • דכליל שיתא בתרין

תפוחין דבעתיקא דעתיקין :

תקונא תמינאה • נפיק חד חוטא דשערי
 סוחרניה דדקנא • ותלין בשקולא
 עד טבורא • קום אלעזר ברי אתקין תקונא
 דא • קם רבי אלעזר בריה פתח ואמר •

הכל תלוי במזל • ואפילו ספר תורה
 שבהיכל • מלה דא אוקימנא בספרא
 דצניעותא • והכא אית לאסתכרא • וכי
 הכל תלוי במזל • ותנינן ספר תורה קדש •
 ונתתקו קדש וההיכל קדוש • וכתיב וקרא
 זה אל זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש •
 הא תלת אנון • וספר תורה לקבליהון •
 נרתקו קדש • וההיכל קדש • והוא קדוש •
 והתורה נתנה בשלש קדושות • בשלש
 מעלות • בימים שלשה • ושכינה בשלש •
 לוחות • וארון • והיכל • והכל בספר תורה
 תליא • ואיהו תליא במזל • וכתיב ומאותות
 השמים אל תחתו • מאן דאיהו בקדושות
 הללו • דהווי תליא במזלא אלא הכי
 אוקימנא בספרא דצניעותא • האי חוטא
 יקירא קדישא דכר שיערי דדקנא תלין
 ביה • אתקרי מזל מאי טעמא • משום
 דכל קדשי קדשין דקדשיא בהאי מזלא
 תלין • וספר תורה אף על גב דאיהו קדוש
 לא חל עליה עשר קדושין עד דעייל להיכל
 כיון דעייל להיכל • אתקרי קדוש בעשר

קדושות כגונא דלעילא דלא אתקרי
 היכל אלא כד אתחברן עשר קדושות •
 ותאנא הכל תלוי במזל • דאיהו האי
 חוטא יקירא קדישא דכר שיערין תלין ביה •
 אמאי אתקרי מזל משום דמניה תלין מזלי
 ומזלי מניה עדאין ותתאין • ובגין כד איהו
 תליא וביה תלין כל מלי דעלמא • עדאין
 ותתאין • ואפילו ספר תורה שבהיכל
 דמתעטר בעשר קדושות • לא נפיק
 מכלליה עם שאר קדושין • וכדהו תלין
 בהאי ומאן דחמי להאי תקונא אתכבשן
 חוביהון מקמיה ומתכפין • הדא הוה
 דכתיב יכבוש עונותינו • אמר ליה רבי
 שמעון בריך ברי דקדשא דקדישין
 עתיק מכלא :

תקונא תשיעאה • מתערבין שיערי עם
 אנון שיערי דתלין • ודא נפקין
 דא עם דא • קום רבי אבא • קום רבי
 אבא ואמר אלין שיערי דמתערבין עם אנון
 דתלין • אקרון מצולות ים • משום דנפקי
 ממותרי מוחא • ומהאי אתרא רמיו כל

מארי דתבעין חובי דבני נשא ומתכפין
 אמר רבי שמעון בריה דרבי תהא לעתיק יומין:
 תקונא עשיראה נחתין שערי תחות דקנא
 וחפין בגרונא תחות דקנא קום
 רבי יהודה קם רבי יהודה פתח ואמר
 ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני
 פחד ונזי מפני פחד וי הא אתידע
 דמאן דאיהו לבר פחד ואתקרי
 ומהדר גאונו אנון שערי דתחות דקנא
 ואתקרון הדר גאונו תרי תקונא
 עשיראה תתן אמת ליעקב:

ותקונא חד סר דלא נפקי נימא מן נימא
 חסד לאברהם:

תקונא דתריסר דלא תלין שערי עד פומא
 ופומא אתפני מכל סטרין ויאן
 שערי סחור סחור ליה בגין דלא
 אשתבח טרחותא כמה דאצטריך
 טרחותא במאי קא מיירי דינא באתר
 דינא טרחותא אשתבח וכי שערי דדקנא
 טרחא אנון או דינא אנון והא כלא רחמי
 אתחזון אלא דלא ארטרח בישובא

דרוחא דזעיר אנפין דתאנא מהאי פומא
 קדישא עלאה קדש קדשים נשבא רוחא
 מאי רוחא רוחא דאתרק ביה
 דמתלבש ביה זעיר אנפין ומהאי רוחא
 מתלבשין כר אנון דלתתא וכד ההוא
 רוחא נפיק ארפרש לתלתין ושבעה
 אלף עיבר ואתפשט כל חד בלחודוי
 דאתריה וכד מאן דאתחזי דאתלבשא
 מניה אתרבש ועל דא שערין ליה
 אשתכחו על פומא קדישא משום
 דרוחיה נפיק ורא בעי מרה אחרא
 דאתערבא ביה ולקרבא בהדיה ורא
 הוא טמירותא דפלא דלא אתרבק לא
 לעידא ולא לתתא והוא סתים בסתימא
 דסתימין דלא אתידע דא הוא דלא
 אתתקן ורא הוה ביה תקונא ובגין
 כך רוחא דנפיק לבר מההוא דלבר
 ומתלבשין ביה נביאי מהימני אתקרי פי
 וי אבר בהאי עתיקא דעתיקין לא
 אתפרש ולית מאן דידע רוחיה בר איהו
 ובגין כך שערין שקירין סוחרניה דפומא

ופומא אתפני מפר סטרוי * ובהאי
אתרחיצו אבהתנא לאתלבשא בהאי
רוחא דמתפשט לכמה עיברין * באתר
דכל שערי שקילין בסוחרנוי * ודא הוה
תקונא קדישא עלאה דתריסר * דמכאן
אשתלשלו תריסר תחומין לעילא * תריסר
תחומין לתתא * תריסר תחומין לתריסר
שבטי אבהתא * הדא הוא דכתיב אשר
נשבעת לאבותינו :

תקונא דתליסר * תלין שערי דתחות דקנא
מכאן ומכאן * ביקרא יאה * וביקרא
שפירא * וחפיין עד טבורא ולא אתחזיין
מאנפי תקרובתא דבוסמא בר אנון תפוחין
שפירין חורין * אמר רבי שמעון זבארה
חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא
קדישא עלאה דאנן ביה * זבארה חולקיה
בעלמא דין ובעלמא דאתי * דאנן יתבין
בקדושא עלאה * אשא עלאה אסחר לן
והא כל תקונין עלאין דדקנא קדישא
אתתקנו ואתעטרו ואסחרו לדוכתיהו *
והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה

דביה אחידן כלא * בלהו מתכספין למזקף
רישא לקבליה * מניה תלין כל אנון
דבזעיר אנפין אחידן * מניה תלין עלאין
ותתאין * וכל גנוזין עלאין ותתאין גנוזין
ביה וביה כלין * ואיהו מזלא דמתזרי
מניה כלא * דא הוא תקונא שלימתא
דאשלים לכל תקונין * דא אשלים לכלא :
תאנא אלין תקונין אקרון * ימי קדם יומין
קדמאין דקדמאי * ואנון דאשתכחו

בזעיר אנפין אקרון * ימי עולם * ותאנא
אלין ימי קדם * בלהו מתתקנן בתקונא
דדקנא דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין
והאי דתליסר כלין להון כמה דאתמר
ודא * יומא לא אתכליל בהדיהו * אלא
הוא כלין כלא * ובההוא זמנא דאתער
עתיק יומין בתקונין דלעילא * וההוא
אתקרי יום אחר דביה זמין לאוקיר דקניה
הדא הוא דכתיב יום אחר הוא יודע ליי *
הוא בלחודוי יתיר מכלא * הוא דכליל
כלא * הוה דלא אתקרי בשמא ידיעא
דתנינן באתר דאית יום אית לילה * דלית

יום בלא לילה • ומשום דההוא זמנא זמן
 יהא דיקרא דדקנא והוא בלחודוי ישתבח
 לא אתקרי לא יום ולא לילה • דלית יום
 אקרי אלא מסטרא דילן • ולית לילה
 אקרי אלא מסטרא דילן • ומשום דהאי
 תקונא כליל בלא • לא אתיידע ולה
 אתחזי מניה • ומניה נגיד משחא דרבותא
 לתליסר עיבר מבוועין לכל אנון דלתתא
 דנהירין כההוא משחא • בתליסר תקונין
 אדין אתתקנא דקנא קדישא עלאה •
 ואלין תקונין דבהאי דקנא מתתקנן ונחתן
 לכמה עיבר • ולא אתחזון היך מתפשטין
 והיך נפקין • מכלא אסתמו ומכלא
 אתטמרו • לית דידע אתר להאי עתיקא
 בפשיטותא דילהון כלהון כלילן כמה
 דאתמר אתיידע ולא אתיידע • טמיר
 ולא טמיר עליה אתקרי אני • הוא שמי
 וכבודי לאחר לא אתן • ובתיב הוא עשנו
 ורא אנחנו • ובתיב ועתיק יומין יתיב •
 באתריה יתיב ולית דידע ליה • יתיב ולא
 שכיח ובתיב אודך על כי נוראות נפלאתי •

אמר רבי שמעון לחבריי • כד אתפרים
 פריסא דא דאתון חמאן עלנא • אנא
 חמינא דנחתו כל תקונין בגוה ונהירו
 באתר דא • וחד פרוכתא בוצינא דקדשא
 בריך הוא פריסא בארבע סמכין לארבע
 עיבר • סמכא חד הוה יתיב מתתא
 לעילא • וחד מגרופיא בידיה • ובמגרופיא
 ארבע מפתחן שנינן מכל סטרוי ומתאחדן
 בפרסא • ונחתין לה מעילא לתתא וכן
 לסמכא תנינא ותליתאה ורביעאה • ובין
 סמכא לסמכא אחידן תמניסר רגלי דסמכי
 ומתנהירין בבוצינא דגריפא כההוא
 פריסא • וכן לארבע עיבר • וחמינא אדין
 תקונין דנהירין עלה והווי מחבאן מלי
 דפומנא לאתעטרא ולאסתלקא כל חד
 באתריה וכד הווי מתתקנן מפומנא • כל
 חד וחד סליק ואתעטר ואתתקן כההוא
 תקינא דאתתקן הכא מכל פומא דחד מנן
 ובשעתא דחד מנן פרתח פומא לתקנא
 כההוא תקונא • ההוא תקינא הוה יתיב
 ומחכה למדה דנפיק מפומיכון וכדין סלקא

בדוכתיה ואתעטר וכל סמכין מכאן
 ומכאן חדאן על דשמעין מה דלא ידעו
 וציתין לקליבון כמה דתיבין קיימין הכא
 בגניבון זכאין אתון לעדמא דאתי
 דכלהו מלי דנפקי מופמיבון כלהו מלין
 קדישין מלי בשרן דלא סטאן לימינא
 ולשמאלא וקדשא בריך הוא חדי למשמע
 וציית להני מלי עד דהוא אנמר דינא די
 לעדמא דאתי תמרון זמנא אחרא כל הני
 מלי קדישין עליבו כתיב וחכך כיון
 הטוב הולך לרודי למשרים דובב שפתי
 ישנים מאי דובב שפתי ישנים דאפילו
 לעדמא דאתי מרחשן שפוותייכו אורייתא
 קמיה השתא אתתקנו ואתכונו דעתא
 דמתקן תקונוי דזעיר אנפין היך יתתקן
 והיך יתלבש בתקונוי מתקוני עתיק יומין
 קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא
 מפלא דהשתא חובתא עליבו למגור
 דינא קושטאה יאה ושפירא ודאתקנא
 כל תקונין על פורייהון תקוני דזעיר
 אנפין מתקוני דאריך אנפין אתתקנו

ואתפשטו תקונוי מכאן ומכאן כחיוו דבר
 נש ומשרפא ביה רוחא דטמירא דכל
 טמירין בגין למיתב על כורסייא דכתיב
 ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו
 מלמעלה כמראה אדם דכליל כל דיוקנין
 כמראה אדם דכליל כל שמהן כמראה
 אדם דביה סתימין כל עלמין עדאין ותתאין
 כמראה אדם דכליל כל רזין דאתאמרו
 ואתתקנו עד לא אברי עדמא ואף ער
 גב דלא אתקיימו :

התאנא בצניעוריא דספרא עתיקא
 דעתיקין עד לא זמין תקונוי באני
 מלכין כנס מלכין ומשער מלכין ודא הו
 מתקיימי עד דדחי לון ואצנע לון לבתר
 זמנא דרא הוא דכתיב ואדה המלכים
 אשר מלכו בארץ אדום בארץ אדום
 באתר דכל דיגין מתקיימין תמן ופלרו
 לא אתקיימו עד דרישא חוורא עתיקא
 דעתיקין אתתקן כד אתתקן תקין כל
 תקונין דלתתא תקין כל תקונין דעדאין
 ותתאין מכאן אוליפנא כל רישא דעמא

דלא אתתקן הוא בקדמיתא • לית עמא
 מתתקנא • ואי איהו מתתקן כלהו מתתקן
 ואי איהו לא מתתקן בקדמיתא • לא
 יכלין עמא לאתתקנא • מנלן מעתיק יומין •
 דעד לא אתתקן הוא בתקונו • לא
 אתתקנו כל אינון דבעו לאתתקנא • וכלהו
 עלמין אתחרבו • הדא הוא דכתיב וימלוך
 בארום בלע בן בעור וימלוך בארום
 רזא חדא הוא • אתר דכל דינין מתקטרין
 תמן ותלין מתמן • בלע בן בעור • תאנא
 הוא גזרת דינא תקיפא דתקיפין •
 דבגיניה מתקטרין אלף אלפין מארי
 דיבבה וילדה • ושם עירו דנהבה • כלומר
 דין הבה • כמה דאת אמר לעלוקה שתי
 בנות הב הב כיון דסליק לאתישבא ביה
 לא קאים ולא הוה יכול למיקם וכלהו
 עלמין אתחרבו • מאי טעמא • משום דאדם
 לא אתתקן • דתקונא דאדם בדיוקניה
 כליד פלא ויכיר • כלא לאתישבא ביה
 ובגין דתקונא דא דאדם לא אשתכח • לא
 יכולו למיקם ולאתישבא • ואתבטלו •

ואתבטלו סלקא דעתך • והא כלהו
 באדם אתכלילין • אלא אתבטלו
 ואסתלקו מהווא תקונא עד דייתי תקונא
 דאדם וכר אתא האי דיוקנא אתגלפו
 כלהו ואתחזרו לקיומא אחרא מנהון
 אתבסמו ומנהון לא אתבסמו כלל • ואי
 תימא והא כתיב וימת וימת • דאתבטלו
 דגמרי • לאו דכתיב אלא כל מאן דנחית
 מדרגא קדמאה דהוה ביה • קארי ביה
 מיתה • כמה דאת אמר וימת מלך מצרים
 דנחת מדרגא קדמאה דהוה קם ביה •
 וכיון דאתתקן אדם אתקרון בשמהן
 אחרנין ואתבסמו בקיומא ביה • וקיימין
 בדוכתייהו וכלהו אקרון בשמהן אחרנין
 מן קדמאין • בר ההוא דכתיב ביה ושם
 אשתו מהיטבאל פת מטריד בת מי זהב
 מאי טעמא • משום דהני לא אתבטלו
 כשאר אחרנין משום דהוה דבר ונוקבא
 כהאי תמרא דלא סלקא אלא דבר ונוקבא
 ובגיני כך השתא דאשתכחו דבר ונוקבא
 לא כתיב בהו מיתה כאחרנין ואתקיימו •

אבר לא אתי'שכו • עד דאתתקן דיוקנא
 דאדם • ופי'ן דאתתקן דיוקנא דאדם
 אתחזרו וארתקיימו בקיומא אחרת
 ואתי'שכו :

תאנא בד סליק ברעותא דרישא חורא
 למעבר יקרא יקריה • תקין
 וזמין • ואפיק מבוצינא דקרדינותא חד
 ניצוצא • ואתפשט לתלת מאה ושבעין
 עיבר • וניצוצא קאים • ושאר' נפיק
 אוירא דכיא ומתגלגלא • אתפשט ונפיק
 חד גולגלתא תקיפא • לארבע סטרין •
 וברהאי אוירא דכיא אשתאיב נצוצא
 ואתאחד וכליל ביה • ביה סלקא דעתך
 אלא אתטמר ביה • ובגין כך האי גולגלת'
 אתפשט בסטרוי • והאי אוירא הוא טמיר
 דטמרין דעתיק יומין ברוחא דגניז • בהאי
 גולגלתא אתפשטו אשא מסטר חד ואוירא
 מסטר חד • ואוירא דכיא קאים עליה
 מהאי סטר ואשא דכיא קאים מהאי סטר
 מאי אשא דכא • אלא לאו הוא אשא •
 אבל נצוצא דא דאתכליל באוירא דכיא •

נהיר למאתן וישבעין עלמין • ודינא מסטרוי
 אשתכח • ובגין דהו' גולגלתא
 אתקרי גולגלתא תקיפא • בגולגלתא
 דהו' יתבין תשעה אלפי רבוא עלמין •
 דנטלין עלוי וסמכין עלוי • בהאי גולגלתא
 נטיף טלא מרישא חורא דאתמלי מניה
 תדיר • ומהאי טלא דאנער מדישיה • זמנין
 מתיא לאחיאה • והוא טלא דאתכליל
 בתרי גוני • מסטרא דרישא חורא חור
 בגויה דכליל כלהו חורי • אבל בד אתישבן
 בהאי רישא דזעיר אנפין • אתחזי ביה
 סומקא • כהאי בדולחא דאיהו חור
 ואתחזיא גונא סומקא בגונא חורא • ובגין
 כך כתיב ורבים מישני אדמת עפר יקיצו
 אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון
 עולם • לחיי עולם בגין דאתחזיאו לההוא
 חורא דאתי מסטרא דעתיק יומין אריכא
 דאנפין • לחרפות לדראון עולם • בגין
 דאתחזיאו • לההוא סומקא דזעיר אנפין
 וכלא כליל בההוא טלא • דהוא חורא
 דכתיב • כי טל אורות טלך • אורות תרין

וזה הוא טלא דנטיף • נטיף כל יומא
 לחקלא דתפוחין בגוני חורא וסומקא •
 האי גולגלתא אנהיר בתרי גוני • להאי
 סטר ודהאי סטר • ומהאי אוירא דכניא
 אתפשטו אנפוי למאה וחמשין רבוא
 עלמין • ובגין כך אתקרי זעיר הנפין •
 ובשעתא דאצטריך אתפשטו הנפוי
 ואריבין בהווא זמנא • בגין דאשגח
 באנפוי דעתיקא דעתיקין וחיים לעלמא •
 ומרהאי גולגלתא נפיק חד עיבר לכל
 אנון דלתתא • ויהבין אגר חורתא לעתיק
 יומין כד עאלין בחושבנא תחות שרביטא
 ולקבר דא בקע לגולגלת לתתא כד
 עאלין בחושבנא • והאי בקע אגר חורתא
 אשתבח מניה לעתיק יומין •

בחדלי דגולגלתא • תלת חללין אשתבחו
 דשריא מוחא בהו • וקרומא דקיק
 חפייא עליהו • אבל לא קרומא קשישא
 סתימא בעתיק יומין • ובגין דא האי מוחא
 אתפשט ונהיר לתלתין ותרין שבילין •
 הדיא הוא דכתיב ונהר יוצא מערן •

ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא
 שריא • מחללא חד מתבקע חד מבוועא
 דארבע סטרין • ונפיק מההו מוחא דשריא
 בהאי חללא • תלתין ותרין שבילין רוחין
 דחכמתא •

מחללא תניינא מתבקע ומתפשט חד
 מבוועא אחרא • ומתפתחין חמשין
 תרעין • מאלין חמשין תרעין • אתאחדן
 חמשין יומין דאורייתא • חמשין שנין
 דיובלא • חמשין אלף דדין דזמין קדשא
 בריך הווא לאתבא רוחיה ליה
 ולשריית ביה •

מחללא תליתאה • נפקין אלף אלפין
 אדרין ואכסדרין • דדעתא
 שריא עליהו ודרי בהו • והאי חללא שרי
 חלליה בין האי חללא ובין האי חללא •
 ואתמל"ין מתרין סטרין כד אנון אדרין •
 הדיא הוא דכתיב ובדעת חדרים ימלאו
 ואלין תלת מתפשטין בכל גופא להאי
 סטרא ולהאי סטרא • ובאנון אחיד כד
 גופא ואחיד בהו גופא מכל סטרוי • ובכל

גופא אתפשטן ואשתכחן :

תאנא בגולגלתא דרישא תלין אלה
 אלפי רבוא ורבוא רבבן קוצי דשערי
 אכמן ומסתבבין דא ברא ומתערבין
 דא ברא וליית חושבנא לנימין דכל קוצא
 וקוצא דאחידן ביה דכין ומסאבן
 ומכאז אתאחדן טעמי אורייתא בדכיא
 במסאבא בכל אנון סטרין דאנון דכין
 ובכל אנון סטרין דאנון מסאבן יתבין
 קוצי מסרתבבין ותקיפין מנהון שעיעין
 ומנהון תקיפין ובכל קוצא וקוצא יתבין
 נימין תלין על תלין מתדרהטן ותליין
 כגיבר תקיף מארי נצח קרבין בתקונא
 יאה בתקונא שפירא תקיפא רברבין
 ותקיפין הדא הוא דכתיב בחור פארזים
 מרתקנין קוצין דשערי ותליין תלין על
 תלין מהאי סטרא להאי סטרא על גולגלתא
 הדא הוא דכתיב קוצותיו תלתלים
 ותאנא יתבין תלי תלין משום דמשיבין
 ממבועין סגיאין דתלרת רהטי מוחא
 ממבועא דחללא חר דגולגלתא אתמשכו

שערי במשיכותא ומתעבדין תלין דתלין
 מכמה מבועין דאתמשכו מהאי חללא
 מחללא רגנינא נפקי חמשין מבועין
 ואתמשכו שערי מאנן מבועין במשיכותא
 ואתעבדין תלין דתלין ומתערבין בקוצין
 אחרנין מחללא תליתאה נפקי אלה
 אלפיין אדרין ואכסדראין ואתמשכו שערי
 במשיכותא מבלהו ובגין כך אנון קוצי
 תלין על תלין ובלהו משיבין דאתמשכו
 מתלרת חללין דמוחה דגולגלתא וכל
 אנון נימין וכל אנון קוצי תליין וחפיין
 לסטרא דאודנין ובגין כך כתיב הטה
 אלהי אזנך ושמע ובהאי תלין תלין
 ימינא ושמאלא נהורא וחשוכא רחמי
 ודינא וכל ימינא ושמאלא תלי בהאי
 ולא בעתיקא :

בפלגותא דשערי אתחזי חר ארחא דקיק
 דמתאחדא מההוא ארחא
 דעתיק יומין ומההוא ארחא אתפרשן
 שירת מאה ותליסר ארחין דאתפלגון
 בארחין דפקודי דאורייתא דכתיב כל

ארחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדתו
 תאנא בכר קוצא וקוצא מתאחדן אלף
 אלפין מארי דיבבה ויללה דתלין בכר
 קוצא וקוצא מאנון תקיפין ומאנון שעיעין
 מאריהון דמתקלא בגין כך אית מינא
 ואית שמאלא :

מצחא דגל גלתא אשגחותא דאשגחותא
 ורא מתגליא בר ההוא זמנא
 דצריבין חיבייא לאתפקדו ולעיינא
 בעובדיהון ותאנא כר אתגליא האי
 מצחא מתערי כל מאריהון דדינא וכל
 עלמא בדינא ארתמסר בר ההיא שעתא
 בד סריקו צלותהון דישראל לקמי עתיק
 יומין ובעי לרחמא על בנוי גלי מצחא
 דרעוא דרעוין ונהיר בהאי דזעיר אנפין
 ואשתכיד דינא כהאי מצחא נפיק חד
 שערך דמתפשט ביה ממוחה דאפיק
 חמשין תרעין וכר ארתפשט ארתעביד
 מצחא דאשגחותא לחיבי עלמא לאנון
 דלא מתכספי בעובדיהון הדא הוא
 דכתיב ומצה אשה זונה הרה לך מאנת

הכלם ותניא שערך לא קאים בהאי
 אחר דמצחא בגין דאתגליא לאנון
 דחציפין בחובייהו ובשעתא דמתער
 קדשא כריך הוא ראשתעשעא עם צדיקיא
 נהירן אנפוהי דעתיק יומין באנפוי דזעיר
 אנפין ומתגליא מצחיה ונהיר להאי
 מצחא וכדין אתקרי עת רצון וכר
 שעתא ושעתא דדינא תלי והאי מצחא
 דזעיר אנפין אתגליא אתגליא מצחא
 דעתיקא דעתיקין ואשתכיד דינא ורא
 אתעביד תאנא האי מצחא אתפשט
 במאתן אלף סומקי דסומקי דאתאחדן ביה
 וכלילן ביה וכר אתגליא מצחא דזעיר
 אנפין אית רשותא לכלהו לחרבא וכר
 אתגליא מצחא דרעוא דרעוין דנהיר להאי
 מצחא כדין כלהו משתכבין ותניא
 עשרין וארבע בתי דינין משתכחין בהאי
 מצחא וכלהו אקרון נצח ובאתוון
 רצופין הוא מצח ואית מצח ואית נצח
 דאנון נצחים והיינו דתנן נצח נצחים
 ולאנון במצחא ומתפשטין מנהון בגופא

בְּאַתְרֵינָּן יִדְעֵן • תְּנִיא מְאֵי דְכְּתִיב וְגַם
נֶצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַס כִּי לֹא
אָדָם הוּא לְהִנְחַס • הָאֵי רָזָא אֲוֹקִימְנָה
כֹּד הֵוֹי נֶצַח דְּאַתְפְּשֵׁט בְּגוּפָא • זְמַנִּין
דְּתֵרִי עַל עֵלְמָא לְמִידָן • וְרַב וּמְתַחַרְט
וְלֹא עֵבִיד דִּינָא אִי תִיִּבִין • מְאֵי טַעְמָא
מְשׁוּם דְקָאֵי בְּדוּכְתָא דְאַקְרִי אָדָם וְיָכִיל
לְאַתְחַרְטָא • אֲבַל אִי בְּאַתְרֵי דְאַתְקְרִי
רֵאשׁ אֲתַחְזִי וְאַתְגְּלִיא הָאֵי נֶצַח • לָאו הוּא
עֵדָן וְאַתְרֵי דְאַתְחַרְטָא • מְאֵי טַעְמָא • מְשׁוּם
דְלֹא הוּוּ מְאַתְרֵי דְאַקְרִי אָדָם • דְהָא לֹא
אַתְגְּלִי פְרִצוּפָא וְחוּטְמָא • אֲלֵא מִצְחָה
בְּלַחֲדוּי וּבְאַתְרֵי דְרֵא אֲשַׁתְּכַח פְּרִצוּפָא
לֹא אֲקְרִי אָדָם • וּבְגִין כֵּךְ כִּי לֹא אָדָם הוּא
לְהִנְחַס כְּנֶצַח דְּבִשְׂאָר תְּקוּנֵי גוּפָא •
עֵינױ דְרִישָׁה מִשְׁתַּנִּין מִשְׂאָר עֵינִין •
שְׂרִיקוּתָא דְכְּנֻבְתָּא דְעַר רִיסֵי
עֵינִין מְכַחֲדָן בְּאַכְמוּתָא • תְּלִין תְּלִין עַל
תְּלִין דְשַׁעְרֵי • וְאַנּוּן תְּקוּנָא דְעַר עֵינִין
בְּרִישָׁא דְמִצְחָא • וּמְתַאֲחֲדָן מִתְרוּיָהוּ שְׁבַע
מָאָה אֲרַפֵּי מְאַרֵי דְאַשְׁגַּחוּתָא • בְּכִסּוּתָא

דְעֵינִין לְהַטִּין אֲדָרְךָ וְאַרְבַּע מָאָה רַבּוּא
דְּמִתְאַחֲדָן בְּגִבְיֵינָּן דְאַנְרְהוּ כְּסוּתָא
וְאַשְׁגַּחוּתָא דְעֵינָא דְעֵתִיק יוּמִין עַלִיָּהוּ
וּבְשַׁעְתָּא דְסַדְקִין אַנּוּן כְּסוּתָא • אֲתַחְזִי
כְּמָאן דְאַתְעַר מִשְׁנַתִּיה • וְאַתְפַּקְחָן עֵינױ
וְחַמֵּן לְעֵינָא פְקִיחָא • וְאַתְסַחֵן בְּחַד חוּרָא
דְעֵינָא טְבָא • הָדָא הוּא דְכְּתִיב רּוּחַצוּרַת
בְּחַלְבֵי מְאֵי בְּחַלְבֵי בְּחוּרָא קְרַמָּה דְעֵינָא
טְבָא • וּבְהֵיא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּכַח אֲשַׁחוּתָא
דְרַחְמֵי • וְעַל דָּא צְלִי דוּד עוּרָה לְמָה תִישַׁן
אַדְנֵי הַקִּיצָה • דִּיפַקְחָן עֵינױ וְיִתְסַחֵן בְּהֵוֹא
חוּרָא • וְכַל זְמַנָּא דְעֵינױ לָאו מִתְפַּקְחָן •
כֹּל מְאַרִיָּהוּן דְדִינִין כְּפִין לְהוּ לִישְׂרָאֵל וּשְׂאָר
עַמִּין שְׂרַטִּין עַלִיָּהוּ • וּבְזַמְנָא דִּיפַקְחָן עֵינױ
יִתְסַחֵן בְּעֵינָא טְבָא וְרַחְמֵי עַר יִשְׂרָאֵל •
וְאַסְתַּחֲרֵי עֵינָא וְעֵבִיד נּוֹקְמִין בְּשְׂאָר עַמִּין •
הָדָא הוּא דְכְּתִיב הָעִירָה וְהַקִּיצָה • הָעִירָה
לְאַתְסַחָּה בְּהֵוֹא חוּרָא • הַקִּיצָה לְמַעַבְד
נּוֹקְמִין לְאַנּוּן דְכְּפִין לּוֹן • עֵינױ כֹּד אֲתַפַּקְחָן
אַתְחֻזּוּן שְׂפִירִין כְּהֵנִי יוּנִיס בְּסוּמְקָא וְאַכְּס
וְיִרוּק • חוּר לֹא אֲרַגְלֵי אֲלֵא בְּזַמְנָא

דאסתכר בעינא טבא ומתסחאן כל אנון
 גונין בההוא חור • ומאנון גונין דמתגלין
 נפקין שבעה עינין דאשגחותא דנפקי
 מאכמא דעינא • הדא הוא דכתיב על אבן
 אחת שבעה עינים מאן אבן אחת אכמותא
 דעינא • מסומקא נפקין שבעה רהיטין
 דסמכין לסטר שמאלא • ומתלהטין באשא
 דלסטר צפון • ומתאחדן לאתפשטא
 בעלמא לגלאה ארחין דחיביא • הדא הוא
 דכתיב • כי י עיניו משוטטות בכר הארץ
 מירוקא נפקין שבעה טהירין דקטרי
 דלסטר דרומא • ומתאחדן לאתפשטא
 בעלמא • לגלאה ארחין ועוברין רבני נשא
 בין טב ובין ביש דכתיב כי עיניו עד דרכי
 איש • וכר ארתסחן בחורא משתכחין
 בלהו לאשגחא לכל מארי קשוט לאוטבא
 עלמא בגיניהון • וכר אשגחותא דההוא
 חורא הוי לטב עד ישראל ואשגח בסומקא
 למאן דעקין להו • הדא הוא דכתיב ראה
 ראיתי • ראה לאוטבא לון • ראיתי דנקמא
 לון מדעקין לון • ובגין כך כתיב עורה למה

תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח • עורה
 והקיצה • תרי אשגחותא • תרי פקיחין •
 תרי טבין • רחמי ונוקמין •
 גונא קדמאה • סומקא בגו סומקא • כדיל
 וסתים כל סומקין • מקמיה לא אתחון
 סוחרניה דההוא סומקא אסחר חד חוטא
 אכמא ואקיף ליה •
 גונא תנינא אכמא כאבנא חד דנפיק
 מתהומא חד זמן לארף שנים בימא
 רבא • וכד נפיק האי אבנא • אתי רגשא
 ותקפא על ימא • וקליה דימא וגלגלוהי
 אזלין ואשתמעין לנונא רבא דאקרי לויתן
 ונפיק מתהומא • והאי אבנא מתגלגלא
 בתוקפא דימא ונפיק לבר • והיא אכמא
 דכל אכמין סתימין קמה • וכך היא אכמותא
 דעינא • אכמא דכדיל וסתים כל שאר
 אכמין וסוחרניה דההוא אכמא אסחר חד
 חוטא סומקא ואקיף לההוא אכמא •
 גונא תליתאה ירוקא דירוקי • דכדיל
 וסתים כל ירוקין • ובסוחרניה דההוא
 ירוקא אסחרו תרין חוטי • חוטא סומקא

לסטר חר • וחד חוטא אכמא לסטר חר •
 ואקיפין לההוא ירוקא • וכד אסתחר חורא
 ואתסחי עינא • כד אנון גונין לא משתכחין
 ומשתקעין לתתא • ולא אתחזי בר ההוא
 חורא דנהיר מעתיק יומין • ונהירין מניה
 כד אנון דלתתא • ולית גונא אתחזיא בר
 ההוא חורא בלחודוי • ובגין כך אסתלקו
 כד מאריהו דסומקא ואכמא • דאנון
 תאומין פחדא • הדא הוא דכתיב שניך
 בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות • מאי מן הרחצה • מרה הוא
 אסחותא דעינא קדישא עלאה • שכלם
 מתאימות • מתערבן דא בדא ואתרבקן
 דא בדא • ומה דאמר שניך בעדר
 הקצובות • ואת אמרת שכלם מתאימות •
 כלומר חורא דילהון כההוא חורא דעינין
 כד אתסחן בחורתא דעינא עלאה • ודא
 זמינין למנדע צדיקיא ולמחזי ברוחא •
 דחכמתא • כמה דאת אמר כי עין בעין
 יראו • אימתי בשוב י ציון • וכתיב אשר
 עין בעין נראה אתה • • וכדין פמחותא

דעינין לטב • ואית פמחותא דעינין לטב
 ואית פמחותא דעינין לביש ולטב • כמה
 דכתיב פקח עיניך וראה שוממותינו • הא
 הכא לטב ולביש • וכתיב עיניך תראינה
 ירושלים נוה שאנן אהל בל יצען בר יסע
 יתרותיו לנצח • הא הכא לטב ולביש •
 דלא ארתעביד דא בלא דא • ותאנא
 בצניעותא דספרא • מהו עיניך תראינה
 ירושלים נוה שאנן • וכי ירושלים נוה
 שאנן הוא • והא כתיב צדק ילין בה •
 ובאתר דאשתכח צדק לאו שקיט ולא
 שאנן הוא • אלא עיניך תראינה ירושלים
 נוה שאנן • נוה שאנן לעתיק יומין אתמר •
 דההוא עינא שקיט ושאנן • עינא דרחמי •
 עינא דלא נטיר מאשגחותא דא
 לאשגחותא אחרא • ובגין כך כתיב עיניך
 תראינה חסר יוד ולא עיניך • ומה דאמר
 ירושלים ולא ציון • הכי אצטריך לאכפיא •
 לדינא דאשתכח בה ולרחמא עלה דכתיב
 צדק ילין בה • דבה אשתכחו גזרי דינין
 יתיר כפד שאר אתרי • ותאנא כתיב עיני

יי אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית
 שנה • השתא עיני יי אלהיך בה • וכדין
 פקיהותא דעינין בה לטב ולביש • בגין
 דאית בהו ימינא ושמאלא • דינא ורחמי •
 ולזמנא דאתי ישתכח בה עינא חד דרחמי
 עינא דעתיקא דעתיקין • הרא הוה
 דכתיב וברחמים גדולים אקבצך • כיון
 דאמר רחמים • מהו גדולים • אלא אית
 רחמי ואית רחמי • רחמי דעתיק דעתיקין
 אנון אקרוז רחמים גדולים • רחמי דזעיר
 אנפין אקרוז רחמים סתם • ובגין כך
 וברחמים גדולים אקבצך דעתיק יומין •
 תאנא בהני עינין בתרין גונין מניהו
 בסומקא ואכמא • שראן תרין
 דמעין זוכד בעי קדשא דקדשין לרחמא
 עד ישראל • אחית תרין דמעין לאתבסמא
 בימא רבא • מאן ימא רבא • ימא דחכמתא
 עלאה • כלומר דיתסחון בנהרא במבועא
 דנפיק מחכמתא רבא ומרחם להו
 לישראל :

חוטמא האנא בצניעותא דספרא חוטמא

דזעיר אנפין • בחוטמא אשתמודע
 פרצופא בהאי חוטמא אתפרשא מלה
 דכתיב עלה עשן באפו • עלה עשן באפו •
 בהאי תננא אתכללו אשא וגחלי דנורא
 דלית תננא בלא אשא • ולא אשא בלא
 תננא וכלהו אסתליקו ונפקין מחוטמוי •
 ותאנא כד אתחברו תלת אלין דכלילין
 בהאי תננא דנפיק מחוטמא • אתקמט
 חוטמא ונשיב • ונפיק תננא אכמא וסומקא
 ובין תרי גוני • וקרנין ליה אף וחימה
 ומשחית • ואי תימא אף וחימה דכתיב כי
 יגורתי מפני האף והחימה דאנון תננא
 אכמא וסומקא • משחית מנא לן • דכתיב
 לפני שחת יי את סרוס ואת עמורה • שחת
 המשחית בנורא דליק מוקדא • ותאנא
 חמש גבוראן אנון בהאי זעיר אנפין •
 ואסתלקו לאלף וארבע מאה גבוראן
 ומתפשטן בחוטמוי בפומא בדרועוי בידין
 באצבעין • ובגין כך כתיב מי ימלך גבורות
 יי • כתיב הכא גבורות • וכתיב התם לך
 יי הגדולה והגבורה • אלא הכי תאנא •

כד אתחבראן כלהו גבוראן כחדא אתקרי
 גבורה חדא * וכלהו גבוראן שרין לנחתא
 מחוטמוי * ומהאי תלין אלף וארבע מאה
 רבוא לכל חד מניהו * ובהאי תננא דאפיק
 מחוטמוי * תלין אלף וארבע מאה דמסטר
 גבורה דא * וכלהו גבוראן תלין מהאי
 חוטמא * דכתיב דור לדור ישבח מעשיך
 וגבורתיך יגידו * וכד שארי גבורה דא *
 כלהו גבוראן מתלהטן ושטאן עד דנחתן
 ללהט דהחרב המתהפכת * כתיב * כי
 משחיתים אנחנו את המקום הזה וכתיב
 לפני שחת י את סדום ואת עמורה * וכתיב
 וי המטיר על סדום ועל עמורה * אלא הכי
 תאנא לא דין לרשעים וכו' אלא דמהפכי
 מדת רחמים למדת הדין * והיאך מהפכי *
 והא כתיב אני יי לא שניתי * אלא בכר
 זמנא דעתיק דעתיקי רישא חורא רעוא
 דרעוין אתגליא * רחמין רברבין אשתכחו
 בכלא * ובשעתא דלא אתגליא * כד
 זינין דזעיר אנפין זמינין * וכביכול רחמי
 עביר דינא ההוא עתיקא דכלא * דתניא

כד אתגליא עתיקא דעתיקין רעוא דרעוין
 כלהו בוציני דאתקרון בשמא דא נהירין *
 ורחמי אשתכחו בכלא * ובשעתא דלא
 אתגלי טמירא דטמירין ולא אתגרהון
 אלין בוצינין * מתערין דינין ואתעביר דינא
 מאן גרים להאי דינא * רעוא דרעוין דלא
 אתגליא * ובגין כך מהפכין חביא רחמי
 לדינא * ומרה דאמר הכא מאת יי מן
 השמים * בזעיר אנפין אתמר * ומשמע
 מדכתיב מן השמים * אש ומים * רחמי
 ודינא * לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל
 תאנא האי חוטמא זעיר * וכד שארי
 תננא * לנפקא * נפיק בבהילו ואתעביר
 דינא * ומאן מעכב להאי חוטמא דלא
 יפיק תננא * חוטמא דעתיקא קדישא דהוא
 אקרי ארך אפים מכלא * והיינו רוא דתנינן
 יי פסיק טעמא בגויהו * בכלהו אתר
 דשמא אדכר רתרי זמני * פסיק טעמא
 בגויהו * כגון אברהם אברהם יעקב יעקב
 שמואל שמואל * כלהו פסיק טעמא בגויהו
 חוץ משה משה דלא פסיק טעמא בגויהו

מתי טעמא • אברהם אברהם בתראה
 שלים קדמאה לא שלים • דהשתא שלים
 בעשר נסיוני • ובגין כך פסיק טעמא
 בגויהו דהשתא לא הוה איהו כדקדמיתא
 יעקב יעקב • בתראה שלים • קדמאה לא
 שלים • דהשתא אתבשר ביוסף • ושראת
 עליה שכינתא • ועוד דהשתא • אשתלים
 בארעא אילנא קדישא כגונא דלעילא •
 בתריסר תחומין • בשבעין ענפין • מה
 דלא הוה בקדמיתא • ובגין כך בתראה
 שלים קדמאה לא שלים • ופסיק טעמא
 בגויהו • שמואל שמואל פסיק טעמא בגויהו
 מאי טעמא • בתראה שלים קדמאה לא
 שלים • דהשתא הוא נביאה • וקודם לכן
 לא הוה נביאה אבל משה משה לא
 אפסיק טעמא בגויהו • דמיומא דאתיליד
 שלים הוה • דכתיב ותרא אותו כי טוב
 הוא • אוף הכא • " פסיק טעמא בגויהו •
 קדמאה שלים בתראה שלים בכלהו •
 ומשה באתר דינא אמר לנחרא לון
 מעתיקא קדישא רחמין דזעיר אנפין דהכי

תנינן • כמה חילא דמשה דאחית מכילן
 דרחמי לתתא וכד אתגלי עתיקא בזעיר
 אנפין • כלא ברחמי אתחזון • וחוטמא
 אשתכך ואשא ותננא לא נפיק • כמה
 דאת אמר ותהלתי אחטם לך • ותאנא
 בתרין נוקבין דחוטמא • כחד נוקבא נפיק
 תננא לחיט ומשתקעא בנוקבא דתהומא
 רבא • ומחד נוקבא נפיק אשא דאוקיד
 בשלהובוי • ומתלהטא בארף וארבעמאה
 עלמין דבסטר שמאלא • ומאן דגרים
 דקרבא בהאי אקרי אש • אשא דאכלא
 ואוקיד כל שאר אשין • והאי אשא לא
 אתבסס אלא באשא דמדבחה • והאי
 תננא דנפיק מנוקבא אחרא • לא אתבסס
 אלא בתננא דקרבנא • וכלא תליא
 בחוטמא • בגין כך כתיב וירח • את ריח
 הניחות דכלא בחוטמא תלין • לארחה
 האי חוטמא בתננא ואשא סומקא • ובגין
 כך אתקבל ברעוא • והאי דכתיב ויחר
 אף • " וחרה אף • " וחרה אפי • פן
 יחרה אף • " כלא בזעיר אנפין ארזמר

ולא בערתיקא :

תאננה כתיב הטה אלהי אונך ושמע האי
 איהו אודנא דאתעביד תחות
 שערי ושערי תלין עליה . ואודנא אתעביד
 ברשומי רשימין לגאו כמה דעביד דרגא
 בעקימא . מאי טעמא בעקימא בגין
 דיתעבב קלא לאעלא במוחא . ויבחין ביה
 מוחא בין טב לביש ותאננה מהאי עקימא
 דבגו אודנין תלין כל אנון מארי דגדפין .
 דכתיב בהו כי עוף השמים יוליד את
 הקור ובעל כנפים יגיד דבר בגו אודנא
 נטיף מתלת חללי דמוחא להאי נוקבא
 דאודנין . ומרהווא נטיפא עייר קלא
 בהווא עקימא . ואתצריף בהווא נטיפא
 בין טב ובין ביש . טב דכתיב כי שומע
 אל אביונים . ביש דכתיב וישמע ויחר
 אפו ותבער בס אש . והאי אודנא סתים
 לבר . ועקימא עייר לגו להווא נוקבא
 דנטיפא מן מוחא . בגין למכנש קלא לגאו
 דלא יפוק לבר . ויהא נטיר וסתים מכל
 סטרוי . בגין כך הוא רזא . וי להווא

דמגרי רזין . דמאן דמגרי רזין כאלו אכחיש
 תקונא דלעילא דאתתקן למכנש רזין ולא
 יפקון לבר .

תניא בשעתא דצוחין ישראל בעאקא
 ושערי מתגלין מעל אודנין . כדין
 עייר קלא בהווא נוקבא דנטיף ממוחא
 וכנש במוחא . ונפיק בנוקבי דחוטמא .
 ואתזער חוטמא ואתחמם . ונפיק אשא
 ותננא מאנון נוקבין ומתערין . כל גבוראן
 ועביד נוקמין . ועד לא נפקין מאנון נוקבין
 אשא ותננא . סליק ההוא קלא לעילא
 ובטש ברישא דמוחא . ונגדין תרין דמעין
 מעינין . ונפק מנחירו תננא ואשא בהווא
 קלא דנגיד לזן לבר . מההוא קלא דעייר
 באודנין . אתמשכן ומתערן כולי האי .
 ובגין כך כתיב וישמע ויחר אפו ותבער
 בס אש . בההיא שמיעה דההוא קלא
 אתער כללא . תאנא כתיב הטה אלהי
 אונך . שית מאה אלף רבוא אנון מאריהון
 דגדפין דתלין באדין אודנין . וכלא יקרון
 אזני . ומה דאמר הטה אלהי אונך .

אֲזַנְךָ בִּזְעִיר אֲנַפִּין אֲתָמַר • מִסְטָרָא דְחַד
 חֲלָלָא דְמוֹחָהּ תְּלִין אֲוֵדְנִין • וּמַחְמִשִּׁין
 תְּרַעִין דְנַפְקִי מֵהוּא חֲלָלָא אִיתַּ תְּרַעָא
 חַד דְנַגִּיד וְאֵתְפַתַּח בְּהוּא נֹקְבָא דְאֲוֵדְנָא
 וּמִסְטָרָא דְאֵתְפִשְׁטוּתָא דֵהוּא חֲלָלָא
 דְחִמְשִׁין תְּרַעִין • אֵתְפִשְׁט בְּגוֹפָא • בְּאֵתֵר
 דְרַבָּא שְׂאֵרִי • וְעַל דָּא בְּאֲוֵדְנָא קְרִי בִּיה
 בְּחִינָה וּבִלְבָא קְרִי בִּיה בְּחִינָה • דְכִתִּיב
 כִּי אֶזֶן מִלִּין תִּבְחַן וּכְתִיב וּכְוַחן לְבוֹת
 וּכְלוֹת • מִשּׁוּם דְמֵאֲתֵר חַד מִתְפִשְׁטִין •
 תֵּאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא • כְּמָה דְאֲוֵדְנָא
 דָּא אֲבַחן בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ • כִּךְ
 כִּלָּא דְבוֹזְעִיר אֲנַפִּין אִיתַ סְטָרָא דְטַב
 וּבִישׁ • יְמִינָא וּשְׂמָאלָא • רַחֲמֵי וּדִינָא •
 וְהָאִי אֲוֵדְנָא כְּלוֹל בְּמוֹחָהּ • וּמִשּׁוּם
 דְאֵתְפִלִּיל בְּמוֹחָא בְּחֲלָלָא חַד • אֵתְפִלִּיל
 בְּקִלָּא דְעִיִּיל בִּיה • וּבְאֲוֵדְנָא קְרִי בִּיה
 שְׂמִיעָה • וּבְשְׂמִיעָה אֵתְפִלִּיל בִּינָה • שְׂמַע
 כְּלוֹמַר הֵבֵן • אֵשְׁתַּבַּח דְכִלָּא בְּחַד מִתְקִלָּא
 אֲתַקֵּל • וּמִלִּין אֲלִין לְמֵאֲרִיחוֹן דְמֵאֲרִין
 אֲתִיְהֵבֵן לְמִשְׁמַע וּלְאֵסְתַּכְלָא וּלְמַנְדַּע •

תָּא חֲזִי כְּתִיב יי שְׂמַעְתִּי שְׂמַעְךָ יִרְאֵתִי •
 הָאִי קְרָא אֵשְׁתַּמוּדַע דְכַד נְבִיאָה קְרִישָׁא
 שְׂמַע וְאֵסְתַּכַּל וִידַע וְקָאִים עַל תְּקוּנִין אֲלִין
 כְּתִיב יִרְאֵתִי • תְּמִן הוּא יְאוּת לְדְחֲלָא
 וּלְאֵתְבֵרָא מִקְמִיה • הָאִי בִּזְעִיר אֲנַפִּין
 אֲתָמַר • וְכַד אֵסְתַּכַּל וִידַע • מָה כְּתִיב יי
 פְּעַלְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם חִיִּהוּ • הָאִי לְעֵתִיק
 יוֹמִין אֲתָמַר • דְבִכַּל אֲתֵר דְאֵשְׁתַּכַּח יי
 בִּיּוֹד ה"א תְּרִי זְמַנִּי • אוּ בְּאֲלֵף דְר"ת
 וִיּוֹד ה"א • חַד לְזַעִיר אֲנַפִּין וְחַד לְעֵתִיקָא
 דְעֵתִיקִין • וְאֵף עַל גַּב דְכַדְהוּ חַד וְחַד
 שְׂמָא אֲקֵרוּ • וְחֲנִינֵן אִימְרֵי אֲקֵרִי שֵׁם
 מְלָא • בְּזַמְנָא דְכְּתִיב יי אֱלֹהִים • דֵּהָאִי
 הוּא שֵׁם מְלָא • דְעֵתִיק דְכִלָּא וְדִזְעִיר
 אֲנַפִּין • וְכִלָּא הוּא שֵׁם מְלָא אֲקֵרִי • וּשְׂאֵר
 לָא אֲקֵרִי שֵׁם מְלָא • כְּמָה דְאֲוֵקִימָנָא
 וִיטַע יי אֱלֹהִים • שֵׁם מְלָא בְּנִטְיַעַת גְּנַתָּא
 וּבְכַל אֲתֵר יי אֱלֹהִים אֲתַקֵּרִי שֵׁם מְלָא •
 יי כִּלָּא רֹוֹלָא בְּכִלָּא • וּבֵהוּא זְמַנָּא
 אֲתַעֲרוֹן רַחֲמִין בְּכִלָּא • יי פְּעַלְךָ בְּקִרְבִּי
 שְׁנַיִם חִיִּהוּ • לְעֵתִיק יוֹמִין אֲתָמַר • מָאן

פְּעֵדְךָ זַעִיר אֲנִפִּין • בְּקֶרֶב שְׁנַיִם • אֲנֹן
 שְׁנַיִם קְדַמוֹנִיּוֹת דְּאֶקְרוּן יְמֵי קֶדֶם וְלֵיל
 אֶקְרוּן שְׁנוֹת עוֹלָם • שְׁנַיִם קְדַמוֹנִיּוֹת אֲנֹן
 יְמֵי קֶדֶם • שְׁנוֹת עוֹלָם אֶלֶין יְמֵי עוֹלָם •
 וְהֵכָא בְּקֶרֶב שְׁנַיִם • מֵאֵן שְׁנַיִם • שְׁנַיִם
 קְדַמוֹנִיּוֹת • חֵיִהוּ • לְמֵאֵן חֵיִהוּ • לְזַעִיר
 אֲנִפִּין • דְּכֵל נְהִירוּ דִּילֵיהּ מֵאֲנֹן שְׁנַיִם
 קְדַמוֹנִיּוֹת אֲתִקְיָמוּ • וּבְגִין כֵּךְ אָמַר חֵיִהוּ
 בְּרַגְזוֹ רַחֵם תְּזַכּוֹר • לְהַהוּא חֶסֶד עֲלָא
 דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין דְּבִיהּ אֲתַעַר רַחֲמִין
 לְכֵלָא • לְמֵאֵן דְּבַעֵי לְרַחֲמָא וּלְמֵאֵן דִּיאֹת
 לְרַחֲמָא :

תָּאנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶסְהַדְנָא עֲלֵי שְׁמַיָּא
 וְלִכְרֵ אֶלֶין דְּעֲלֵנָא קִימִין • דְּחֵדְרָאן
 מְדִין אֶלֶין בְּכֵלְהוּ עֲלֵמִין • וְחֵדְרָאן בְּדַבְּאֵי
 מְדִי • וּבְגוֹ פְּרוּכְתָא עֲלָא דְּפְרִיסָא עֲלֵנָא
 מִתְּטַמְרִין וְסִלְקִין • וּגְנִיז לְהוּ עֵתִיקָא דְּכֵלָא
 גְּנִיז וְסִתִּים מְכֵלָא וְכֵד שְׁרִינָא לְמֵלְלָא •
 לֹא הוּוּ יְדַעִין חֲבֵרִיא דְּכֵל הֵנִי מְלִין קְרִישִׁין
 מִתְּעֵרִין הֵכָא • וּזְבָאָה חוֹלְקִיכוֹן חֲבֵרִיא
 דְּהֵכָא וּזְבָאָה חוֹלְקֵי עֵמְכוֹן בְּעֵלְמָא דִּין

וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי • פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
 וְאַתֶּם הֲדַבְּקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם • מֵאֵן עֲמָא
 קְרִישָׁא כִּישְׂרָאֵל • דְּכֵתִיב בְּהוּ אֲשֵׁרִיךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ • וְכֵתִיב מִי כְמוֹךְ בְּאֵדִים
 יי • מִשּׁוּם דְּאֲתַדְּבַקוּתָא דִּילְהוֹן הוּוּ
 בְּשֵׁמָא קְרִישָׁא בְּעֵלְמָא דִּין • וּבְעֵלְמָא
 דְּאֲתִי יִתִּיר מְהֵכָא • דְּהֵתֶם לֹא מִתְּפַרְשֵׁן
 מְנִיָּה מְהֵהוּא צְרוּרָא דְּצִרְרִין בִּיהּ צְדִיקָא
 הָדָא הוּוּ דְּכֵתִיב וְאַתֶּם הֲדַבְּקִים בִּי •
 וְלֵיל כְּתִיב הֲדַבְּקִים לִי אֱלֹא בִּי מִמֶּשׁ:
 תָּאנָא • כֵּד נְחִית מִן דְּקֵנָא יְקִירָא עֲלָא
 דְּעֵתִיקָא קְרִישָׁא סִתִּים וְטַמִּיר מְכֵלָא
 מִשְׁחָא דְּרַבּוֹת קְרִישָׁא לְדְּקֵנָא דְּזַעִיר אֲנִפִּין
 אֲתַתְּקֵן דְּקֵנָא דִּילֵיהּ בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין •
 וּבְשַׁעֲתָא דְּנְהִיר דְּקֵנָא יְקִירָא דְּעֵתִיקָא
 דְּעֵתִיקִין בְּהֵאֵי דְּקֵנָא דְּזַעִיר אֲנִפִּין • נְגִדִין
 תְּלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָא עֲלָא בְּהֵאֵי דְּקֵנָא
 וּמִשְׁתַּכְּחִין בִּיהּ עֲשָׂרִין וְתֵרִין תְּקוּנִין • וּמְנִיָּה
 נְגִדִין עֲשָׂרִין וְתֵרִין אֲתוּוֹן דְּאוּרִיִּיתָא דְּשֵׁמָא
 קְרִישָׁא • וְאֵי תִימָא דְּקֵנָא לֹא אֲשַׁתְּכַח •
 וְלֹא אָמַר שְׁלֵמָה אֱלֹא לְחִיו • אֱלֹא דְּהֵכָא

תאנא בצניעותא דספרא • כל מה דאטמר
 ונגניז ולא אדכר ולא אתגליא • ההוא
 מלה הוי עלאה ויקרא מכלא • ובגין דא
 הוא סתים ונגניז • ודקנא משום דהוא
 שבחא ושלמותא ויקירותא מכל פרצופא
 גנויה קרא ולא אתגליא • ורתאנא התי
 דקנא דאיהו שלימותא דפרצופא ושפירות
 דזעיר אנפין • נפיק מאורנוי • ונחית וסליק
 וחפי בתקרובתא דבוסמא • מאי תקרובתא
 דבוסמא • כמה דאת אמר לחיו בערוגת
 הבושם • בתשעה תקונין אתתקן הואי
 דקנא דזעיר אנפין • בשערי אכמי מתתקנא
 בתקונא שפיר • כגיבר תקיף • שפיר
 למחזי • דכתיב בחור בארזים :

תקונא קדמאה • מתתקן שערא מלעילא
 ונפיק רהווא נצוצא בוצינא
 דקרדינותא • ונפיק מכללא דאורא דביא
 ובטש בתחותי שערא דרישא מתחות
 קוצין דעל אודנין • ונחית מקמי פרתחא
 דאודנין נימי על נימי עד רישא דפומא :
 תקונא תנינא • נפיק שערא וסליק מרישא

דפומא • עד רישא אחרא דפתחא דפומא
 ונחית מתחות פומא עד רישא אחרא •
 נימין על נימין בתקונא שפירא :

תקונא תליתאה • מאמצעיתא רתחות
 חוטמא • מתחות תרין נוקבין • נפיק חד
 ארחא • ושערין זעירין תקיפין מלין דההוא
 ארחא • ושאר שערין מרין מהאי גסא
 ומהאי גסא סוחרניה דההוא ארחא •
 וארחא לא אתחזי לתתא כלל אלא ההוא
 ארחא דלעילא דנחית עד רישא דשפון •
 ותמן שקיעא ההוא ארחא :

תקונא רביעאה • נפיק שערא ואתתקן
 וסליק וחפי בעלעוי דתקרובתא
 דבוסמא :

תקונא חמישאה • פסיק שערא ואתחזיין
 תרין תפוחין מכאן ומכאן • סומקן
 כהאי ורדא סומקא • ומתלהטן במארטן
 ושבעין עלמין דמתלהטין מתמן :

תקונא שתיתאה • נפיק שערא כחד חוטא
 בסחרניה דרקנא • ותלין עד רישא
 דמעוי • ורא נחית עד טבורא :

תקונא שביעאה • דלא תלין שערי ער
פומא • ופומא אתפני מכל סטרוי •
ויתבין שערי בתקונא סחור סחור ליה •
תקונא תמינאה • דנחתין שערי בתחות
דקנא דמחפין קדלא דלא אתחויא
בלהו שערי דקיקין • נימין עד נימין מלין
מכל סטרוי •

תקונא תשיעאה • דארממשכן שערי
בלהו בשקולא מעליא • עד אנון
שערי דתלין • בלהו בשקולא שפיר •
בחד גבר תקיף • מארי נצח קרבין •
ברתשעה תקונין אלין • נגדין ונפקין
תשעה מבוועין דמשח רבות דלעילא •
ומההוא משח רבות • נגדין לכל אנון
דלתתא • תשעה תקונין אלין אשתכחו
בדקנא דא • ובשלימות תקונא דדקנא דא
אתקרי גבר תקיף • דכל מאן דחמי דקנא
קימא בקיומה תליא ביה גבורה תקיפא •
עד כאן תקונא דדקנא עלאה דזעיר
אנפין •

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה • קום

ברי סלסר תקונא דדקנא דמלכא
קדישא בתקונין אלין • קסרבי אלעזר פתח
ואמר מן המצר קראתי יה ענני במרחב
יה • עד מבטוח בנדיבים • תאנא דכא
תשעה תקונין דבדקנא דא • להני תקונין
אצטריך דוד מלכא • כגין לנצחא לשאר
מלכין ולשאר עמין • תא חזי כיון דאמר
הני תשעה תקונין • לבתר אמר כל גוים
סבבוני בשם • כי אמילם • אמר הני תקונין
דאמינא למאי אצטריכנא • משום דכר
גוים סבבוני • ובתקונא דדקנא דא
דתשעה תקונין דאנון שם • אשצנון מן
עלמא • הדא הוא דכתיב בשם • כי אמילם
ותאנא בצניעותא דספרא • תשעה תקונין
אמר דוד הכא • שתא אנון בשמא קדישא
דשית שמהן הוו • ותלת אדם • ואי תמא
תרין אנון • תלתא הוו • דהא נדיבים
בכלל אדם הוו • תאנא שתא שמדן •
דכתיב מן המצר קראתי יה חר • ענני
במרחב יה תרין • • לי לא אירא תלת •
• לי בעוזרי ארבע טוב לחסות ביי חמשה

טוב לחסות ב"י שתא אדם תלת דכתיב
 "לי לא אירא מה יעשה לי אדם חר"
 טוב לחסות ב"י מבטוח באדם תרי טוב
 לחסות ב"י מבטוח בנדיבים תלת ונתא
 חזי רזא דמלה דבכל אתר דאדבר אדם
 הכא לא אדכר אלא בשמא קדישא
 דהכי אתחזי משום דלא אקרי אדם אלא
 כמה דאתחזי ליה ומאי אתחזי ליה שמא
 קדישא דכתיב ויצר "אלהים את האדם
 בשם מלא דהוא "אלהים כמה דאתחזי
 ליה ובגין כך הכא לא אדכר אדם אלא
 בשמא קדישא ותאנא כתיב מן המצר
 קראתי יה ענני במרחב יה תרי זמני יה
 יה לקביל תרי עלעוי דשערי אתאחדן כהו
 ומרחמי שערי אתמשכן ותלין שארי
 ואמר "לי לא אירא" לי בעוזרי בשמא
 דלא חסר בשמא דהוא קדישא ובשמא
 דא אדכר אדם ומה דאמר מה יעשה
 לי אדם הכי הוא דתאנא כל אנון כתרין
 קדישין דמלכא פד אתתקנן בתקונו
 אתכרון אדם דיוקנא דכליל כלא ומה

דאשתליף מתערא אתקרי שמא קדישא
 ותערא ומה דביה אתקרי יהוה ואתקרי
 אדם בכללא דתערא ומה דביה ואלין
 תישעה תקונין אמר דוד הכא לאכנעא
 שנאו בני דמאן דאחיד דקנא דמלכא
 ואוקיר ליה ביקירו עלאה כל מה דבעי
 מן מלכא מלכא עביר בגיניה מתי
 טעמא דקנא ולא גופא אלא גופא אזיל
 בתר דקנא ודקנא לא אזיל בתר גופא
 דדקנא איהו עקרי דכר גופא ובר
 הדורא דגופא בתר דקנא אזיל וכלא
 כדקנא תליא וברתרי גוני אתי האי
 חושבנא חר כדקאמרן תרין מן המצר
 קראתי יה חר ענני במרחב יה תרי "לי
 לא אירא תלת מה יעשה לי אדם
 ארבע" לי בעוזרי חמש ואני אראה
 בשונאי שתא טוב לחסות ב"י שבעה
 מבטוח באדם תמניא טוב לחסות ב"י
 מבטוח בנדיבים תישעה מן המצר
 קראתי יה מאי קא מיירי אלא דוד כל מה
 דאמר הכא על תקנא דדקנא דא קאמר

מן המצר קראתי יה מאתר רשאר דקנא
 לאתפשטא דהוא אתר דחיק מקמי פתחא
 דאודנין מעילא מתחות שער דרישא
 ובגין כך אמר י"ה י"ה תרי זמני ובתר
 דאתפשט דקנא ונחית מאודנוי ושאר
 לאתפשטא אמר י"ה י"ה לא אירא דהוא
 אתר דלא דחיק וכל האי אצטריך דוד
 לאכנעא תחותי מלכין ועמין בגין יקרה
 דדקנא דא ותאנא בצניעותא דספרא
 בר מאן דחמי בחלמיה דדקנא דבר נש
 עלאה אחיד בידיה או דאושית ידיה
 ליה ינדע דשלים הוא עם עלאי וארמי
 תחותיה אנון דמצערין ליה תאנא מתתקן
 דקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דקנא
 דזעיר אנפין בתשעה תקונין מתתקן
 תקינא קדמאה מתתקן שער מעילא
 ונפיק מקמי פתחא דאודנין מתחות
 קוצי דתלין על אודנין ונחתין שער נימין
 על נימין עד רישא דפומא תאנא בר
 אלין נימין דבדקנא תקיפין יתיר מבר
 נימין דקוצין דשער דרישא ושער

דרישא אריבין והני לאו אריבין ושער
 דרישא מנהון שעיעי ומנהון קשישין
 ובשעתא דאתמשכן שער חורי דעתיק
 יומין לשער דזעיר אנפין פתיב חכמות
 בחוץ תרנה מאי בחוץ בהאי זעיר אנפין
 דמתחברן תרי מוחי תרי מוחי סרקא
 דעתך אלא אימא ארבע מוחי תלת
 מוחי דהו בזעיר אנפין ואשתכחו בתלת
 חללי דגולגלתא וחד מוחא שקיט ער
 בוריה דכליל כל תלת מוחי דאתמשך
 מגידה משיכן כלילן שקילן בשער חורי
 להאי זעיר אנפין לתלת מוחי דביה
 ומשתכחן ארבע מוחי בהאי זעיר אנפין
 בגין כך אשתלימו ארבע פרשיות דכתיבין
 בתפילין דאתכליל בהו שמא קרישא
 דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר אנפין
 דהאי הוה שלימותא דשמא קרישא
 דכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ינקרא
 עליך ויראו ממך שם י שם י ממש
 דאנון ארבע רהיטי בתי דתפילין ובגין
 כך חכמות בחוץ תרונה דהכא משתכחין

דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתימין
 לא אשתכח • ולא זמין חכמתא דיליה •
 משום דאיהי חכמתא סתימאה דכלא ולא
 אתפרש • ובגין דאתחברו ארבעה מוחין
 בהאי זעיר אנפין • אתמשכן ארבע מבוועין
 מניה דארבע עיבר • ומתפרשן מחד
 מבוועא דנפיק מכלהו • ובגין כך אנון
 ארבע • ותאנא האי חכמתא דאתכלילא
 בארבע • אתמשכא בהני שיערי דאנון
 תלין תלין על תלין • וכלהו קשין ותקפין
 ואתמשכן ונגדין כל חד לסטרו • וארף
 אלפין ורבוא רבבן תלין מניהו דליתהון
 בחושבנא • הדא הוא דכתיב קוצותיו
 תלתלים • תלי תלים • וכלהו קשין ותקפין
 לאתברא • כהאי חלמיש תקיף וכהאי
 טגרא דאיהי תקיפא • עד דעברין נוקבין
 ומבוועין מתחורת שיערא • ונגדין מבוועין
 תקפין לכל עיבר ועיבר ולכל סטר וסטרי •
 • ובגין דהני שיערי אכמי וחשובן • כתיב
 מגלה עמוקות מני חשך • ותאנא הני
 שיערי דדקנא תקיפין משאר שיערי דרישא

משום דהני בלחודיהו מתפרשן
 ומשתכחן • ואנון תקפין בארתיהו • אמאי
 תקפין • אי תימא משום דכלהו דינא • לאו
 הכי • דהא בתקונין אלין אשתכחו רחמי
 ובשעתא דנחתין תליסר מבוועי נהרי
 דמשחא • אלין כלהו רחמי • אלא תאנא
 כל הני שיערי דדקנא • כלהו תקפין מאי
 טעמא • כל אנון דרחמי בעיין דמהוי
 תקפין לאכפיא דדינא • וכל אנון דאנהו
 דינא הא תקפין אנון • ובין כך ובין כך
 בעיין למהוי תקפין מתרין סטרין • כך בעי
 עלמא רחמין • רחמי תקפין ונצחין על
 דינא • וכך בעי דינא • דינא תקיף ונצח על
 רחמי • ובגין כך בעיין למהוי תקפין מתרין
 סטרין • דכך בעו רחמי • שיערי דאנון
 ברחמי קימין • ומתחזיא דקנא באנון שיערי
 וכלא הוי ברחמי • וכך בעיין דינא •
 אתחזיא דקנא באנון שיערי וכלא אתקיס
 בדינא • וכך אתגליא דקנא קדישא חורא
 כל הני וכל הני מתנהרין ומתסתין • כמאן
 דאתסחי בנהרא עמיקא מפה דתוה ביה

ואתקומו בלהו ברחמי ולית דינא אשתבח
 וכר הני תשעה בדר נהרין כחדא בלהו
 אתסחין ברחמי • ובגין כך אמר משה
 זמנא אחרא • ארך אפים ורב חסד • ואלו
 אמת לא קאמר • משום דרזא דמכה אנון
 תשעה מכילן דנהרין מעתיק יומין רזעיר
 אנפין • וכד אמר משה זמנא תנינא תשעה
 תקונין אמר ואנהו תקוני דקנא דמשתכחי
 בזעיר אנפין ונחתין מעתיק יומין ונהרין ביה
 • ובגין כך אמת תליא בעתיקא • והשתא
 לא אמר משה ואמר :

תאנא שער דרישא דזעיר אנפין בלהו
 קשישי תלין על תלין • ולא שעעין • דהא
 חמינא דתלת מוחי בתלת חללי משתכחין
 ביה ונהרין ממוחא סתימאה • ומשום
 דמוחא דעתיק יומין • שקיט ושכיך כחמר
 טב על דורדיה • שערוי בלהו שעעין
 ומשחין כמשחא טב • ובגין כך כתיב
 ישער ראשה כעמר נקא • והאי דזעיר
 אנפין קשישין ולא קשישין • דהא בלהו
 תלין ולא מתקמטי • ובגין כך חכמתא נגיד

ונפיק • אבל לא חכמתא דחכמתא דאיהי
 שכיבא ושקיטא • דהא תנינן דלית דידע
 מוחיה דעתיק יומין בר איהו • והאי
 דכתיב אלהים הבין דרכה • בזעיר אנפין
 אתמר • אמר רבי שמעון בריך ברי לקדשא
 בריך הוא בעלמא דין ובעלמא דאתי :
 תקונא תנינא נפיק שערא וסליק מרישא
 דפומא עד רישא אחרא ודפתחא
 דפומא • ונחית מתחות פומא עד רישא
 אחרא • נימין עד נימין בתקונא שפיר •
 קום רבי אבא • קם רבי אבא פתח ואמר
 בדר תקונא דא מתתקן בדרקנא דמלכא
 אתחזי כגבר תקיף שפיר למחזי רב ושליט
 דהא הוא דכתיב גדול אדוננו ורב כח •
 וכד ארנבסס בתקונא דדקנא יקירא
 קדישא וישנח ביה אקרי בנהירו דיליה
 אל רחום • והאי תקונא תנינא אתתקן
 וכד נהיר בנהירו דעתיק יומין אתקרי
 רב חסד • וכד מסתבלי דא ברא אתקרי
 בתקונא אחרא ואמת • דהא נהירו אנפיה
 ורזאנא נושא עון אתקרי תקונא תנינא

בְּנוּנָא דַּעְתִּיקָא קְדִישָׁא אַבְל מְשׁוּם הֵהוּא
אַרְחָא דְנַפְיָק :

בְּתַקוּנָא תְּלִיתָא תַּחֲוֵת תְּרִין נֻקְבִין
דְּחוּטְמָא וְשַׁעֲרֵין תַּקְפִּין זַעֲרִין
מְלִין לֵהוּא אַרְחָא • לֹא אַתְקֵרוּן הַכָּא
נִשָּׂא עֵוֶן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע • וְאַתְקִימוּ בְּאַתְרֵי
אַחֲרָא • וְתַנִּיא תְּלַת מָאָה וְשִׁבְעֵין וְחֲמִשׁ
חֲסָדִים כְּלִילִין בְּחֶסֶד דַּעְתִּיק יוֹמִין וְכֻלְהוּ
אַקְרוּן חֲסָדֵי קַדְמָאֵי דְכְּתִיב אִיהַ חֲסָדֶיךָ
הָרֵאשׁוֹנִים • וְכֻלְהוּ כְּלִילִין בְּחֶסֶד דַּעְתִּיקָא
קְדִישָׁא סְתִימָא דְכֻלָּא • וְחֶסֶד דְּזַעֲרֵי אֲנַפִּין
אַקְרִי חֶסֶד עוֹלָם • וּבְסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא
קְרִי בִּיהַ לְחֶסֶד קַדְמָאָה דַּעְתִּיק יוֹמִין רַב
חֶסֶד • וּבְזַעֲרֵי אֲנַפִּין חֶסֶד סְתָם • וּבְגִין כֶּךָ
כְּתִיב הֲכֹא וְרַב חֶסֶד • וְכְתִיב נּוֹצֵר חֶסֶד
לְאַלְפִים סְתָם • וְאוֹקִימָנָא הָאֵי רַב חֶסֶד
מִטָּה כְּלִפֵּי חֶסֶד לְנִהְרָא לִיהַ וְלְאַדְלָקָא
בוֹצִינֵי • דְתֵאנָא הָאֵי אַרְחָא דְנַחֲתֵי תַּחֲוֵת
תְּרִין נֻקְבִין דְּחוּטְמָא וְשַׁעֲרֵין זַעֲרִין מְלִין
לֵהוּא אַרְחָא • לֹא אַקְרִי הֵהוּא אַרְחָא
עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע דְּלִית אַתְרֵי לְאַעְבְּרָא לִיהַ

בְּתֵרֵי גּוֹנֵי חַד מְשׁוּם שַׁעֲרֵי דַּאֲשַׁרְתְּכֵחוּ
כֵּהוּא אַרְחָא דֵהוּא אַתְרֵי קְשִׁיא לְאַעְבְּרָא
וְחַד מְשׁוּם דְנַחֲתֵי אַעְבְּרָא דֵהוּא אַרְחָא
עַד רִישָׁא דְפּוֹמָא וְלֹא יֵתִיר • וְעַל דַּאֲכְתִּיב
שַׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים סוּמְקִין כּוֹרְדָא נּוֹטְפוֹת
מִר עוֹבֵר סַמְקָא תַּקִּיף • וְהָאֵי אַרְחָא דֵהֲכֹא
בְּתֵרֵי גּוֹנֵי לֹא אַתְבַּסֵּם • מִכָּאֵן מָאֵן דְּבַעֲי
לְאַגְזַמָּא תֵרֵי זְמַנֵּי כְּטִישׁ בִּידֵיהַ כֵּהֲאֵי אַרְחָא
תַּקוּנָא רַבִּיעָאָה נַפְיָק שַׁעֲרָא וְאַתְתַּתְקַן
וְסַלִּיק וְחַפֵּי בְּעַרְעוּי בְּתַקְרוּבְתָא
דְּבוּסְמָא • הָאֵי תַּקוּנָא יָאָה וְשַׁפִּירָא •
לְאַתְחֲזִיא • הוֹד וְהִדְרַר עַלְמָא הוּא • וְתַנִּיא
הוֹד עַלְמָא נַפְיָק וְאַתְעַטְר וְנִגִּיד לְאַתְאַחֲדָא
בְּעַלְעוּי • וְאַתְקֵרֵי הוֹד זְקַן וּמָהֲאֵי הוֹד
וְהִדְרַר • תְּלִין אֲלִין לְבוּשֵׁי דַאֲתַלְבֵּשׁ בֵּהוּ
וְאַנּוּן פּוֹרְפִירָא יְקִירָא דְמַלְכָּא דְכְּתִיב הוֹד
וְהִדְרַר לְבִשְׁתֵּי • תַּקוּנִין דַּאֲתַלְבֵּשׁ בֵּהוּ
וְאַתְתַּתְקַן בֵּהֲאֵי דִיוֹקְנָא דְאַדָּם יֵתִיר מִכֶּרֶךְ
דִּיוֹקְנִין • וְתֵאנָא • הָאֵי הוֹד כֶּד אַתְנַהִיר
בְּנִהִירוּ דְדַקְנָא עַלְמָא וְאַרְתַּפְּשֵׁט בְּשַׂר
תַּקוּנִין נְחוּרִין • הָאֵי הוּא נוֹשָׂא עֵוֶן מָהֲאֵי

גסא ועובר על פשע מהאי גסא ובגין כד
 רחיו כתיב . ובצניעותא דספרא אקרי
 הוד והדר ותפארת . דהא תפארת הוא
 עובר על פשע שנאמר ותפארתו עבד על
 פשע אבל האי תפארת לא אוימנא אלא
 בתקונא תשיעאה כמה דאת אמר תפארת
 בחורים כהם . ותמן אקרי תפארת . וכד
 אתתקל במתקלא חד סלקין . אמר רבי
 שמעון יאות אנת רבי אבא לאתברכא
 מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה .
 תקונא חמישאה . פסיק שערא ואתחזון
 תרין תפוחין מכאן ומכאן . סומקן
 כהאי ורדא סומקא . ומתלהטן במאתן
 ושבעין עדמין . הני תרי תפוחין כד נהרין
 מנהירו דהרין תפוחין קדישין עלאין
 דעתיקא . אתמשך סומקא ואתי חורא .
 ברהאי כתיב יאר יי פניו אליך ויחנך .
 דכד נהרין מתברך ערמא ובשעתא
 דאתעבדו סומקא כתיב ישא יי פניו אליך
 כדומר יסתלק ולא ישתכח רוגזא בערמא
 תאנא בדהון נהורין דנהרין מעתיקא

קדישא אתקרון חסדי קדמאי ובגין אנון
 נהירין כל אנון חסדי עולם .
 תקונא שתיתאה נפיק שערא בחד חוטא
 דשערי בסחרניה דדקנא ותלין עד
 רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא . תאנא
 תקונא דא הויא דאקרי פאת רהוקן .
 ואיהו חד מחמש פאין דתלין בחדס .
 ולא אבעי לחבלא האי חסד כמה דאתמר
 ובגין כד לא תשחית את פאת זקנך כתיב .
 תקונא שביעאה דלא תלין שערי על פומא
 ופומא אתפני מכל סטרוי . ויתבין
 שערין בתקונא סחור סחור ליה . קום רבי
 יהודה קם רבי יהודה פתח ואמר . בגזרת
 עירין פתגמא . כמה אלף רבבן מתנשבין
 ומתקימן כהאי פומא ותלין מניה ובלהון
 אקרון פה . הדא הוא דכתיב וברוח פיו
 כד צבאם . ומההוא רוחא דנפיק מפומא
 מתלבשן כל אנון דלבר דתלין מהאי פומא
 ומרהאי פומא כד אתפשט האי רוחא .
 מתלבשן ביה כמה נביאי מהימני . ובלהו
 פי י אתקרון . ובאתר דרוחא נפיק לא

אתערבא מלה אחרא וכלהו מחבאן
לאתלבשא בהוא רוחא דנפיק ורהאי
תקונא שליטא על כלהו שתא משום
דהבא מתקימן כלהו ומתאחדן ובגין
כך שערותי שקילין סוחרניה דפומא
ואתפני מכל סטרוי אמר רבי שמעון בריך
אנת לעתיקא קדישא :

תקונא תמינאה דנחתין שערי בתחות
דקנא מחפין קדלא דלא אתחזי
דתניא אין למעלה רא עורף ולא עפוי
ובזמנא דאגח קרבי אתחזי משום
לאחזאה גבורתא דהא תנינן אלה עלמין
מתאחדין מניה הדא הוא דכתיב אלה
המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ואלה
המגן רזא הוא בצניעותא דספרא כר
שלטי הגבורים דאתו מסטר גבורה חר
מאנון גבוראן :

תקונא תשיעאה דאתמשכן שערי בשקודא
מעריא עד אנון שערי דתלין
כלהו בשקודא שפיר כחר גבר התקיף
מארי נצחן מרביא משום דכלהו שערי

אתמשכן בתר אנון דתלין וכללא דכלתו
באנון דתלין וכללא אתמשך ועל דא כתיב
תפארת בחורים פחם וכתיב בחור
בארזים כגבר עביר גבוראן ודא הוא
תפארת חילא וגבורתא ורחמי :

תאנא אמר רבי שמעון כל הני תקונין וכר
הני מלין בעינא לגלאה למאריהון
דאתתקרו במתקלא ודא לאנון דעאלו
ולא נפקו אלא לאלין דעארו ונפקו דכל
מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי
כללא דכל מלין עתיקא דעתיקין וזעיר
אנפין כלא חר כלא הוה כלא הוי
כלא יהא לא ישתני ודא משתני ודא
שנא אתתקן בתקונין אלין דיוקנא
דכליר כל דיוקנין דיוקנא דכליר כר
שמרהן דיוקנא דאתחזי בגונוי כהאי
דיוקנא לאו האי דיוקנא הוי אלא כעין
האי דיוקנא כר אתחברן עטרין וכתרין
כדין הוא אשלמותא דכלא בגין דדיוקנא
דאדם הוי דיוקנא דעלמין ורתתאין
דאתכלילו ביה ובגין דהאי דיוקנא כליר

עֲדָאִין וְתַתְּאִין אֲתַקִּין עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 תְּקוּנָא וְתְּקוּנָא דְזַעִיר אֲנַפִּין בְּהַאי דְיוֹקְנָא
 וְתְּקוּנָא וְאִי תִימָא מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי
 כְּלָא הוּא בְּמַתְקֵלָא חֲדָא אֲבָל מִכְּלָא
 אֲתַפְּשֵׁטֵן רַחְמֵי וּמִכְּאֵן אֲשַׁתְּכַח דִּינָא
 וּמִסְטְרָא דִּינָן הוּוּ שְׁנַיִן דָּא מִן דָּא וְדִינָן
 אֲלִין לָא אֲתַמְסְרוּ בְּרִי מַחְצְדֵי חֲקֵלָא
 קְדִישָׁא דְכַתִּיב סוּד " לִירֵאִיו כְּתִיב
 וַיֵּצֵר " אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּתֵרֵי יוֹדִין
 אֲשֵׁלִים תְּקוּנָא גּוּ תְּקוּנָא טְבַרְקָא דְגּוּשְׁפַנְקָא
 וְדָא הוּא וַיֵּצֵר תְּרֵי יוֹדִין לְמַה רְזָא
 דְעֲתִיקָא קְדִישָׁא וְרְזָא דְזַעִיר אֲנַפִּין וַיֵּצֵר
 מְאִי צֵר צֵר צוּרָה בְּגוּ צוּרָה וּמַהוּ צוּרָה
 בְּגוּ צוּרָה תְּרִין שְׁמֵהֵן דְאֲתַקְרִי שֵׁם מְלָא
 " אֱלֹהִים וְדָא הוּא רְזָא דְתְּרִין יוֹדִין דְוַיֵּצֵר
 דְצֵר צוּרָה בְּגוּ צוּרָה תְּקוּנָא דְשְׁמָא שְׁלִים
 " אֱלֹהִים וּבְמַה אֲתַכְּלֵלוּ בְּדִיּוֹקְנָא עֲלָא
 דָּא דְאֲקְרִי אָדָם דְכְּלִיל דְכֵר וְנוֹקְבָא
 וְעַל דָּא כְּתִיב אֶת הָאָדָם דְכְּלִיל דְכֵר
 וְנוֹקְבָא אֶת לְאֶפְקָא וְלִמְסַגֵּי זִינָא דְנַפְּיק
 מִנְיָה עֵפֶר מִן הָאָדָמָה דְיוֹמָנָא בְּגוּ דְיוֹקְנָא

וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשִׁמַת חַיִּים טְבַרְקָא
 דְגּוּשְׁפַנְקָא גּוּ בְּגוּ וְכֵל דָּא לְמַה בְּגִין
 לְאֲשַׁתְּלֵפָא וְלְעֵילָא בִּיהַ סְתִים דְסְתִימָא
 עֲלָא עַד סוּפָא דְכֵל סְתִימִין נְשִׁמַתָּא
 דְכֵל חַי דְעֵילָא וְתַתְּאִין תְּלִין מַהֲהִיא נְשִׁמַתָּא
 וּמִתְקִימֵי בְּהַ וַיְהִי הָאָדָם לְנַפֵּשׁ חַיָּה
 לְאֲתַרְקָא וְלְעֵילָא בְּתְּקוּנָא בְּגוּנָא דָּא
 וְדָא שְׁלֵפָא לְהַהִיא נְשִׁמַתָּא מְדִרְגָּא לְדִרְגָּא
 עַד סוּפָא דְכֵל דְרִגִין בְּגִין דִּירְחוּי הַהִיא
 נְשִׁמַתָּא מְשַׁתְּכַחָא כְּלָא וּמִתְּפַשֵּׁטָא
 כְּלָא וְלִמְהוּי כְּלָא בִּיחּוּדָא חֲדָא וּמֵאֵן
 דְפְסִיק הָאִי יְחוּדָא מִן עֲלֵמָא כְּמֵאֵן דְפְסִיק
 נְשִׁמַתָּא דָּא וּמַחְזִי דְאִית נְשִׁמַתָּא אַחְרָא
 בְּרִי מַהֲאִי וּבְגִין כֵּךְ יִשְׁתַּצִּי הוּא וְדוּכְרָנִיה
 מִן עֲלֵמָא לְדִרְי דְרִין בְּהַאי דְיוֹקְנָא דְאָדָם
 שְׂאֵרֵי וְחֲתִקִּין כְּלָלָא דְדְכֵר וְנוֹקְבָא כֵּךְ
 אֲתַתְּקִין הָאִי דְיוֹקְנָא בְּתְּקוּנָא שְׂאֵרֵי מַחְדוּי
 מִבֵּין תְּרִין דְרוּעִין בְּאַתְרֵי דְתְּלִין שְׁעָרֵי
 דְדִקְנָא דְאֲתַקְרוּן תְּפֹאֲרֵת וְאֲתַפְּשֵׁט הָאִי
 תְּפֹאֲרֵת וְתַקִּין תְּרִין חֲדָאִין וְאֲשַׁתְּלֵף
 לְאַחֲרוּי וְעַבְרָא גּוּלְגוּלְתָא דְנוֹקְבָא כְּלָא

פתימא מכר סטרוי • בשערא בפרצופא
 דרישא • ובכללא הדא אתעבידו בהאי
 תפארת ואקרי אדם דכר ונוקבא הדא
 הוא דכתיב כתפארת אדם לשבת בית :
 כד אתברי פרצופא דרישא דנוקבא
 תליא חד קוצא דשערי מאחורוי
 דזעיר הנפין ותלי עד רישא דנוקבא •
 ואתערו שערי ברישרא כלהו סומקי
 דכלילן בגו גוני הדא הוא דכתיב ודלת
 ראשך בארנמן • מהו ארנמן גוני דכלילן
 בגו גוני • תאנא אתפשט האי תפארת
 מטבורא דרבא ונקיב ואתעבר בגסא
 אחרא ותקין פרצופא דנוקבא עד טבורא
 ומטבורא שארי ובטבורא שלים תו
 אתפשט האי תפארת ואתקין מעוי דדכורא
 ועייל בהאי אתר כל רחמין • וכל סטרא
 דרחמי : ותאנא בהני מעי • אתאחדן
 שית מאה אלף רבוא מארי דרחמי ואתקרון
 בעלי מעין • דכתיב על פן המו מעי לו
 רחם ארחמנו נאם • תאנא האי תפארת
 כליל ברחמי וכליל בדינא • ואתפשט

רחמי בדכורא ואעבר ונקיב ונהיר לסטר
 אחרא • ותקין מעוי דנוקבא ואתקנו
 מעהא בסטרא דדינא • תאנא אתתקן
 דכורא בסטריה במאתן ותמניא וארבעין
 תקונין דכלילן ביה מנהון לגאו ומנהון
 לבר • מנהון רחמי ומנהון דינא • כלהו
 דדינא אתאחדו בדינא דאחורוי דנוקבא
 אתפשטת תמן • ואתאחדו ואתפשטו
 בסטרהא • ותאנא חמשא ערייתא אתגדין
 בה • בסטרא דדינין חמשא • ודינין חמשא
 אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין
 והכי תאנא קול באשה ערוה • שער
 באשה ערוה • שוק באשה ערוה • יד
 באשה ערוה • רגל באשה ערוה • דאף
 על גב דתרין אלין לא שנייה חברנא •
 תרין אלין תיר מערוה אנן :

ותאנא בצניעותא דספרא • אתפשט דכורא
 ואתתקן בתקוני • אתתקן תקוניא
 דכסותא דכיא והאי הויא אמה דכיא
 ארכיה דהווא אמה מאתן וארבעין
 ותמניא עלמין • וכלהו תרין בפומא דאמה

דאתקרי יוד וכוון דאתגליא יוד פומיה
 דאמה אתגלי חסד עלאה ויהאי אמה
 חסד הוא דאתקרי ותלי בהאי פוס אמה
 ולא אקרי חסד עד דאתגליא יוד דפוס
 אמה ותא חזי דלא אתקרי אברהם שלים
 בהאי חסד עד דאתגליא יוד דאמה
 וכוון דאתגלי אקרי שלים הדא הוה
 דכתיב התהלך לפני והיה תמים תמים
 ממש וכתוב ואהיה תמים לו ואשתמרה
 מעוני מאי קא מיירי רישא וסיפא אלא
 כל דגלי האי יוד ואסתמר דלא עייל ליוד
 ברשותא אחרא להוי שלים לעלמא דאתי
 ולהוי צריר בצרורא דחיי מאי ברשותא
 אחרא דכתיב ובעל בת אל נכר וכוון
 כך כתיב ואהיה תמים לו דכוון דהוה
 תמים בגלויא דיוד ואשתמרה מעוני
 וכוון דארטיפשט אמה דא אתפשט סטר
 גבורה מאנון גבוראן דנוקבא ואשתקע
 בנוקבא באתר חד וארשים בעריותא
 כסותא דכל גופא דנוקבא וכהוה אתר
 אקרי ערוה דכלה אתר לאצנעא דההוי

אמה דאקרי חסד כגין לאתבסמא גבורה
 דא דכליל חמש גבוראן בהאי חסד דכליל
 בחמש חסדים חסד ימינא גבורה שמאלא
 אתבסס דא בדא ואקרי אדם כליל מתרין
 סטרין וכוון כך בכלהו כתרין אית ימינא
 ושמאלא דינא ורחמי :

תאנא עד לא זמין תקונוי דמלכא עתיקא
 דעתיקין בנה עלמין ואתקין תקונון
 דאתקיימא ההוא נוקבא לא אתבסמא ולא
 ארתקיימו עד דנחית חסד עלאה
 ואתבסמו תקונוי נוקבא בהאי אמה דאקרי
 חסד הדא הוא דכתיב ואלה המלכים
 אשר מלכו בארץ אדום אתר דכל דינין
 משתכחין תמן ולא אתבסמו עד דאתקין
 כלא ונפיק האי חסד וארטיפשט בפומיה
 דאמה הדא הוא דכתיב וימת דלא
 ארתקיימו ולא אתבסמו דינא בדינא ואי
 תימא אי הכי דינא כלהו והא כתיב
 וימדוך תחתיו שאול מרחובות הנהר והא
 לא אתחזי דינא דתנן רחובות הנהר איהו
 בינרה דמנה מרתפתחין חמשין תרעין

דנהורין ובוצינין לשית סטרי עלמא :
 תאנא כלהו דינא בר מחר דאתקים
 בתראה והאי שאור מרחובות
 הנהר דא הוא חד סטרא דאתפשט ונפיק
 מרחובות הנהר ופלהו לא אתקימו לא
 תימא דאתבטלו אלא דלא אתקימו
 בהוא מלכו עד דאתער ואתפשט האי
 בתראה מכלהו דכתיב וימלוך תחתיו הדר
 מאי הדר חסד עלאה ושם עירו פעו מאי
 פעו בהאי פעי ברנש דזכי לרוחא דקורשא
 ושם אשתו מהטבאל בכאן אתבסמו
 דא בדא ואתקרי אשתו מה דלא כתיב
 בפלהו מהטבאל אתבסמותא דא בדא
 בת מטרד תקונין דמסטר גבורה בת מי
 זהב אתבסמו ואתכלילו דא בדא מי
 זהב רחמי ודינא כאן אתדבקה אתתא
 בדכורא בסטרוי אתפרשן פדרועין
 בשוקין :

דרועין דדכורא חד ימינא וחד שמאלא
 דרועא קדמאה * תלת קשרין
 אתקשרו ביה ואתכלילו תרין דרועין

ואתכלילו סלקא דעתך * אלא תלת
 קשרין בימינא ותלת קשרין בשמאלא
 תלת קשרין דימינא אתכלילין בתלת
 קשרין דשמאלא * ובגין כך דרועא לא
 כתיב אלא חד אבל ימינא לא כתיב ביה
 זרוע אלא ימינך * ימין * אתקרי
 בתלת קשרין דאברהתא דאחסינו
 לחולקיהון ואי תימא הא בתלת חללי
 מוחא דגולגלתא משתכחין * תאנא כלהו
 תלת מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל
 גופא אתקשר בהני תלת ומתקשרין
 בדרועא ימינא * ובגין כך תאיב דוד ואמר
 שב לימיני * משום דהוא אתחבר עמהון
 דאברהתא ויתיב תמן לכרסייא שלימתא *
 ובגין כך כתיב אבן מאסו הבונים *
 משום דיתיב לימינא * היינו דכתיב
 ותנוח ותעמוד לגורדך לקץ הימין כלומר
 כמאן דזכי לחביבורתא דמלכא זכאה
 חולקיה דמאן דפריש מלכא ימיניה וקפיד
 ליה תחות ימיניה * והאי ימינה כד יתיב
 קשרין אתפשטו ודרועא לא אושיט ידיה

בתלת קשרין דאמרן • וכד מתערין חיבייא
 ומתפשטן בעלמא מתערין תלת אחרנין
 דאנון דינא קשיא ואושיט דרועא • וכד
 אושיט דרועא יד מינא הוא • אכל אתקרי
 זרוע • זרועך הנטויה • בזמנא דתלת אלין
 אתכלילן בתלת אחרנין אקרי כלא מינא
 ועביד דינא ברחמי הדא הוא דכתיב
 מינך • נאדרי בכח מינך • תרעץ אויב
 בגין דמתערין רחמי כהו • ותאנא בידא
 מינא מתאחדן תלת מאה ושבעין ארף
 רבוא דאקרון מינא • ומאה ותמנין וחמשה
 ארף רבוא מזרוע דאקרון זרוע • מהאי
 ומהאי תליא דרועא • והאי והאי אקרי
 תפארת • דכתיב מוליך לימין משה • הא
 מינא • זרוע הא שמארא וכתיב זרוע
 תפארתו דא כדא • ותאנא בידא שמארא
 מתאחדין ארבע מאה וחמשין רבוא מארי
 תריסין מתאחדן בכל אצבעא ואצבעא •
 ובכל אצבעא ואצבעא עשר אלפין מארי
 תריסין משתכחין פוק וחשוב כמה אנון
 דבידא • וההוא מינא אקרי סיועא

קדישא דאתי מדרועא מינא מתלת קשרין
 דכתיב והנה ידי עמד • ומתאחדן מהאי
 ארף וארבע מאה וחמש אלפין מאריהון
 דסיועין בכל עלמא • ואקרון יד • עקאה
 יד • תתאה ואף על גב דבכל אתר יד •
 שמארא זכו ימין • אתכליל ידא בדרועא
 ורהו סיועא ואקרי ימין ואי לאו יד •
 תתאה :

תאנא כד מתערין דינין קשיין לאחתא
 בעלמא • הכא כתיב סוד •
 ליריאיו • ותאנא בצניעותא דספרא דכל
 דינין דמשתכחין מדכורא • תקיפין ברישא
 ונייחין בסופא • וכד דינין דמשתכחין
 מנוקבא • נייחין ברישא ורתקיפין בסופא
 וארמא דאתעבידו כחדא לא יכרין
 ערמא למסבל • עד דעתיק דעתיקי
 סתימא דכלא פריש דא מן דא וחבר לון
 לאתבסמא כחדא • וכד פריש לון • אפיל
 דורמיטא לזעיר אנפין • ופריש לנוקבא
 מאחורוי דסטריו ואתקין לה כל תקונהא •
 ואצנעא ליומא דיליה למיתהא לדכורא •

הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּפֹּל יי אֱלֹהִים תְּרַדְמָה
 עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן יִמְהוּוּ וַיִּשָּׁן הָדָא הוּא דְכְתִיב
 עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן אֲדָנִי וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו
 מֵאֵי אַחַת דָּא הֵיא נּוֹקְבָא כְּמָה דָּאֵת
 זְמַר אַחַת הֵיא יוֹנְתִי תַמְתִּי וְסַרְקָא
 וְאַתְתְּקֵנָא • וּבְאַתְרָהָא שְׁקִיעַ רַחֲמֵי וְחֶסֶד
 הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּסְגּוֹר בֶּשֶׁר תַּחֲתָנָה
 וּכְתִיב וְהִסִּירוֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם
 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בֶּשֶׁר • וּבְשַׁעְתָּא דְבָעָא
 לְמִיעַל שַׁבְתָּא • הָהוּא בְּרִי רוּחִין וְשִׁדְיִין
 וְעַל עוֹרֵיין • וְעַד לָא סִיִּים לֹוֹן אֲרַת
 מְטְרוֹנִיתָא בְּתַקּוּנָהָא וַיְתִיבַת קַמִּיה
 בְּשַׁעְתָּא דִּיתִיבַת קַמִּיה אֲנַח רֹוֹן לְאַנוּן
 בְּרִיִּין וְלָא אֲשַׁתְּלִימוּ • כִּיּוֹן דְּמְטְרוֹנִיתָא
 יִתְבַּת עִם מַלְכָּא • וְאַתְחַבְּרוּ אֲנַפִּין בְּאַנַּפִּין
 מֵאַן יי עוֹלַר בִּינִיהוּ • מֵאַן הוּא דִּיקְרַב
 בְּהַדְרִיהוּ • כְּגִין כֵּךְ סְתִימָא דְּמַלְהָ עוֹנְתָן שֶׁל
 תְּלִמְדֵי חֲכָמִים דִּידְעֵי רִזָּא דְנָא מְשַׁבַּת
 לְשַׁבַּת • וְכֵד אֲתַחַבְּרוּ אֲתַבְּסָמוּ דָּא כְּדָא
 יוֹמָא דְכֻלָּא אֲתַבְּסָם בִּיה • וּבְגִין כֵּךְ
 אֲתַבְּסָמוּ דִּינִין דָּא כְּדָא וְאַתְתְּקֵנוּ עַלְאִין

וְתַתְּאִין • וְתַאנָּא בְּצַנִּיעוֹתָא דְסַפְרָא • בְּעָא
 עַתִּיקָא קְדִישָׁא לְמַחֲזֵי אִי אֲתַבְּסָמוּ דִּינִין
 וְאַתְדַּבְּקוּ תְּרִין אֲלִין דָּא כְּדָא • וְנַפְק
 מִסְטְרָא דְנוֹקְבָא דִּינָא תְּקִיפָא דְלָא יְכִיר
 עַלְמָא לְמַסְכַּל • דְכְתִיב • וְהָאָדָם יָדַע אֶת
 חוּהָ אֲשֶׁתוֹ וְתַהֲרַר וְתַלְרַד אֶת קִין וְלָא הוּוּה
 יְכִיר עַלְמָא לְמַסְכַּל מִשּׁוּם דְלָא אֲתַבְּסָמַת
 וְחֵוִיא תְּקִיפָא אֲטִיר בְּהָ זֹוּהֵמָא דְדִינָא
 קְשִׁיא • וּבְגִין כֵּךְ לָא הוּוּה יְכִיר לְאַתְבְּסָמָא
 וְכֵד נַפְק דָּא קִין מִסְטְרָא דְנוֹקְבָא נַפְק תְּקִיף
 קְשִׁיא • תְּקִיף בְּדִינוּי קְשִׁיא בְּדִינוּי • כִּיּוֹן
 דְנַפְק אֲתַחֲלִישַׁת וְאַתְבְּסָמַת בְּתַר דְדָא
 אֲפִיקַת אַחְרָא בְּסִימָא יְתִיר • וְסַרְקִי
 קְדַמָּאָה דְהוּוה תְּקִיפָא קְשִׁיא וְכֵל דִּינִין לָא
 אֲתַעַרְבוּ קַמִּיה • תָּא חֲזִי מַה כְּתִיב וַיְרִי
 בְּהוּוֹתָם בְּשַׁדָּה • בְּשַׁדָּה דָּאֲשַׁתְּמוּדַע
 לְעִידָא • בְּשַׁדָּה דָּאֲקִרֵי שַׁדָּה דְתַפּוּחִים
 וְנִצַּח הָאִי דִינָא לְאַחוּהָ מִשּׁוּם דְהוּוה קְשִׁיא
 מְנִיה וְאַכְפִּיָּה וְאַטְמֵרִיה תַּחוּתִיה • עַד
 דָּאֲתַעַר בְּהָאִי קוּדְשָׁא כְּרִיךְ הוּוה וְאַעֲבַרִיהָ
 מִקַּמִּיה וְשַׁקְעִיה בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא •

וְכִרְיִר לְאַחוּי בְּשִׁקוּעָא דִּימָא רַבָּא
 דְּמַבְסָם דְּמַעִין עֲלָאין • וּמְנַרְוֹן נְחֵתִין
 נִשְׁמַתִּין לְעֲלֵמָא אִינְשׁ לְפִוס אֲרַחוּי • וְאַף
 עַל גַּב דְּטַמִּירִין אַנּוֹן מִתְּפַשְׁטִין דָּא בְּרָא
 וְאַתְעֵבִידוּ גּוּפָא חָד וּמְרָאִי גּוּפָא נְחֵתִין
 נִשְׁמַתְהוֹן דְּרִשְׁעִיא חֵיבִיא תְּקִיפִי רוּחָא
 מִתְּרוּיְהוֹן כְּחָדָא סַרְקָא דְעֵרְךָ אֵלָא
 דָּא לְסַטְרוּי וְדָא לְסַטְרוּי • זְכָאִין אַנּוֹן
 צְדִיקָא דְּמִשְׁדָּפִי נִשְׁמַתְהוֹן מֵהָאִי גּוּפָא
 קְדִישָׁא דְּאֶקְרִי אַדָּם • דְּכִלִּיר כְּלָא • אֲתֵר
 דְּעַטְרִין וְכִרְרִין קְדִישִׁין מִתְּחַבְּרָאן תַּמָּן
 כְּצִרְוֹרָא רֵאֲתַכְלָא • זְכָאִין אֲתוֹן חֲבֵרִיא
 דְּכֵר דְּנִי מְלִין קְדִישִׁין דֵּאֲתַאמְרוּ בְּרוּחַ
 קְדִישָׁא עֲלָאָה רוּחַ דְּכֵל קְדִישִׁין עֲלָאִין
 אֲתַכְלִילֵן בֵּיהּ אֲתַגְלִיין לְכוּ מְלִין דְּעֲלָאִין
 וְתַתְּאִין צִיִּתִין לְהוּ • זְכָאִין אֲתוֹן מְאֵרִיהוֹן
 דְּמֵאֲרִין מִחְצֵדִי חֲקֵרָא • דְּמְלִין מְלִין
 תַּנְדָּעוֹן וְתַסְתַּכְּרוֹן בְּרוּחַ • וְתַנְדָּעוֹן
 לְמְאֵרִיכוֹן אֲנַפִּין כְּאֲנַפִּין עֵינָא בְּעֵינָא וּבְהֵנִי
 מְלִין תּוֹכּוֹן לְעֲלֵמָא דֵּאֲרִי הֵדָּא הוּא
 דְּכֵתִיב וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבַבְךָ

כִּי יִּי הוּא הָאֱלֹהִים • יִּי עֲתִיק יוֹמִין רְוּא
 הָאֱלֹהִים וְכֵלָא הוּא חָד • בְּרִיד שְׁמִיָּה
 לְעֵלָם וּלְעֲלָמִי עֲלֵמָא •

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן • חֲמִינָא עֲלָאִין לְתַתָּא
 וְרַתְּאִין לְעֵילָא • עֲלָאִין לְתַתָּא
 דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָּם דְּהוּא תְּקוּנָא עֲלָאָה כְּלָלָא
 דְּכֵלְהוּ • תְּאֲנָא כְּתִיב וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם
 דְּכִלִּיר שֵׁית בְּקִרְטוּפָא כְּחָדָא • וְהָאִי הוּא
 דְּכֵתִיב שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ • וְתַתְּאִין
 בְּצִנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא • וּבְאָדָּם אֲתַכְלִירוּ
 כְּתִרִין עֲלָאִין בְּכֵלֵל וּבְפִרְט • וּבְאָדָּם
 אֲתַכְלִירוּ כְּתִרִין תַּתְּאִין בְּפִרְט וּבְכֵלֵל כְּתִרִין
 עֲלָאִין בְּכֵלֵל כְּמָה דֵּאֲתַמַּר בְּדִיּוֹקְנָא דְּכֵל
 הֵנִי דִּיּוֹקְנִין • בְּפִרְט בְּאֲצַבְעֵן דִּירִין חֲמִשׁ
 כְּנַגְדַּ חֲמִשׁ כְּתִרִין תַּתְּאִין • בְּאֲצַבְעֵן
 דְּרַגְלִין דְּאֲנּוֹן פִּרְט וּכְלֵל • דְּהָא גּוּפָא
 לָא אֲתַחֲזִי בְּהַדִּיָּהוּ • דְּאֲנּוֹן לְבַר מְגוּפָא •
 וּבְגִין כֶּךָ לָא הוּוּ בְּגוּפָא • דְּגוּפָא אֲעֵדִין
 מְנִיָּהוּ • אִי הָכִי מְאִי וְעַמְדוּ רַגְלִיו בְּיוֹם
 הַהוּא • אֵלָא רַגְלִיו דְּגוּפָא מְאֵרִיהוֹן דְּרִינִין
 לְמַעַבְדַּ נּוֹקְמִין • וְאֶקְרוּן בְּעֵלֵי רַגְלִים •

ומנהון תקיפין • ומתאחרן מאריהון דדינין
 די לתתא בכתרין תתאין • תאנא כל אנון
 תקוני דלעילא דבגופא קדישא כדלא
 דאדם • אתמשיך דא מן דא • ומתאחרן
 דא כדא ואשקון דא לדא כמה דאתמשיך
 דמא בקטפין דורידין לדא ודדא להבא
 ולהבא • מאתר דא לאתר אחרא • ואנון
 משקין דגופא • אשקיין דא לדא מנהרין
 דא לדא עד דאנהירו כלהו עלמין
 ומתברכן בגיניהון • תאנא כל אנון
 כתרין • דלא אתכלילו בגופא • כלהו
 רחיקין ומסאבין • ומסאבין כל מאן דיקרב
 לגביהון למנדע מנהון מלין •

תאנא מאי תיאובתא דילהון לגבי תלמידי
 חכמים • אלא משום דחמאן ברוו גופא
 קדישא ולא אתכללא בהו בההוא גופא • וכי
 תימא אי הכי הא מלאבין קדישין וליתיהון
 בכללא דגופא • לא • דחם ושלום אי
 ליהוון לבר מפללא דגופא קדישא • לא
 הוו קדישין • ולא מתקיימי • וכתיב וגויתו
 כתרשיש וכתיב וגבותם מלאות עינים •

והאיש גברייל כלהו בכללא דאדם כד
 מהני דליתיהון בכללא דגופא • דאנון
 מסאבין ומסאבין כל מאן דיקרב בהדיהו
 ותאנא כלהו מרוחא דשמאלא דלא
 אתבסס באדם משתכחין • ונפקו מפללא
 דגופא קדישא ולא ארדבקו ביה ובגין
 כך כלהו מסאבין • ואזלין וטסין עלמא
 ועיילין בנוקבא דתהומא רבא •
 לאתדבקא בההוא דינא קדמאה דאקרי
 קין דנפיק בכללא דגופא דלתתא ושטין
 וטסין כל עלמא ופרחין • ולא מתדבקן
 בכללא דגופא • ובגין כך אנון לבר מפל
 משריין דלעילא ותתא מסאבין אנון בהו
 כתיב מחוץ למחנה מושבו • וכרוחא
 דאקרי הבל דאתבסס יתיר בכללא דגופא
 קדישא • נפקין אחרנין דמבסמן יתיר •
 ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן כלהו תלין
 באורא ונפקין מהאי כללא דאלין מסאבין
 ושמעין מה דשמעין מדעילא • ומגידהו
 ידעי לתתא דקאמרי להו •
 ותאנא בצניעותא דספרא • כיון דאתבסמו

דלעילא כללא דאדם גופא קדישא

דבר ונוקבא אתחברו זמנא תליתאה
ונפק אתבסמותא דכלא ואתבסמו עלמין
עלאין ותתאין ומפאן אשתכלל עלמא
דלעילא ותתא מסטרא דגופא קדישא
ומתחברו עלמין ומתאחדו דא בדא
והתעבדו חד גופא ומשלפא רוחא
ועיילא בחד גופא ובכלהו לא אתחזי אלא
חד קדוש קדוש קדוש צבאות מלא כר
הארץ כבודו דכלא הוא חד גופא

תאנא כיון דאתבסמו דא בדא אתקשרו
דינא ודרחמי ואתבסמת נוקבא בדבורא
ובגיני כך לא סלקא דא בלא דא כהאי
תמר דלא סלקא דא בלא דא ועל האי
תנין מאן דאפיק גרמיה כהאי עלמא
מכללא דאדם לבתר כד נפיק מהאי
עלמא לא עייר בכללא דאדם דאקרי
גופא קדישא אלא באנון דלא אקרוין אדם
ונפיק מכללא דגופא התניא תורי זהב
נעשה לך עם נקודת הכסף דאתבסמו
דינא ברחמי ולית דינא דלא הוי ביה

רחמי ועל האי כתיב נאוו לחיך בתורים
צוארך בחרוזים בתורים כמה דכתיב
תורי זהב נעשה לך בחרוזים כמה דכתיב
עם נקודת הכסף צוארך בכללא דנוקבא
דא מטרוניתא אשתכח בי מקדישא
דלעילא וירושלים דלתתא וכל דא
מדאתבסמת בדבורא ואתעביד כללא
דאדם ודא הוא כללא דמהימנותא
מאי מהימנותא דבגויה אשתכח כל
מהימנותא ותאנא מאן דאקרי אדם
ונשמתא נפקת מניה ומית אסיר למיבת
ליה בביתא למעבד ליה לניה על ארעא
משום יקרא דהאי גופא דלא יתחזי ביה
קלנא דכתיב אדם ביקר כל ירין אדם
דהוא יקר מכל יקרא כל ירין מאי
טעמא משום דאי יעברון הכי נמשל
בבהמות נרמו מה בעירי לא הוו בכללא
דאדם ולא אתחזי כהו רוחא קדישא
אוף הכא כבעירי גופא בלא רוחא והאי
גופא דהוא יקרא דכלא לא יתחזי ביה
קלנא ותאנא בצניעותא דספרא כל מאן

דעביד ל'נה לרהאי גופא קדישא בלא
 רוחא עביד פגימותא בגופא דעלמין
 דהיא בגין דא * לא עביד ל'נה באתרא
 קדישא בארעא דצדק ילין בה * תאנא
 ויראו בני האלהים את בנות האדם * אנון
 דאטמרו ונפלו בנוקבא דתהומא רבא *
 את בנות האדם האדם הידוע * וכתיב
 וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם *
 מההוא דאקרי עולם כדתנינן ימי עולם *
 הנשי השם * מנהון נפקו רוחין ושרין
 לעלמא לאתדבקא ברשיעיא * הנפילים
 היו בארץ * לאפקא אלין אחרנין דלא הוו
 בארץ הנפילים עז"א ועז"ל הוו בארץ
 בני האלהים לא הוו בארץ ורזא הוא
 וכלא אתמר * כתיב וינחם * כי עשה את
 האדם בארץ לאפקא אדם דלעילא דלא
 הוי בארץ וינחם * האי בועיר הנפין
 אתמר ויתעצב אל לבו * ויעצב לא נאמר
 אלא ויתעצב איהו אתעצב דביה תלי
 מלתא לאפוקי ממאן דלא אתעצב * אל
 לבו בלבו לא כתיב אלא אל לבו כמאן

דאתעצב למאריה דאחוי האי ללבא דכל
 לבין * ויאמר * אמחה את האדם אשר
 בראתי מעל פני האדמה לאפקא אדם
 דלעילא ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי
 לאו לאפקא כלל משום דלא קאים דא
 בלא דא * ואלמלא חכמה סתימאה דכלא
 בלא אתתקן כמרישא * הדא הוא דכתיב
 אני חכמה שכנתי ערמה * אל תקרי שכנתי
 אלא שכנתי * ואלמלא האי תקונא דאדם
 לא קאים עלמא * הדא הוא דכתיב *
 בחכמה יסר ארץ * וכתיב ונת מצל חן
 בעיני *

ותאנא בלהו מוחי תליין בהאי מוחא
 והחכמה הוא כללא דכלא * ודא
 היא חכמה סתימאה * דבה אתתקיף
 ואתתקן תקונא דאדם לאתישבא כלא
 על תקוניה כל חד באתריה * הדא הוא
 דכתיב והחכמה תעוו לחכם מעשרה
 שליטים * דאנון תקונא שלימא דאדם *
 ואדם הוא תקונא דרגו מניה קאים
 רוחא * הדא הוא דכתיב כי האדם יראה

לענינים ווי יראה ללכב דאיהו בלגו לגו
 וכראי תקונא דאדם לתחזי שלימותא
 מהימנותא דכלא דקאים על כודסיי
 דכתיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה
 וכתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש
 אתה הוא ועד עתיק יומיא מטא וקדמוהי
 הקריבוהי עד כאן סתימן מלין וברירן
 טעמין זכאה חולקיה דמאן דידע וישגח
 בהון ולא ישעי בהון דמלין אלין לא
 אתיהבו אלא למארי מארין ומחצרי
 חקלא דעאלו ונפקו דכתיב כי ישרים
 דרכי ויצדיקים ירכו בס ופושעים
 יכשרו בס :

תאנא בכה רבי שמעון וארים קליה ואמר
 אי במלין דירן דאתגליין הכא
 אתגניזו חבריא באדרא דעלמא דאתי
 ואסתלקו מהאי עלמא יאות ושפיר הוה
 בגין דלא אתגלין לחד מבני ערמא
 הדר ואמר הדר בי דהא גלי קמיה
 דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין
 דהא לא ליקרא דילי עבידנא ולא ליקרא

דבית אבא ולא ליקרא דחבריאל אלין
 אלא בגין דלא ישעון בארחוי ולא יעלו
 בכסופא לתרעי פלטריו ולא ימחון ביריהון
 זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי :

תאנא עד לא נפקו חבריא מההוא אדרא
 מיתו רבי יוסי ברבי יעקב ורבי
 חזקיה ורבי ייס ותמו חבריא דהוו
 נטלין לון מלאכין קדישין כההוא פרסא
 ואמר רבי שמעון מלה ואשתכבו צוות
 ואמר שמא חס ושלום גזרה אתגזר עלנא
 לאתענשא דאתגלי על דינא מה דלא
 אתגלי מיומא דקאים משה על טורא דסיני
 דכתיב ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים
 לילה מה אנא הכא אי בגין דא אתענשו
 שמע קרא זכאה אנת רבי שמעון זכאה
 חולקך וחולקא דחבריא אלין דקימין
 בהדר דהא אתגלי לכון מה דלא
 אתגלי לכל חילא דלעילא אבל תא
 חזי דהא כתיב בכבודו ייסדנה ובצעירו
 יציב דלתיה וכל שבן דברעו סגי ותקיף
 אתדבכו נפשיתהו בשעתא דארטנסבו

זכאה חולקהון דהא בשלימותא אסתלקו
 תאנא בעוד דאתגליין מלין אלין
 לתרגישו עלאין ותתאין וקרא אתער
 במלתן וחמשין עלמין דהא מלין עתיקין
 לרתתא אתגליין ועד דאלין מתבסמן
 נשמתיהו באנון מלין נפקת נשמתיהו
 בגשיקה ואתקשרו בההוא פרסא ונטלין
 דהו מלאכי עלאי וסלקין רון לעילא ואמאי
 אלין משום דעאלו ולא נפקו זמנא
 אחרא מן קדמת דנא ובלהו אחרני עאו
 ונפקו אמר רבי שמעון כמה זכאה
 חולקהון דהני תלתא וזכאה חולקנא
 לעלמא דאתי בגין דא נפק קלא תנינות
 ואמר ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים
 כלכם היום קמו ואזלו בכל אתר דהו
 מסתכלי סליק ריחין אמר רבי שמעון
 שמע מנה דעלמא מתברך בגינן והו
 נהירי אנפי דכלהו ולא הו יכלין בני
 עלמא לאסתכלא בהו

תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו והוה חרי
 רבי שמעון ורבי אבא עציב ומא חד

הוה יתיב רבי שמעון ורבי אבא עמיה
 אמר רבי שמעון מלה וחמו לאלין תלתא
 דהו מיתין להון מלאכין עלאין ומחויין
 להו גניזין ואדרין דלעילא בגין יקר
 דילהון והו עיירי רון בטורא
 דאפרסמונא דכיא נח דעמיה דרבי
 אבא תאנא מההוא יומא לא אעדו
 חבריא מבי רבי שמעון וכד הוה רבי
 שמעון מגלה רזין לא משתכחין תמן אלא
 אנון והוה קארי להו רבי שמעון שבעה
 אגן עיניי דכתיב שבעה אלה עיניי
 ועלן אתמר

אמר רבי אבא אגן שתא בוציני דנהרין
 משביעאה אנת הוא שביעאה דכלא
 דהא לית קיומא לשתא בר משביעאה
 דכלא תלי בשביעאה רבי יהודה קארי
 ליה שבת דכלהו שתא יומי מניה
 מתברכין דכתיב שבת ליי קדש ליי מה
 שבת ליי קדש אוף רבי שמעון שבת ליי
 קדש אמר רבי שמעון הוהנא על ההוא
 חגיר חרצן מארי דשערי אמאי לא

אשתכח כבי אדרא דילן בזמנא דאתגלין
 טלין אלין קדישין אדהכי אתא אליהו
 ותלת קטפורי נהירין באנפוי אמר ליה
 רבי שמעון מאי טעמא לא שכית מר
 בקרוטא גליפא דמאריה ביומא
 דהלווא אמר ליה חייך רבי שבע יומין
 אתברירו קמי קדשא בריך הוא כל אנון
 דיתון וישתכחון עמיה עד לא עידתון כבי
 אדרא דילכון ואנא הונא זמין תמן
 ובעינא קמיה לאשתכחא וכדין קטיר
 בכתיפי ולא יכילנא דההוא יומא שדרני
 קדשא בריך הוא למעבד נסין לרב המנונא
 סבא וחברוי דאתמסרו בארמונא דמלכא
 וארחישנא להו בנסא דרמינא להו
 פורתלא דהיכלא דמלכא וארתקטרו
 בקטרוי דמיתו ארבעין וחמשא פרדשכי
 ואטיקנא לרב המנונא וחברוי ורמינא
 רון לבקעת אונו ואשתזיבו וזמיננא
 קמיהו נהמא ומיא דלא אכלו תלתא יומין
 וכל ההוא יומא לא בדילנא מניהו וכד
 תבנא אשבחנא פרסא דנטרו כל אנון

סמכין ותלת מן חבריא עלה ושאלנא לון
 ואמרו חולקא דקדשא בריך הוא מהלווא
 דרבי שמעון וחברוי זכארה אנת רבי
 שמעון וזכאה חולקך וחולקא דאנון
 חבריא דיתבין קמד כמה דרגין אתתקנו
 לכון לעלמא דאתי כמה בוצינין דנהורין
 זמינין לנהרא לכו ותא חזי יומא דין
 בנינך אעטרו חמשין בתרין לרבי פנחס
 בן יאיר חמוד ואנא אוילנא עמיה בכל
 אנון נהרי דטורי דאפרסמונא דביא והוא
 בריר דוכתייה ואתתקן אמר ליה קטירין
 צדיקיא בקרטופא דעטרין בריש ירחי
 ובזמני ושבת יתיר מכל שאר יומין אמר
 ליה ואף כל אנון דלבר דכתיב והיה
 מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
 אי אלין אתין כל שכן צדיקיא מדי חדש
 בחדשו למה משום דמתעטרי אבהתא
 רתיכא קדישא ומדי שבת בשבתו
 דמתעטר שביעאה בכל אנון שתא יומין
 דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי
 ואנת הוא רבי שמעון שביעאה דשתא

תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא *
 ותלת עדונין דמשתבחן בשביעארה
 זמינין חכריא אלין צדיקיא * לאתעדנא
 בגינה לעלמא דאתי * וכתיב וקראת
 לשבת ענג לקדוש * מכבד * מאן הוא
 קדוש * * דא רבי שמעון בן יוחאי
 דאקרי מכובד בעלמא דין
 ובעלמא דאתי :

תפלה להרהג חידא וצוקל לאחר לימוד אור חג
 השבועות *

רבונו של עולם מדים אנחנו לך על חסדיך
 הרבים אשר עשית עמנו ועם אבותינו *
 והיום הזה קרבתנו לפני הר סיני * ובחרת
 בנו מכל העמים ורצית בנו ונתת לנו תורתך
 הקדושה על יד נאמן ביתך משה רעיא
 מהימנא מה אנחנו ומה חינו כי עשית עמנו
 חסדים גדולים ורבים כאדה ואלו פינו מלא
 שירה כים * אין אנחנו מספיקים להודות לך
 על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים
 והעצומים בכלל ופרט * ועל אשר זכיתנו
 בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך

ויתרוכם ויתנשא תמיד שמך לעד וכל
 התיים יודוך סלה : והנה הלילה הזאת
 קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים
 וכתובים ובזוהר הקדוש לתקן את שרשם
 במקום עליון * ולעשות נחת רוח לפניך
 ולחבר הדודים יחדיו * ואתה בטובך תרחם
 עלינו ותקבל למורנו ברצון * ובכה תורתך
 הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים
 ותצילנו מיצר הרע * וקיים לנו מה
 שהבטחתנו על ידי עבדיך חכמי ישראל
 הבא לטהר מסיעין אותו פתחו לי פתח
 בחדה של מחט ואני אפתח לכם פתח
 כפתחו של אולם אנא * חוס וחמוד עלינו
 ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך
 יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך * וחזקנו ואמצנו בתלמוד
 תורתך הקדושה ותזכנו לעסוק בתורתך
 לשמה * אנחנו וזרענו וזרע זרענו בקדושה
 ובטהרה * ותזכנו לשמונה וארבעים דברים
 שהתורה נקנית בהם * ותתן לנו כח לעשות
 חיל ותזכנו להתרחק מגאורה ובעס

והקפדה ונכיר מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר
 לכל תהיה ותזכנו להתרחק מלשון הרע
 ומחנופה וליצנות ושקר וכזב ומרמה ודבור
 חול בשבת ויום טוב וכל דבור אסור
 ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ונאכל
 לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו וזכנו לעשות
 כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להתרחק
 מכל דאגה ועצבות ושחורה ונהיה שמחים
 לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים תקון
 נפשנו ורוחנו ונשמחנו בגלגול זה :

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו אב הרחמים אדון הסליחות
 ישאם נגזר עלינו חס ושלום להכרת הכרת
 רשעים יכבשו רחמך את כעסך ויגולו
 רחמך עלינו שיהא חשוב צערנו שנצטערנו
 הקילה הזאת וקמטנו שינה מעינינו
 לקרוע רוע גזר דינינו (יכוין כסס קרע שטן)
 ונהר יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פניך
 אשבעה בהקיץ תמונתך ותחוס ותרחם
 עלינו ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא
 כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות

מיין נוקבין למעלה ולא תכרת נפשנו
 מלהזדונג בבת זונה בעולם הנשמות
 בהכרת רשעים חס ושלום ותשפיע עלינו
 אור ישועה ורחמים מכתר עליון להציל
 ממות נפשנו ולהחיותינו חיים ארוכים
 רשנים ורעננים לעבודתך ותזכנו למקום
 שהרוחות והנשמות נחצבות משם ונזכה
 להיות מהעולים והזוכים לחיי העולם
 הבא ובכח שמך הקדוש אאהלידיה תבטל
 מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזירות
 קשות ורעות ותשגיח עלינו בעין חמלתך
 שנאמר בו הנה לא ינום ולא יישן שומר
 ישראל ויהיה הצער שנדרנו שינה מעינינו
 בדילה הזאת לתקון מה שפגמנו בעייניך
 עלאין והרע בעיניך עשינו ונפטר
 מלהתגדל נפשנו בעוף הנקרא ראה
 בעון הראות ופצנו והצילנו מעונש חבוט
 הקבר מהמלאך הזכורי המשבר עיני
 הרשעים בקבר ובצער שנדרנו שינה
 מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוה נפשנו
 במשכנות מבטחים והנה התורה :

הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה
הזאת היא נפלאה והשמורת הקדושים
היוצאים מכל מה שקרינו המה יליצו טוב
בעדנו לקבלנו בתשובה • ולקרוע רוע
גזר דיננו ונפטר מכל צער וכל המקטרגים
אשר נבראו בעונותינו ימחו בלח תורתך
הקדושה • אנא הבט בעמלנו ואל תביט
במעדנו ותבא לפניך שועתנו רב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה • ויצאו מים חיים
מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו
האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו •
לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר
רחמך • ויפן מצחא דאריך אנפין רעון
דכל רעון במצח זעיר אנפין ועינא דאריך
אנפין בעינא רועיר אנפין ובכך יתבטלו
כל הדינים והיו כלא היו • כי אתה חפץ
בתשובת הרשעים • חננו ועננו ושמע
הפלתנו : יהיו לרצון וכו'